

کۆمهله شاخى بهرز و گهردهنگهش

نووسینی : کهریم دانشیار

سوید - 1993

كۆمەلە شاخى بەرز و گەردەنگەش

نووسىنى : كەرىم دانشيار

سوید - 1993

www.gagesh.com

به يادی مامۆستا هيمن

ئەفسانە كۆنەكان دەلین: سولهيمان - ی پهيامبهري خودا جهژنيكى شاهانهی تهرتيب دابوو . له جهژنی شاهانهی پهيامنیری خودا دا، هه چي گیان له بهره بانگهيشتی به زمه كه كرابوو . ميروولهیهکی وردیلانه قاچه کوللهیهکی مهزنی بو به زمی شاهان به شانانهوه دهبرد . سولهيمان له پریگه دا دیتی و لیی پرسی :

- ميرووله! ئەوا بو كوی دهچیت و ئەمه چیه به شانانهوه دهیبهیت؟
ميرووله گوتی :

- بو به زمی شاهان بانگهيشت كراوم و ئەمه گرانبارترینی دهسكهوتی رهنجی پوژانهمه و به شانانهوه دهیبهم و پیشكەشی شای هه موو ژینه وه رانی دهكهم .

منیش ئەوا هه ر وهك ميرووله وردیلانهكه، ئەم چه ند پیت و له ته هه لده گرم و چه شنی قاچه كوللهی سه ر شانی ميرو، به ره و به زمی خودا وهندی ويژه و ئەده بی كورد، مامۆستا هيمن دهچم .

ئەفسانەى سولهيمان و ميرو ئەگەر چيروکيکی كونی ئايينييه، به لام ئەمه ی من و مامۆستا هيمن بابەتيکی راسته کييه . ئەو خودا وهندی خاوهن دهسه لاتى ئەده ب و ويژه يه و من ميرووله يه کی كزۆلم و، ئەم به ره مه نه پوخته يه به شانانهوه ده به م و پیشكەشی يادی هيمنى مهزنی دهكهم .

كهريم دانشيار

دهستی كيشا و كهسيتهكهی هه لگيراييه وه. پاش رامانيكي كورته دهه،
په نجهی به سهه دوگمهی ستريوكه داگرت و سهه له نوئ دهنگی به سوژی ماموستای
به ژووره كهی دا گه پانده وه:

[... كوومه له شاخه بهرز و گه رده نكهش ... ئاسمانی شینی گرتوته باوهش، ...]
دهنگی نه رمی گورانی هه ر ئه وه نده نه رم و نزم و هيدي بوو، كه له هوڊه دهرك
و په نجهه ره قه پاتكراوه كهيدا پونگی خوار دبووه و به هيچ لایه كدا پئی ده رچوونی
نه بوو .

ديسان له جي ههستا و چه ند ههنگاويك به ژوور دا هات و چوو. به دهه هاتن و
چوونيشه وه، ده رمانيكي له دو لا پچه بچكو لا نه كه يه وه ده رهينا و چه ند قوم يكي به
گه روو دا كرد. دوا به دوای ده رمان، چه ند مژي گه روو گري له جگه ره كهی دا و ديسان
پوو به ديوار، له هه ميژي كانه په مهيله و ئاله كهيدا دانيشته وه. هه ره له ويوه
سه ريكي هه لپري و ئاره زوومه ندانه سهيريكي تابلوكاني سهه رسنگی ديوارى كرد.
تابلوكان، وي نهی گه و ره كراوه وهی چيا و به نده نی شان شين و قه ره چ دامانی
كويستانی چله مه بوون. ديمه نی دووره دهستی دو لا و ده ره ی پر له دار و ده وه نی
مه له بندي گه لواخی يشيان تي دا ده بيندرا.

له جي ههستا و ئارام به ره وه په نجهه ره چوو. به سهه ری په نجه، تو زكاليك په رده ی
په نجه ره كهی لا دا و چاويكي وردی له نزيك و دوور كرد. له و ديوی په نجه ره كه يه وه،
سهه يرانگه ی (سو ز و دل داری) وهك له پی ده ست له بهر نيگای چاويدا ديار بوو.
له ولا تريشه وه، سينگی شين و لووسی زری، نه رم و نيان له پشت يندی شاخه سهه
سهه زه كانی لای پو ژه ه لآت ها لا بوو. دا وي نی به شه پو ل بادراوی ده ریا، هه تا نزيك به
سهه يرانگه ی سو ز و دل داری دا كشا بوو.

ژووره كهی به سهه ره موو پارک و شه قامدا دهی نواری و به شيكي هه ره زوری
زرييشی به بولوار و پارک و سهه يرانگای ده ور و به ره وه و ، به هه رچی كه تيياندا
بوو، ليی ديار بوو.

چاويكي به سهه ره سنگی باريكه ريچكه رييه كانی نيوان پوخی زری و بولوار كه
دا خشان د و هاتن و چونی بي پسانه وهی ريوارانی سهه ير كرد. كه ناره ی زرييشی
ليواره و ليوار دايه بهر چاو. هه موو نيو مي رگ و زي ر سي به ری دره خت و ته نانه ت
باوشی رووته نی كه ناره كانی ده رياش له كيژ و كورپی گه نج و جوان ژاوه يان ده هات.
له زي ر سي به ری ده وه ن و دارگو له كانی سهه يرانگه ی سو ز و دل داری دا، كورپه گه ل ده گه ل
ده نكه شوخ و شهنگه كانیان گه رمی گه پ و گه مه بوون. ئه وهی كه له وه ده مه دا له
كه لين په رده ی په نجه ره كه يه وه ديار بوو، هه ره جوانی و پا زاویي بوو ده بيندرا؛

کهسک و پرهش و زهره و سوور بوون ده بیندران؛ سوور و سپی و زهره و کهسک لیكدرا بوون و له جیهانی لاوانی ههساوهوی بیخه می سهیرانگه که دا ههرا بوو . له پشتی په نجره که یه وه تاویکی چاویکی ته واوی به سهر هه شیمه تی دانیشتووی سهیرانگه که دا خشانده و له ژیر لیوانه وه گوئی :

«... نه خیر ئیمروش نه هاتن!... ژوانگه که یان چۆله، به لام چ خه م نینه! ئه گهر ئه مروش نه یه ن ... سبهی، دووی، سپی... پوژیک دادی و ئاخرسه ر دین. ئیره کونه چالی دلدارانی ئه م مه لبه نده یه و هه رچی دل به ر و دلداره، ئه گهر سه ریک لی ره هه ل نه هیئنه وه ناحه سیئنه وه... نه خیر په له ی پی ناوی... هیچ په له م نییه... پیویسته و ده بی پشووم له سه رخۆم بی. چه لی ئه وه هه ر سی مانگه ئه م هو دیه م ده ست که وتوو و مال و حاله که م راگوازتوو. هو ده که م سپیه و جی راوگه یه کی باشه. ئیتر نیچیری سه ره پووی بی ئوقره لی ره ناتوانی له چنگم ده ربجییت. له گه رمه ی گه رمای دلداریدا ده یگه مه سه ر و ساردی ده که مه وه...»

سهیریکی کاترمیره که ی کرد، یه کی پاش نیوه رو بوو. هیشتا سه عاتیکی مابوو به ره و کارگه بکه ویته ری. جاران، واته ئه و سه رده مه ی که ساخ و بی وه ی بوو، ئیشه که ی هه ر پازده پوژی مانگ له شه شی ئیواره وه ده ستی پی ده کرد و هه تا دووی شه وی ده خایاند. پازده پوژه ی تریش له هه شتی به یانانه وه له سه ر ئیش بوو و چواری پاش نیوه رو ده ستی له کار هه لده گرت. به لام ئیستی ناسازه و وه ک جاران نییه؛ ئیستی هه موو پوژی له دوو هه تا شه شی پاش نیوه رو له سه ر ئیشه و شه ش به ره و ماله .

په رده ی په نجره که ی دادایه وه و تفه نگه که ییشی له لاشانی په نجره هه لگرت و له ژیر قه ره ویله که دا خه وان دییه وه. ئه وسا له ژوور وه ده رکه وت. چه ندیک له شه قامی کریکار دا هات و چوو. به گویره ی زوربه ی پوژانیش سه ریکی له شه قامه که ی خواری هه لئینایه وه و هاتووچوی پیوارانی خسته ژیر چاو.

[زیده له سالییک به ر له م پوژه، پاش نیوه رو په کی به تاو و ساوی مانگی پووشپه ر بوو که له دوو شه قام به ولاتره وه تی هه له نگووت. له و پوژه وه که له لای رویشتبوو و مالی چۆلی به سه ر دا جی هیشتبوو، ئه وه یه که م جار بوو ده ی دیته وه. ئه و پوژه، زور به هیوری خوئی دایه په نایه ک و نه ی هیشت ئه و بی بینیت. ئه وسا هه ر وه ک سیبه ر و سایه به شوین سه ری داها ت و شوینی هه لگرت.

ئه وی پوژی که تی هه له نگووت، کراسیکی ته خت سپی گول گولینی ده به ر دا بوو. کراسه که ی هه روه ک سایه ی ژنانی کورده واری ته واوبه ژن و که مه ته نگ بوو. کلوجه یه کی ره شی به زریوه چندراویشی له سه ر کراسه که مه رته نگه که یه وه له خوئی شه ته ک دابوو. کلوجه که هه ر هه تا ژیر که وانه ی قوتی سه رسنگی نه رمی داگرتبوو. که مه ره یه کی زیوانیشی به شل و ملی له ده وری که مه ر هالاند بوو. گشتی ئه مانه، به کراسی که مه رته نگ و کلوجه ی به زریوه چندراو و که مه ره ی

زيونانژنييهوه، هه مووی و هه مووی ويينه نوينيكي نهرم و نياني لاره و له ره ی سهرسنگ و خوار كه مهري بوون و شالای په پكه خوار دووی ناو دهروونی كچانه يانی ئاشكراتر ده خسته بهرچاو. قزی لوول هوندراوه وه كه ی جارانيشی كردبووه و دابوويه بهردهستی هه ناسه ی شنه بای كه زئی بزوينی ئیواره ده مان و ههروهك هه ودای ئاوريشمی خاو، به لاشان و سهر سنگی دا په خش و په ريشانی كردبوو.

دیتنه وه كه ی لهرز و موچووړكيكي توندی به له شی داهینا. هات ههر له و شوینه، له چه قی شه قامدا بيگرئ و كولی دلی پی بریژی، به لام كه وته وه خو و ددانی به جگهر داگرت و به دوايدا هات و، هات هه تا گه يشته ئه م سهيرانگا سهر سهوز و رهنگينه ی كه ههر ئیستا له پشتی په نجه ره وه تی دهروانیت.

ئه و پوژه، ئه و، ههروهك نه و بوو كيكي تازه دابه زیو، به سه د له نجه و لار و غه مزه و نازه وه به لاشانی چه پی سهيرانگا كه دا به ره و سهر هه لكشا و چه ند ههنگاو یك سهرتر، له ژیر سیبه ری توخی پوله گول هیرویه کی به ژن و بالا بهرز، له سهر كورسی دانیشته. ئه م یس ههروهك ئه و دم و سه ده مه ی كه وا له چولگه و چیاكانی نیوان (سووته و بستام)، له بهر تهق و رهوی ژاندارمان دا ههستیار و بو سه گیر راده وه سنا، به دلی پری دهر د و داخه وه له شانی راستی سهيرانگا كه، له په سیو دهرخت و ده وه نه گولی كه ناراندا دانیشته و به هه موو هیز و توانای چاوانه وه، چاوی به سهر ئه و و هه لس و كه وته كانی ئه و دا چر داگرت.

ئه و پوژه، له و ده مه دا، چركه ی زه مان بو ی به رامبه ی سه ده و هه زاره بوون و ههر ده میکی كه لی راده بووری، پیی وابوو شيله و ره و اقی هه موو دم و زه مه نی هه تا هه تایه یه و دئ تییدا بتاویته وه. لای وابوو جیهان دئ توژی ئاخیرینی بهاویژی و دهوران نوقمی نه مان ببیت. ئه و پوژه، چاوهروانی به هه موو قورساییه كه یه وه به سه ریدا تیپه ری. هه تاوی ئیواره ده مان له پشت سه ریه وه ئاخ تیشه كانی له شه قام و پارک و زرئ ئه ستانده وه و خوړ به ره و ئاوابوون چوو. ههر له و شوینه جگه ره یه کی داگیراند. سهیریکی كاتژمی ره كه یشی كرد، به ته و او ی پوژی لی درهنگ بوو بوو و كاتی چوونه وه ی سهر ئیش و كاره كه یشی به سهر چوو بوو. به لای خو یه وه گوتی: «ئه ه! ده با نو ش بیته سهر ده ... چ خه م!... لیبگه ری با ئیمرویش ههروه کی پوژانی ترم به فیرو بجیت ... هه رچی ده بی، با بی! من ئه م باره گرانه م چیتر پی ناچی به ریدا؛ شانم هه لی ناگرئ ... قه تم پی هه لنا گیریت ... ئیتر هه تا نه زانم خه یالی ئه م كه نیشه كه یه م له چی به فاله، سه هوت و سوكناییم نایه تی ... نه! ... ئه م باره شی او ی شان وملی من نییه. من گیانی ئازیزی سو ییه تيله كو ییم بو یه به دهستی خو م ئه ستاند و بو یه خو م به م دهرده برد و بو هه تا ماوم خو م یه خسیری كول و دهر د كرد، چونكه نه مده ویست و نه مده خواست بو ده میكیش شه ره فم بكه ویته بهردهستی ئه م و ئه و یك و شانمی پی كز ببیت ... نه خیر هه تا موو له ماست دهرنه كیشم و خو م یه كچاو نه كه م، دهستی لی هه لنا گرم. من ئه و پتر له سالیکی

دوازده مانگیه به شوین ئەم گوم بووهم دا وهیلانی کوچه و کۆلانی ئەم شاره مهزنهم... ههتا نهزانم چی له دلدايه و چی له ژیر سهر دایه، دهس بهرداری نابم...
پووخاندوومی، دهیی پووخیئمهوه...»

بهدهم خو دواندنهوه، به ههستانی ئەو، ئەمیش له جی ههستا. ئەو به ئامیز و باوهشی ئاوالهیهوه بهرهو پیری کوره گهنجیکی بالابهزری قزکالهوه چوو. ئەمیش ههر وهک تاکه داری سهرمابردووی سهرکههه، رهپ و راست، لهسهرجی راوهستا و چاوی تی برین. ئەوان ههر دووک، بهجووت و هاوکات ئامیزیان بو یهکتر کردهوه و نهرم خزینه ناو ههمیزی گهرمی بهکترهوه و تاسهبارانه بهکتریان ههلمزی. ئەمیش میشکی ناو کهلهی گهرم داهات و لهشی له ناو قرچهی گهرمای توورهی دهروونی کوردانهیهوه دا برژا. ئارهق به دوولاجانگهکانی دا تکانهوه و له قولایی چالی چهناگهی دا بهکتریان گرتهوه. ئەوان دهس لهمل و لهش چهسپی بهک، هاتن و به دلخۆشی پویشتن. ئەمیش وهک سیبهریکی پهڕیشان به شوین سهریان دا خزی. چهند جارن ویستی بویان بزویت و ههروهک ههلمهتی ژیر رهوهزه بهردهکانی کهلی شانشین، دووان بهیهکجی بنجنیت، بهلام ههلهچوونی ناو دلی خسته ژیری و به شوینیان دا پویی. ئەوان دهس له مل و جارجار دهه له ناو دهه، دووشهقامیان بری و پیکهوه چوونه مهیخانهیهک. ئەمیش به دهه جگهرهکیشانهوه له دهروهی مهیگهدهکه دا چهندیک چاوهروانیان راوهستا. ههر هات و چوو. نیوسهعاتیکی خایاند ههتا هاتنه دهه. بهلام کاتی هاتنه دهریان نیوه مهست و گهرم و گردار هاتنه دهه. دهستی کوره به نیو قزی نهرمی کچه دا دهگهرا. کچهش ههروهک ماشقه مار لیی دههالا و لیی دهبووه، سهری دهخسته ژیربالی کوره و دهست و مهچهکانی رادهمووسی. به قاقا پیدهکهنی و دهتریاقهوه. بهکدهم سهروت و ئارامی نهبوو.

ئەوان بهم چهشن و بهم تهرتیبه هاتن و له شهقام پهڕینهوه. ئەمیش نهرم و هیدی شوین پیی ههلهگرتن و بهدوایاندا چوو. له ئەوبههه شهقامهکه، نزیک به چوار پیانی ئازادی، سهماگهی قینووس، که بو وهرگرتنی دلدارانی گهنج و لاو دهمی کردبووه، ئەوان و پولیکی تری وهک ئەوانی خسته ناو ههمیز و قووتی دان. ئەمیش به پهله به شوینان دا چوو، بهلام له بهر دههراگی سهماگهکه دهستیان به سنگهوهی نا و پییان گوت: «ئیره سهماگهی کچههه و کورگهلی گهنج و نهورهسه و جیی وهکی تۆمان نییه... سهماگهی پییان دوو شاقام خوارووتری ئیرهیه...»
به ناچار له بهر دههراگی سهماگهکه دا راوهستا. هات و چوو. لهبهه دههراگی پیشانگه و دووکانه داخراوهکاندا دانیشتن و جگهرهی به با کرد. برسایهتی و دل دهبوورهوهچوونی به هیند نهگرت. شهکهتی و کهسانی نهیان بهزاندا. نیگای چاوی دردۆنگانه و پولیسانهی ریوارانیش له پییان بهدهه نهکرد. تهناهت جوینی

پۆستال پۆشه سەرچهرمه ره گه زپهرسته ئەلمانیه کانیسی نه دیده گرت که به بهر ده میدا هاتن و شهرفروشانه بییان گوت و بییان گوته وه:

– ... که لله رەشی پیسی حیزی چه په لێ مشه خۆر، ئەلمان هی ئەلمانیه کانه... یاللا برۆ بۆ دەر وه!... ئەلمان بۆ ئەلمانیه کان جی بهیله ئەهی لهش گرانی کار نه کهری مفته خۆر... یاللا بگه رپوه جه هه نده می باب و باپیرانت... له پاشان سروودی ژینه وهی ئەلمان به سهر دا خویندنه وه و دواییش تف پیدادان و گهف لیکردنی.

کات به قورسی هات و به هیواشی به سهریدا تیپه ری. هه ندیک له ولاتریه وه، له جه مسه ری چوار ریپانی ئازادی، سه عاتی گه وره ی سهرده رگای کلئسه ی «یوحه نای پیروژ» تاک زه نگوله یه کی نه رمی لیدا و شهوی گه یانده یه کی نیوه ی شهو. له یه کیش لای دا و بوو به دووی نیوه شهو. به ره به ره، کورگه ل ده گه ل ده نکه نازداره کانیا ن مه ست و حه که دار و بیقه رار، پۆل پۆل له سه ماگه هاتنه دهر. ئەوانیش تیکه لێ پۆلیک له سه ماگه هاتنه دهر و سووکیک سواری تاکسی ره شکاری نیوه ی شهوان بوون و ئەویان له هه میزی ته نیایی دا جی هیشت و رۆیشتن.

چه ندیک به سه رلیشیواوی به شه قامه کان دا هات و چوو. له یه ک دوو مه یخانه ی نیوه ی شهوانیش دا ده م و لیویکی ته ر کرده وه و به شه قامه کاند خوالایه وه. له وه ده مه دا، به دل پیی خۆش بوو ره گه زپهرسته سهرچهرمه کان به اتنایه و به ربینگیا ن پیی بگرتایه و یه کتریا ن به چه قو دادر دادر بکر دایه. ئاره زووی ده کرد که پۆلیسی شه وگه ر، به گومانی «بادرماینه و ف» ی بکه وتانایه شوینی و ده ستیا ن لئ وه شان دبا یه. به لام شهو دره نگانیک بوو و، جگه له پیاوه بی ئیشه دايم سه رخۆشه مال به کو له کانی کو لانگه ر که سی تر به دهر وه نه ما بوو. ناچار به م شه قام دا هات و به وی تر دا تیپه ری هه تا گه یشته وه مال. ئەو ده م ماله که ی دوور له شار و له مه لبه ندی کارگه و کارخانه کان بوو. کاتیک گه یشته وه مال، خه لک به ره به ره بۆ سه ر ئیش و به ره و کار ده بزوتن؛ کاتر می ر پینجی به ره بیان بوو. ده نگی ته ق و ترووقی شه مه نه فه ری باره هلگر، فیکه و هازه ی دوو که لکی شه مه زنه کانی کارخانه و پر مه و کوخه ی ریپوارانی به ره و کار، ته نیا ده نگیک بوون که بۆ نیشته جییا نی ئەم مه لبه نده کو نه ناسیا ویکی له میژینه بوون.

گه یشته وه مال و روو به په نجه ره چه ور و دوو که لگرتو وه که ی دانیش ت. جگه ره به دوای جگه ره دا به بای کرد. چه ن دجا رانیس به ئاوی سارد ده م و لیویکی ته ر کرده وه. له جی هه ستا. چه ندیک له ژووردا هات و چوو. به ده م هاتن و چوونه وه ده فته ریکی پر له وینه ی له سه ر رفه ی کتیبدانی ژووری خه وه که ی هه لگرت و له بهر نه خته رونا کایی بهر په نجه ره ی چی شتخانه که یدا دانیش ته وه. یه ک یه کی وینه کانی خسته بهر رپوونا کایی و سه یری کردن. گه یشته وینه یه ک، به ده م زه رده یه کی خه مبارانه، وینه که ی له رپوونا کایی بهر په نجه ره نزیک تر کرده وه و ورد چاوی تی بری. وینه ی خوی و سو یبه ی خیزانی بوو؛ وینه یه ک بوو که له رپوژی سی رپوژانه ی

زه ماوه نده که بیان دا کیشر بوو. ئه ویشی له سهر میزه که دانا و ئه وی تریانی چاو پیداخشانده؛ وینه ی سوپیه ی کورپه له باوهش بوو. وینه کانی خستنه سهریه ک و وازی سهیر کردنی وینه نه ما. له ژیر لیوانه وه گوتی :

«... نۆزده به هار پیشتەر، گیانی ئازیزتم به دهستی خۆم ئهستاند و خۆم بهم دهرده برد که وا ئیستی دهم بینی. ئیتر نه تۆم بو مایی و نه تاک یادگار کهی تۆیشم بو ږاگیرا که بتوانم به ئاره زووی خۆم و خۆت پهروه رده ی بکه م... مایی ویرانم!... تۆیشم چووی و ئه ویشم چوو... ههرچی بووم ههر هه مووییم لی بوون به خهون و خه یال و چه شنی پورگی سهر ئاو لییم پووکانه وه و له کیسم چوون...»

نۆزده به هار پیشتەر بوو که فهخره بو سییه م جار که وته داوی ژاندارمه کانی بنکه ی (بستام) هوه - چۆن له داوکه وت و داوکه که به دهستی کی داندرا بووه ، نادیار بوو. ئه ری داوی کونه داواکاره که ی سوپیه بوو، یان داوی کوپخا دی؟ - کهس نه یزانی، به لام ئیتر ئه مجاره که (فهخره) وه ک دهستی راستی چه کداره کانی مال ئه و دیوی سنووران و وه ک قاچاخچی چه ک، ناوی که وته ناو دهفته ری ده ولت و ئه ژنوی ژاندارم به بیستنی ناوه که ی له رزی. ده سه سه ره بوونی ئه مجاره ی فهخره وه کی جارانی تر نه بوو. ږاپورته که له گونده وه بو شار چوو بوو. به پیی ږاپورته که، سه ره په رشتی بنکه ی بستامیش وه کوو شه ریکه تاوان و هاوکار و هاوبه شی چه کفرۆشتن، ناوی به هاوکار و هاودهستی فهخره ده رچوو بوو. ئیتر بو سه رخویندنه وه ی ئه مجاره که ی فهخره و بو موو له ماست ده رکیشانی که یین و به ینه که، سه روکی پایه به رزی ژاندارمانی له شار بو کیشرایه بنکه ی بستامه وه. فهخره و سه روکی پایه به رز له ژووری ده رگا داخراوی بنکه ی بستام روو به یه کتر دانیشتن. سه روک به دابی خوی، ماوه یه ک ده گه ل هه لدانه وه و خویندنه وه ی ږاپورته کان، به ئه نقه ست کاته که ی به بیده نگی تیپه ر کرد. پاش ماوه یه ک بیده نگی، ئه مجار به شان و بالی خوی داها ت و به بافیش ده رکردن و گیرانه وه ی پاله وان بازیه کانی خوی له گوره پانی سه ربازی دا، خوی هه لمساند. به لام ههر له یه که مین توقه و به یه که مین بینینی فهخره، ئیمانی خزی و ده روونی له تووره یی ئاخذرا. ته نانه ت له ده می بافیش ده رکردن و خو هه لدانه وه ی خویشی دا، به دل ئاواته خواز بوو ههرچی پله و پایه ی که هه یه تی پیشکه شی فهخره ی بکر دایه و چی فهخره له جوانی و به ژن و بالای ږیکی دا هه بیوو، به وی دابایه. هه ربویه هاوده م ده گه ل هه لاگوتن به خوی دا، یه کده م چاوی له سهیر و روانینی به ژن و بالا و ئه ندای خوش که شمی فهخره نه ده ترووکاند. دوو چاوی ره ش و نیگای تیژی فهخره وه ک سه ره رمبی تیژ ده گیانی ئه وه هه لده چه قین. سه روک به دل پیی خوش بوو توانیبا یه ی له ش و لاری خوش قامه تی فهخره و دوو چاوه گو شه داره کانی ئه وی قه پ پیداکرتبایه و سه د جار خراپتر له و، بستووی هه ره حه سته می چپای چله مه ی مال و مه کو بوایه و نیوبانگی یاخیکه ربیه که ی به هه موو دنیا دا بلاو بوویایه وه.

به ژن و بالاکه‌ی خو‌ی کورت و تیکس‌رماوه‌وه و بئى نمود بوو. ورگ و پشت مل و شان و شه‌پیلکی گوشتن و دووگه‌دار و هه‌لپزاو بوون. له ده‌ست ورگی زل و، به‌ز و چه‌ورایی ژیر چهنه و به‌رخه به‌به‌ی داچو‌راوی، دل‌ی خوینی لئى ده‌باری. له چنگ چاوه هه‌لمساوه گه‌وجانه‌که‌شی، که دوو ژیر پیلووه‌کانی به چه‌شنى گلووی تری پورگیان دابوو، که متر چاوی به‌رایى پروانینی خو‌ی له ئاوینه دا ده‌کرد. چاوه‌کانی به‌دایم له گوین گومه خوین، سوور و هه‌میشه خه‌والوو بوون. له سه‌یری روخساری فه‌خره و هه‌لسه‌نگاندنی ده‌گه‌ل سهر و دیمه‌نه‌ی خویدا، پئی حه‌یف و خه‌سار بوو کوردیکی کیویلکه خاوه‌نی ئەم شان و شه‌وکەت و سهر و سیما ده‌لر‌فینه بیت و، ئەو خو‌ی له‌ههر چه‌شنه جوانی و نیشانه‌ی پیاوه‌تیه‌ک بیبه‌ری بیت. هه‌ربویه، به‌دل‌ حه‌ز و ئاره‌زووی بوو که به بئى سه‌رخویندنه‌وه و لیکو‌لینه‌وه‌ی فایل‌ی ژیرده‌ستی، ده‌ست بکیشیت و به ههر دووک ده‌مانچه‌کانی لاکه‌له‌کیی و ژیرباخه‌لی، سهر و ده‌م و چاوه پیاوانه‌که‌ی فه‌خره گوله‌بیژ بکات و له‌سهر ئەم دنیا‌یه‌ی نه‌هیئت. به‌لام سوور ده‌یزانی به‌کردنی ئەم کاره‌ش، هیچ سوودیکی له جوانیی فه‌خره پئى نابریت. ناچار خو‌ی خسته ناو‌خانه‌ی ساخته‌چییتی و به زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌کی دروین، فیلبازانه جه‌نجالی ده‌روونی خو‌ی له ژیر په‌رده‌ی دوستانى دا شارده‌وه و به پیکه‌نین و لاواندنه‌وه یه‌کی سه‌رزاره‌کی، ده‌ستی پیکرد:

- ... ئی! ... فه‌خره! ... بئى به‌لابی... تو... تو نه‌دانسته خو‌ت تووشی قه‌رقه‌شیکی ئالوز کردوو و فایلیکت خستوته به‌رده‌می ده‌زگای ده‌سه‌لات، که ئەگه‌ر دوستانیکی وه‌کی من به هاناته‌وه نه‌گه‌یشتبایه، خودا خو‌ی ده‌یزانی داهاتووت به کوی ده‌گه‌یی. به‌لام ئیستا چ خه‌م نینه و من و تو وه‌ک دوو دوست و براده‌ری نمه‌ک که‌رده، هه‌رچی راپورت و فایل‌ی زه‌ره‌مه‌نده ده‌ی سووتینین و ئاسه‌واری ناهیلین... فه‌خره ده‌مه‌وده‌ست له نیازی سه‌روک گه‌بیشت و زانی هه‌رچی هه‌یه پیمان راکه‌یه‌ندراوه و له سه‌ری بووه‌ته مال. به‌لام بویرانه قسه‌ی له ده‌می دا بری و لئى پرسى:

- من تئى ناگه‌م!... تو باسی راپورت و فایلیک ده‌که‌یت که بو من تیکه‌وه پيچراوه، به‌لام له بابته ناوه‌روکی راپورتی ژیر ده‌ستت چی به من نالیی!... - سه‌برت بئى فه‌خره!... په‌له مه‌که براگیان!... راپورت و فایل وه‌کی بلقی سهر ئاون و به پتیکی سه‌رپه‌نجه‌کانی من ده‌پووکینه‌وه. ئەوان گرنگ نین. ئەوه‌ی که یه‌کجار زور گرنگه، دوستانیه‌تی تویه بو من... من ناخوازم ئەم دوستانیه‌تییه‌ی تو به هیچ له‌ونیک له کیس بده‌م. ههر بویه ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر نه‌دانسته هاوکاری چه‌ته‌کانت کردوو، ئەگه‌ر چه‌ک و چو‌لت بو کرپون، ئەگه‌ر پیتاک و ده‌رمان و خو‌راکت بو بردوون و ئەگه‌ر برینداریت بو راکواستوونه ئەم دیوه‌ی سنوور و بو‌یانت ده‌رمان کردوو، گشتی به فیدای چاوه‌کانی فه‌خره بن... ئەوانه په‌له‌ی سهر ناوی تون له ده‌فته‌ری ده‌وله‌ت دا. ده‌فته‌ری ده‌وله‌تیش وا له ژیر ده‌ست و مستی من دایه

و چی ئاره زووم بئ ئەو دەسهلمییت و هی تر نه خشی سهر ئاون... تیگه یشتی
فه خره؟!... تۆ پروات به کاکای خۆت هه بییت و بزانه له سهرووی ده زگای ده سه لاتی
ده ولتهت دا کاکاییکی وه کی منت هه یه...»

- سپاس بۆ سه روک، به لام ...

- به لامی چی فه خره ؟ بۆچ بیده نگ مایه ؟ ...

- من ده گه ل ه یچ چه ته و به دکاریک هاوړی و هاوکار نیم و، دۆستایه تیی چه ته و
رپیگرا نیشم پی شووره ییه...

- به لئ ده زانم ... ده زانم که تۆ نه دانسته و بئ ئەنقه ست ده ستی یارمه تیدانی

چه کدارانی ئەو دیوی سنوورت گرتوو. ئەم کارهت ئەگه رچی بۆ ئەهوه نیی ولات
زه ره رمه نده و ئاسایشی ولات ده شیوینی، به لام بۆ تۆیه ک که دۆستیکی وه کی منت
هه یه، پشتت قایمه و ه یچ جیی ترس و دل هراوکی نییه... من ئەگه ر هه ر بزانه
چه کی پیویستی ئەوانت له کوئ کرپوه و له م کرپین و فرۆشتنه دا کی یاریکارت بووه،
قه له می لیبوردن به سه ر راپۆرته که دا ده کیشم و هه ر وه ک ئاوی شه و پاک
ده بیته وه... من ده خلم به چه ته و چه کداره کانی ئەو دیوی سنوورانه وه نییه و پیم
خۆش نییه هه ر ناوه که یان به زماندا بگه رپینم... چه ته کان بۆ تۆ و، کانگای چه ک
کرپنه کانت بۆ من...

- من پیم گوئی و دیسان دووپاتی ده که مه وه که من له و دیوی سنوورانه وه
ه یچ چه ته یه ک نانس و قهت هاوکاریی چه ته م نه کردوو و نایکه م. بگه ر به هه موو
توانایشمه وه له رپیگ و دز و ده ستبران بیزاراوم و شه رپیان له دژ دا ده که م...

- ئەهی کرپین و راکوازتنی چه ک و چۆلت له چیه باوکه که ی باوکه م؟!... پیاوی

هیم و هیدی چه کی بۆ چیه؟!... چه ک کرپنه که ت ه یچ قهیدی نییه، به س پیمی
بیژه چه ک به چی ده کری، له کیی ده کری و بۆ کیی ده کری؟!...

- چه کم له ناوه وهی هه موو کوردستان کرپوه. به پارهی ده سه که وتی ره نجی شانی
خۆم و هی وه کی خۆم کرپوه. له هی وه کی تۆم کرپوه و بۆ پيشمه رگه م کرپوه... تئ
گه یشتی؟!...

- مه به ست له ناوه وهی کوردستان، کوئییه؟!... ئەم ناوه وهی کوردستانه کامه شار و
کیه گوند و ئاویی ده گریته وه؟

- هه ر شوین و جئ و مه کوئییه کی که کوردی تییدا ده ژئ، پیم کوردستانه. پییدا
ده گه رپیم و فیشه ک فیشه ک لیی کۆده که مه وه و ده یان خه مه ناو فیشه کخۆری چه کی
ده ستی پيشمه ره گه و...

- ئەو پيشمه رگانه ی که وا تۆ کوپی چیا یان پی ده بیژی و چه ک و فیشه کیان بۆ
کۆده که یته وه، کورده چیا نشینه کانی به ری خۆمان نین. ئەوان هی ئەو دیوی
سنوورن. گه ر ده ولتهت به پیویستی بزانییت، ئەوان هه میشه ئاماده ن ده ستیان بگرین؛
هه ر نه ک له چه ک دا، به لکوو له پیتاک و پاره و کارناس و ده رمان و هه رچی

که لوپه‌لی تری که پېوښتیانه. ئی‌مه گه‌لی جاران ئه‌مه‌مان له گه‌ل دا کردوون و ده‌ستمان گرتوون و ده‌ستیشمان به‌سهر دا کی‌شاون... به‌لام فه‌خره! ... به‌لام تو هیچ ده‌زانی که هاتووچوئی تو بو ئه‌و دیوی سنوور، لادان له یاسای گشتیی ولاته‌که‌مانه و به‌پیی ده‌ستووری ولات، سزای گرانت له سهره؟! ... به‌لام سهره‌پرای ئه‌م سنوور به‌زاندن و سهره‌پویانته، ده‌ولته باوکه و تو پوله‌ی ئه‌و باوکه‌ی. گه‌لی جاران پوله تووشی هه‌له دیت و پئی له به‌ره‌ی یاسا ده‌باته‌ ده‌ر، به‌لام به‌ختیارانه باوکی تو دلی پر له به‌زه‌یی و میهره‌بانیه و چاو له تاوانه‌کانی تو ده‌پوشیت. به‌تایه‌ت که تو له ده‌زگای ده‌سه‌لاتدا براده‌ریکی وه‌کی منت هه‌یه، ئیتر چ خه‌م؟! ... ئه‌وا هه‌ر له ئیستیکه‌وه من ده‌ستی دو‌ستایه‌تی هه‌تا هه‌تایه‌ت بو دریز ده‌که‌م و چی له ده‌ستم بی‌ت، بوئی ده‌که‌م. زورم پئی خو‌ش ده‌بی‌ت که تویش به‌چاوی باوکی سهری من بکه‌یت و چیم لی نه‌شاریته‌وه. ئه‌گه‌ر ئاوی براده‌ری و ده‌سته‌برایه‌تی من و تو به‌جو‌باریکی نه‌رم و نیان دا تیپه‌ر بی‌ت، ئه‌وا ده‌توانین کو‌سپی گه‌لیک گرانی ناو کو‌مه‌لگا‌که‌مان له سهر پئی وه‌لابه‌رین...

- نه‌خیر!... نه تو بو‌من به‌باوک ده‌شیی و نه منیش ئه‌و کورهم که ئه‌م بایانه‌م به‌گویدا بچته‌خوار... من و تو له یه‌ک جس نین و له یه‌ک می‌شک دا نارین... سهرۆک غه‌زری. هه‌م له ئاکار و شیوه‌وتنه‌که‌ی فه‌خره‌ده‌ره‌ه‌لبوو، هه‌میش له چه‌شنی دانیشتن و ده‌ست و بال راتله‌کانده‌که‌ی خوینی له په‌گوله‌ دا مه‌یی. به‌لام ئه‌وه‌ی که وه‌ک سهره‌رمب له جگه‌ری که‌ریگه‌ر بوو، ئه‌و ئالوگوره‌ دل‌ه‌نگیوه‌ بوو که له‌کاتی ئاخافتندا خانه‌نشینی سهر‌پوخساری پیاوانه‌ی ئه‌و ده‌بوون. فه‌خره‌له‌م حاله‌ دا سیمای پیاوانی ئه‌فسانه‌یی له به‌ر دل و دیده‌ی سهرۆک دا په‌سم ده‌کرد. سهرۆک خو‌یه‌کی چه‌پ و چیر کرد و ده‌ستیکی خیرای به‌ره‌و باخه‌ل برد، به‌لام زور زوو به‌سهر خویدا هاته‌وه و ده‌ستیکی هی‌نا و برد و گوتی: - هیچ ده‌زانی وته‌کانتم له‌سهر کاسیت تو‌مار کردووه و له مه‌حکه‌مه‌ی نیزامیی شاریش دا ده‌بی وه‌لامده‌ری هه‌ر ئه‌م پرسیارانه‌ بی‌ت؟! ... به‌لام ئیتر له مه‌حکه‌مه‌ی ئه‌ویدا میهره‌بانی و نه‌رم و نیانی غه‌یب و ونه و... - چش!... هرچی ده‌بی، بلا با بی‌ت... من خو‌م باش ده‌زانم که ئه‌مجاره گه‌لیک خه‌ستم بوئی چیندراوه، به‌لام ئیتر ئیوه‌یش ده‌بی بزانه‌ن که کارتانه‌واوه و تاوتان له ئاوا بوونه...

سهرۆک پیکه‌نی. ده‌نگی قاقای پیکه‌نینه‌که‌ی له ژووره‌که‌ دا ده‌نگی دایه‌وه. پاش ده‌میک پیکه‌نین و ده‌ست پیداهینیانی سهر هه‌ر دووک ده‌مانچه‌کانی، گوتی: - فه‌خره‌گوئی بگه‌ر باوان! ... من ئه‌رکیکی گران ناخه‌مه‌ سهر شانت. هه‌ربه‌س پیم بی‌زه‌چه‌ک له کئی ده‌کری. ناوی فروشیاره‌کانمان پئی بلئی... ئه‌ری خو ئه‌مه‌هیچ گه‌زه‌نده و ئازاریکت پئی ناگه‌یه‌نی‌ت باوکم... بلئی بزانه‌ن ئه‌و که‌سانه‌ی که

تو چه کیان لئ ده کریت، کین و چکاره و چ که سانیکن... ههر بهس ناویان و شوینیان... تیگه یشتی براگیان؟! ناوه کانیان بو ئیمه پیویستن...
- ههرگیز!

سه روک تووره بوو. هه وای دهنگی گوپردرا و به دهنگیکی بهرتر تی پراخوری:
- هیچ دهزانی نه و که سانهی که وا هاوړی و هاودهستی ئیمه نین و له ژیر سیبهری یاسای ئیمه دا ناگونجین، بویان نییه چه کدار بن و چه کیان له مالدا هه بیټ؟! تویش نه گهر هاودهست و هاویشتی ئیمه نه بیټ، له مه ولا بوت نییه دهست بو چهک بهریت.
- بهلئ، به لام که سیک که دهست و دلئ چهک هه لگرتنی هه بیټ، کوا له سزای ئیوه و له سهر و مال ده ترسیت!...
- نه و تفهنگه برنه وهی که له مالتان دا دوزراو ته وه، له کیت کریوه و بو کیت کریوه؟

- راست نابیزئ!... مال کهم له بهر یهک هه لته کیئی، قاوغه فیشه کیکیشت دهست ناکه ویت... من قهت چهک له مال دانانیم...
- گوئ بگره باوکه کهی باوکم... سهرسهختی و گوئگرانی به زیانی خوته و ههر خوټ تووشی کلولئ و چاره رهشی ده بیت... هوشی خوټ بگره وه باوکی من. تو ژن و مندالت هه یه... تو گهنج و لاوی... من پیم خه ساریکی له راده به دهر مه زن ده بیټ نه گهر نه جوانی و به ده ماریهت له سووچی به ندیخانه دا برزینی... یان خوای ناکه رده...

فه خره تووره بوو. له سهر کورسیه که یه وه به ژنی راست کرده وه و چاو ده چاوی سه روک بری و به هه و دهنگیکی کر و تووره گرماندی:
- هیچ پیویست ناکات خه م بو من و بو ژن و مندالی من دابگری. تافی گهنجی و لاویشم له ههر جییهک بتوینمه وه، بو ولاته کهم و له ری خه لکه که می دا ده توینمه وه و پیی سهرخوش و سهر به رزم... په کم به هیچ ناکه ویت... به ندیخانه بی، مردن بی، ههر چی ده بی با بیټ...

سه روک به ده م پیکه نیئیکی سارده وه گوتی:
- فه خره!... وه ره دهست بده دهستم و چیت گهره که له منی بخوازه. وه ره پیمی بلئ له م سات و سه ودایهت دا... له م چهک کرین و چهک بردن و چهک فروشینهت دا چیت دهست ده که ویت و چه ندهت پی ده برئ؛ شهرته گهر دهستی دوستایه تیم بهر په رچ نه ده یته وه و پشتم بگری، من ده نه وه ندهت پیشکesh ده کهم... تو نه گهر بخوازی، من ده توانم مانگانهت بو بپر مه وه... ههر نهک مووچه ی مانگانه، بگره ته نانهت چهکی حوکماتیشته ده شان ده کهم. نه ودهم ئیتر هه م خاوه ن مال ده بیت و هه میش خاوه ن ده سه لات... له مه زیتر چیت گهره که و چی ده خوازی هه تیو؟ ها...!...
چی زیاترت ده وئ پیمی بلئ!...

فەخرە پېی پیکەنی. بەسەری دا ھاتەو و بە توندی گوتی :

- لەم گەردەو کۆشییەم دا کە تۆ ناوی سات و سەودات چەکی بە بەژن دەبری، من بەس شەرەف و شانازیم پێ دەبری. من وەک ھیندە خۆخوایکی خۆفرۆشی درۆزن فییری خواردنی نانی فیشەک نەبووم و نای خۆم. ئەم خەلاتە ی کە دەتەوئ بە بەژنی منی ھەلبدووری، بۆ لەش و لاری من و کەژ و چیاکانی کوردستان گەلیک تەسکە. ئەوانە ی تۆ بۆ منیان دەبیژی، خەونی بەتالی پر ھاشە و پاشەن و قەت زیندە جلکی راستەکی دەبەر ناکەن... تیگەیشتی سەرۆک؟!...

- من پەلەم نییە فەخرە... تۆ دەتوانی بە دوو رۆژ و سێ رۆژ بییری لی بکە یەو و ھەر دووک لایان ھەلسەنگینی؛ ھەر لایەکت گرت، خۆت چارەنووسی خۆت دیاری کردوو و ھیچ کەسی تر تێیدا تاوانبار نییە... بەلای ئیمەو و ئەو لایەمان پێ خۆشە کە تۆ لە دەست نەچیت. زۆرمان پێخۆشە لیڕە لە گوندەکە ی خۆتاندا بەلای ژن و منداڵە کە نازدارە کەت دا بۆمینیتەو و تووشی شار و مەحکەمە ی نیزامی و چارەنووسی نادیار نەبیت... فەخرە ئەمەش لەمنەو ببیسە کە لەو جۆرە شوینانەدا بەزەیی کەمە و مرۆ بە سەمەرگی دەگۆژن. من ھەتا سێ رۆژی تر لیڕە، لە گوندەکە ی ئیو دا میوانم و لەم سێ رۆژەدا چاوەروانی جوابی تۆ دەکەم. بە ئا، یان بە نا... بەلام دیسان دووپاتی دەکەمەو و دەلیم کە دەولەت باوکیکە دلی پری بەزەیی و میھرەبانییە و دەتوانی لە ھەلە ی رۆلەکانی خۆش بییت. ئیمە چ شتیکی گەورە و گرانمان لە تۆ ناوی. ھەربەس ناوی فرۆشیاران ی چەک و کانگاکانیمان بەلای گەرنگە. ئەگەر ئەم کارەمان لە گەلدا بکەیت، لەوانە یە چەک و فیشەکیشت پێ بدەین کە زۆر بە راشکاوی و بەبێ مەترسی، بۆ کورەکانی ئەو بەری سنووری...»

- ترحیو!... خەیاڵیکی سەیر خاوت لە کەللە دا دەگەریت سەرۆک!...

.....
 .....

***

ھەر ئەو شەو، نیو ی شەو، پەنجەرۆکە ی زیندانی فەخرە لە دەرەو پرا بە ئەسپایی کرایەو و دوو کەس سەریان لە زارکی پەنجەرە کە ھینایە ژوور و یەکیک لە دووھەکان بە چرپە یەکی نەرم بانگی کرد:

- فەخرە!... فەخرە ھەستە باوکم وەرە دەر... وەرە دەر و برۆ!... ھەستە ھەتا نیو ی شەو و رپیگا و بان ئەھوون و بی ھاتووچۆیە، خۆت دەر باز بکە و برۆ!... سبە ی دوای قاوھلتوونان قەرارە ئەو مەلەوونە پەتت بکات و دەگەل خۆیدا بەرەو شار و بەندیخانە ی شارت رەکیش بکات... ئەو بتبات، ئیتر گەر پانەووت بە دوا دا نایە و تێدا دەچی... وەرە دەر و برۆ، بەلام بە وریایی و بە بی دەنگی. خشیپت نەبی!

وریابه، دهنگت لی نهیهته دهری. ئیشکچییهکانی پیش ئیمه هر ئیستاکه شهرتیاں پهړیوه و بو خهوتن چوون؛ بیټوو خشپه و ههرایهک بکهیت لهوانهیه ئهوان به ئاگا بیښهوه و خهبر به سهران بگاتهوه ئهوده م ئیتر نه تو دهمینیت و نه ئیمه. ئیمهش له پړی بهزهی مروځایه تیبهوه دهرگای پزگاریت بو دهکهینهوه... وهره دهر و سهر هه لگره و برؤ... بهلام مهردی خودای به و ئهم پازه به لای کهسهوه مهدرکینه، چونکه قسه بکهوئته زاریکهوه، دهکهوئته شاریک... وهره دهر و برؤ...»

فهخره ههستی بزووت که ئهم دهرگاگردنهوهیه تامی بهزهی مروځایهتی و چاکهخوازی لی نایه و به راست بو پزگارکردنی ئهو ناکرئتهوه. بهلکوو شانویهکه دئته سهر پهرده و، به ههلاتنیکی ئهو و دهسرپړیکی ئهوان و کوزرانیک کوټایی پیدیت و کرپین و فروشتنی چهکی پی دهشاردرئتهوه.

فهخره سهردهستهی ژاندارمی بنکهی (بستام)ی باش دهناسی و دیزانی چوون جانهوه ریکه و بو خو پزگارکردن له پروداوی پر مهترسی، چلوون داو دادهنیتهوه و چلوون خوئی له قهرقهش دهرباز دهکات. بهلام سهرهپای ئهمهش، گورجیک ههستا و خوئی کوکردهوه و به شینهیی له پهنجهرؤکهکهوه هاته دهر.

ژاندارمه ئیشکچییهکان دوو کهس بوون. له شانی یهکیاندا، لولهی برپنهویکی دریز له بهر شهوقی مانگدا جارجاره تروسکهیهکی پیدادهگهپرا. ئهوی تریان تفهنگی (ئیم یهک)ی به دهستهوه بوو؛ تفهنگهکهی به جوړیک به ههر دووک پهنجان به سنگهوه دهگوشی، که دهتگوت له ههر چوار کهنارانهوه دوشمن به سهری وهربووه. برپنهو بهشانهکه گوتی:

- ههتا له بنکه دهچینه دهر، به ژیر سیبهری دیواری بنکه دا دهپوین. له دهرهوهی گوندیشهوه خوومان رپیبهکت بو دیاری دهکهین و به فهرمانی ئیمه تیی دهقووچینی و رادهکهی...

پیکهوه هاتنه دهر. فهخره له بهرهوه دهپویش و دوو ژاندارمهکان له دواوهی دههاتن. دنیا چوول و هیدی و بیدهنگ بوو. به ئاسمانهوه، مانگه شهویکی بی ههور و هیل و سهیوانیکی پری ئهستیره و خپوهتی پوناکاییان به سهر گوندهکه دا کیشابوو. گوند بهههرچی که تییدابوو، له ژیر خپوهته پوونهی ههیف دا به هیوری پشووی قورسی نیوهشوی دها. له دی دا ههر ئهم سی جوولوههره به دهرهوه بوون. ئهم سی کهسهش به پهساری سیبهری دیواری دوور و دریزی بنکه دا سهر به شوین یهکتر دا بهرهژوور شوپر ببوونهوه. ههرکه له حهوشهی بنکه هاتنه دهر، یهکیان هاته لای راستی و ئهوی تریان شانی چهپی گرت و بهرهو کویره پری کونه ئاشهکهی خوار دی داکشان. ریگا و بانی گوند و دهرهوهی گوند له دهریای مهنگ و ماتی مانگه شهو دا مهلهیان دهکرد. کویرهپری بهر ئاشان وهک لهپی دهست له بهر ده میان دا دیار بوو. ههر بهس بهنداوی پر له قهوزه و جهگن و قامیشه لانی ئاشهکه بوو که به هوئی زهمه ند بوونی، زور بزوین و تاریک و نادیار بوو. بهنداوهکه، شانه و شان به

سەر دۆلئیکی قوولئی پپر دار و دهوهن دا دهپروانی. دوو داوینئی دۆلهکه به هوی لیژیایی و ههلدیر بوونیان، مهگهر بو دار برین و ئیشکهه کۆکردنهوه، ئهگینا کهم کهس خوی لی دهدان و ههمیشه چۆل و بی هاموشۆکهه بوون. دوور و نزیکئی کۆنه ئاش، برناو به شانکهه فهرمانی راوهستانی دا و ههر سیکیان راوهستان. برناو به شان پرووی دهمی ده فهخره کرد و گوتی :

- ... بهههموو باوی ههنگاوت سنگی ئهم راسته پرییه بگره و به ههرچی هیژی که ده قاچ و قولانت دایه، راکه و برۆ... مهترسه!... ئییه چهند جارانت به سهر دا دهشریخین... دهنگت دهدهین و فهرمانی راوهستان پی دهدهین، بهلام تۆ گوویی مهدهری و رامهوهسته. ئهم راسته پرییه بگره و خۆت دهربازکه و برۆ... ئییه به دوات دا نایهین، بهلام وهک زیندانیهکی له بهند راکردوو چهند فیهسهکیت به سهر دا ههلدهتۆقینین، تۆ به هیندی مهگره و راکه و برۆ... سهری خۆت ههلگره و پهنا بو خزمه گهرمیینییهکانت بهوه. نهکهی نهفامی بکهیت و ههر لهه ههریمانه دا بمینیتهوه... بییت و بتگرنهوه، لییت راناوهستن و دهمهودهست له دارت دهدهن... تیگهیشتی فهخره!... دهی ئیستا راکه!... ههر بهسهر سنگی ئهم پریگایه دا راکه... نهکهی راسته پرییهکه بگۆریت... دهی!...

فهخره ههناسهیهکی بردهوه بهر. چاوئیکی وردی له سنگی تهسکی کویره پرییهکی بهر کۆنه ئاشهکه کرد. شانی راستی کویره پرییهکه، له سهروهوی گوندهوه ههتا بهشی ههره خوارووی کۆنه ئاشهکه، بهنداوئیکی پپر له قهوزه و جهگهن و قامیشی دهگهه راکشا بوو. نیوان خویان و ئاشهکهش، ههر راست له پهنا پریگاکهوه پۆله شیلان و یهخته شوهر بییهکی کۆنهسال سیبهریکی تهواویان بهسهر کویره پرییهکه دا رشتبوو. بهلای خویهوه گوتی: لییرهوه ههتا ئهم پۆله شیلان و یهخته بییه، مهودایهکی بیست میتره مان نیوانه. من به پازده ههنگاوی به پهله خۆمیان دهگهیهنمی؛ ههتا ئهم پازده ههنگاوانه تهقهه لی نهکهن و نهه پیکن، ئیتر تهواوه و ئاسمانیش دهستی پیم راناگاتهوه... ههتا ئهم پۆله شیلان و...» ژاندارمهکان تینیان دا و پپیان گوت:

- ده یههلا ببزوو!... شهوت به پۆژ بگات، ده دۆرپیتهوه و دهتگرن... ئهمجارهکه بتگرن، ئیتر ئاسمان به چاوی خۆت نابینیتهوه... دهی ببزوو!»

فهخره ههر وهک بهوری چیا خوی له بهر یهک کیشایهوه و بهژنی بهرزی کهمییک کوور کردهوه. چاوئیکیشی له ههر دوو ژاندارمهکان کرد. دوو چاوه رهشه گهشهکانی ترووسکهیان پپدا گهرا. ژاندارمهکان لیی ترسان و ههنگاوئیکی لی کشانهوه. دیسان پپیان گوت:

- ئهم راسته پرییه بگره بهر و راکه!... ئهم پرییه دهت گهیهنیته خوار دول و دهری ژيرو، لهویشهوه خۆت دهزانی بو کوئی دهچیت. بهلام ههتا ئهو دهمی نهگهیشتوو یه بهر کۆنه ئاشهکه، سنگی راسته پرییهکه ناگۆریت و ئییهش هیچ دهنگیک ناکهین،

به لَام هه ركه گه يشتتته شويني مه به ست، ئيمه لي ره وه سي جار ان فه رمانى
 راپوه ستانت پي ده ده ين و چهند فيشه كت به سهر دا هه لده توقينين. تو گويي خوت
 له م هه يت و هوته ي ئيمه قه پات بكه و برؤ... ده ي ئيستا راکه!
 فه خره هه ناسه يه كى قوولى برده وه و ئاورپكى له گونده كه يان دايه وه و سه يريكي
 ژاندارمه كانيشى كرد، ئه مجار به هه رچى توانه ي كه هه يبوو، گورج رايكرد. دوو
 ژاندارمه كانيش خيرا بوى دامه زران؛ يه كيان له به ره وه ي كویره رپگاكه چوكى بو
 دادا و ئه وي برنه و به ده ستيش له سه ره وه قيت راپوه ستا. ئه وه ي خواره وه ي رپگاكه
 له پشتين به ره و ژوورى فه خره ي به نيشانه هه لگرت و ئه وه ي برنه و به ده ستيش چاو
 به سه ر تيزكه ي تفه نگه كه يه وه به شوين نيوشانى فه خره دا ده گه را. فه خره
 گه يشته پولى شيلان و يه خته بيه كه و له پر خوى حه وا دا و به نيوانى شيلان و
 پرچى داچوپراوى شورهبه يه كه دا خوى له به نداو هاويشت و به شلپه شلپ و چوپره
 چوپرى ئاوه وه، به نيو ده وه ن و كه ند و له ندان دا به ره و دؤل و ده ره ي خواروو خزى.
 جووته ي ژاندارمان بو كورته ده ميگ سام گرتنى. هه ستى خوئريه يه تى و ده ست و پي
 سپيلكه يى له ئاست كوردىكى كيوى له لايه ك و، له به ريكي تره وه ترس له توندى و
 تيزيى سه روكى دل بريندارى بنكه، گازه راي پشتيانى چه مانده وه. له پر هه ردووك
 پيكه وه، به هه موو تواناى هه ناويانه وه، پر به دؤلى كپ و خاموش هاواريان كرد:
 - راپوه سته!... راپوه سته!... دوا به دواى هاواري ژاندارمان، ده نكي چه ق و لوورى
 سه گى دئ و له پاشان شريخه و فيزه ي تفه نگ و فيشه ك و دواييش بيده نكي. به
 ده نكي شريخه ي گولله و چه ق و لوورى سه گى دئ، چى پي نه چوو بنكه ي ژاندارمان
 ورووژا و هه والى راکردنى فه خره به ندى جه رگى پساندن. سه رپه لى بنكه په ريشتانتر
 له هه مووان، فه رمانى سه ر دؤل و ژير دؤل گرتن و كيومال كردنى ده ور و به رى دئى
 پيكه وه راپه گه ياند. لاپال و خر و دؤل و ديبه رى گونديان به رد به به ردو ده وه ن به
 ده وه ن پشكنى. سه رپه ل هه رخود بوخوى ده گه ل چه ند ژاندارميگ، نيومال و هوول و
 پشتير و جئ دانگه ي ئازهلان و ته نانه ت ده وه لان و نيو ته ندوورى مالانيشيان سه ر
 پي داگرت. به لَام فه خره ي كوپى چيا له نزمائى ده رچوو بوو و تيكه ل به ره وه ز و
 تاويره به ردى زه رد و ماهان ببوو؛ فه خره له قه دى شاخى دابوو، هه ربويه
 ئاسمانيش بوى نه دوزرايه وه.

به م راکردنه، سه روكى پايه به رزى له شار هاتوويش تاسا و ته مى ترس له دلى
 نيشت. سه روكى پايه به رز به بي فوو له دو كردن فه رمانى ده ست به سه ر كردنى
 خيزانه كه ي (فه خره ي) ده رکرد. ئيستىك بوو خو ره تاو سه ر كه لى ئه نگاوتبوو، كه
 سوئبه ي كو رپه له باوه شيان هينايه بنكه و له ژير چاوه دي ريبى توندا دا رايان گرت.
 به گوندن شينان و هه موو خه لكى ده ور و به ريشيان راپه گه ياند كه هه تا ده سته سه ر
 كردنى شووه كه ي، سوئبه تيله كوئى له ژير چاوه دي ريبى بنكه دا ده مينيتته وه و هه ركه

فهخره گيرا يان خوۍ رادهستی بنکه کردهوه، سوښهش رښگای چوونهوهی مالی بو
والا دهکریتهوه.

دوو پوژ بهسهر شرت و گومبوونی فهخره دا رابهرد بوو. هیزی خوشبهزی ژاندارم
هموو خر و دوئی کهژ و چپای بستم و دهور و بهریان کیومال کرد، بهلام فهخره نه
دوژرایهوه. لهدمی نیواری پوژی سییهمدو بوو که دوّل و دهره قهرهچ دامان دهنگی
تفهنگی پیدا گهرا و دوو چهک و دوو چهکدار له هیزی ژاندارم کهم بوونهوه. هر بو
سبهی بهیانی، نهکهروژ و کهلیخانیش ههژان و له سهقز و بانهوه هیزیان بو دهنگ
دا.

هفتهیهک بهسهر ئەم تهق و رهوه دا تیپهپی و چوّل و چپای مهلبهند ئەهوهن
بوونهوه. له گوندهکانی ئەم مهلبهنده نیمچه ئەهوهندهدا گهلیک بهگ و کوپخا و
میرزا و مهلا بهنهینی رپی شاریان خرایه بهر. له شاریشهوه چهرچی و تهنهکهچی
و قاچاچی بهرهو ویندهری بهری کران. نیتر لهو سهروبهنده دا چاوپک بوو به دوو،
دوو بوو به چوار و هر هامووشویهک ده راپورت کرا و به سهر و ژیران گهیشتهوه.
ههنده راپورتیکیش که له دی بهرهو شار بهری دهکران، ههوالی گهلی ناخوشیان
تیدا دهپچرایهوه. ههوالهکان دهیانگوت که:... فهخره تهنیا نییه و هیزیکی بهکجار
زوړ مهزنی له کورهکانی چپای ئەم دیو، ئەو دیوی سنوورانی دهگل کهوتوو...
دهگوترا که ئەگههتا زوو خاشهبر نهکرین، مهزن و مهزنتر دهبن و ئەگههدهست
له سهر دهست دابنن، نیتر واوهیلایه و ههیهاتی گههکه... دهگوترا ئەگهههر
نیستایش بخوازن ناسهواریان بسرنهوه، به سهت و دوو سهت ژاندارمان چاریان
ناکریت و ئەشی هیزیکی مهزنیان بو تهرخان بکریت و...

له مهربوانهوه هیزیکی مهزنی ژاندارم سنوورا و سنوور بهرهو بانه هاتن. له
شاری بانهشهوه هیزی کوماندوی شهپانی بهرهو مهربوان کهوتنه ری. هیزهکان له
چپای سهر سنووران دا بهکتریان گرتوه و به هموو بهرزاییهکانی ئەو مهلبهنده
دا بلاو بوونهوه. لیږه و لهوئی و له هر شوینیکی که پییان باش بوو بنکه و مهقهپی
شهرگیان کردهوه.

ده پوژ پاش ئەم ههرايه، لهسهقهزهوه بو بنکهی بستم له(تهل) درا و راگهیهندرا
که پییان باشه خیزانهکهی فهخره رهوانهی شار بکریت. کورپهی شیرهخورهی
سوښهیان هر له بستم به دایهن سپارد و له ژیر چاوهدیږی بنکه دا رایان گرت.
سوښهیان به تهنیایی له بنکهی بستم هینایه دهر و رایان گواست. بهلام ئەو پوژه،
باران و تهپی و تووشی رپی به ترؤمبیلی ژاندارمان نهدا که سوښه له گوندی
(سووته) ژيرووتر رابگوازریت. دوو پوژ له سووته مانهوه. سیلاو له خرپو دوّلکاندا
کولهی هات و رښگای بری. فهخرهش له دهرهوهی مالاندا له سیلاو بهتین و تاوتر،
به تهنیایی بوسهی گرت و چاوهروانی دهرکهوتنی کاروانی ژاندارمان راوهستا.
ئهگههرچی دوو شهو بوو سواره و پیاده به رښگادا هاتبوو، باران خووساندبووی و با و

باگزه وشکیان کردبووه، به دزه رپی دوور له ئاوه‌دانیان دا هاتبوو و له هیچ مالیک
 لای نه‌دابوو، که‌متر له هه‌موو شه‌وانی ژینی خه‌و به چاوانی دا هاتبوو، به‌لام وه‌ک
 هیچ پرووی نه‌دابی، ژیرانه رپی رزگاریی سوئییه‌ی گرتبوویه به‌ر.

دوا‌ی دوو رپوژ شه‌سته‌باران، رپوژه سئییه‌م نه‌رمه نه‌رمه له‌نگیزه‌ی ئه‌هوه‌نتر
 کرده‌وه و کردی به ورده باران، ورده‌بارانیش به‌ره به‌ره کزی کرد و بوو به نه‌رمه
 خوناوکه‌یه‌کی جار به جار و ئاخرسه‌ر له سووچی ئاسمانی سووته و بستامه‌وه
 په‌لکه‌زیرینه نه‌خشی گرت و خو‌ر سه‌ری هینایه‌ده‌ر. فه‌خره‌ش له‌سووچی ته‌ق ته‌ق و
 به‌رده‌لانی گردولکه‌که‌ی خوار مالاندا بی‌سه‌برانه چاوه‌پوان بوو. هه‌ر له‌ویوه، ته‌واو
 جاده‌ی سووته و ده‌ور و به‌ری گونده‌که‌یشی له به‌ر چاو دا دیار بوو. دوو پیچ
 خوراتریش، واته له‌و شوینه‌ی که ئیتر مال‌ه‌کانی سووته له به‌ر چاوی جاده نه‌دیو
 ده‌بوون، پانایی جاده‌که‌ی به‌گاشه به‌رد گرتبوو.

هه‌تاو، به تاوی توند و تیزییه‌وه هه‌لم و هالاوی له سه‌ر زه‌وی کو‌ده‌کرده‌وه و
 به‌ره‌و سه‌ر تی‌ی هه‌ل‌ده‌برده‌وه. په‌له‌ه‌وره‌کانیش وه‌ک په‌له‌وه‌ری ره‌تاو، به له‌ز به
 ئاسمان دا ده‌خوشین. گوندی سووته به هه‌موو به‌ر ده‌رگا و هه‌وش و کو‌لان و سه‌ربان
 و دانگه و گو‌ره‌پانه‌کانییه‌وه هه‌لمی لی‌هه‌ل‌ده‌ستا.

دوو ترپومبیلی (رپوی) ژاندارمان له گو‌ره‌پانه‌که‌ی به‌ر مزگه‌وت راگیرابوو. له به‌ر
 بیلا و به‌ر هه‌یوانی هه‌نده مالانیکیش دا، ژانده‌رمه، یه‌ک یه‌ک و دوو دوو به‌ده‌م
 سرت و خورته‌وه خه‌ریکی جگه‌ره کی‌شان و هاتوو چو‌بوون. چه‌ندیکی‌ش له به‌ر
 دوکانو‌چکه‌که‌ی به‌ر مزگه‌وت سه‌رگه‌رمی شت کرپین و چه‌نه لی‌دان بوون. به‌ره به‌ره
 پو‌لی ژانده‌رمان له مالی خانه‌خوئیانی دل‌پری دل‌بریندار هاتنه‌ده‌ر و له گو‌ره‌پانی
 دی‌دا لی‌ک کو‌بوونه‌وه. ئاخر پو‌لی شه‌ش که‌سه‌ی ژاندارمان له مالیکی نیو‌پاره‌ی
 گوند هاتنه‌ده‌ر. هه‌ر شه‌ش ژانده‌رم وه‌ک خه‌رمانه له چوار ده‌وری سوئییه‌ تیله‌کو‌یی
 هالا‌بوون و ده‌یان برد. ئافره‌تانی گوندی سووته، به‌ژه‌نگ و ژاره‌وه سووکه سه‌یریکی
 سه‌رپی‌یان ده‌کردن و پاده‌بردن. ژانده‌رم به‌وریایی له ترپومبیله‌کانیان خزینه‌وه و
 ئاماده‌ی رپو‌یشن، دانیشن. هه‌ر ترپومبیله‌ی هه‌شت ژانده‌رمی له کابینی ژیرخیوه‌تی
 دا شارده‌وه. ترپومبیلی به‌ره‌وه‌یان جگه له شو‌فیری ماشین، کو‌نه داواکاره‌که‌ی سوئییه
 و ژاندارمی‌ک، ئه‌وه‌ی دواتریش سوئییه و خالوی کو‌نه داواکاره‌که‌ی سوئییه له ژووری
 شو‌فیر دا جی‌کرده‌وه و هه‌ر دووک ترپومبیله‌کان به‌ده‌وری مزگه‌وتدا وهرسو‌ورانه‌وه و
 به‌هه‌ورازی به‌ر مالاندا رپی‌یان گرت به‌ر و رپو‌یشن.

فه‌خره‌ش له قه‌لشی مه‌ته‌ریزی ده‌سکردی چیاوه سه‌ریکی هه‌ل‌بری و سه‌یریکی گوند
 و خه‌لکی گوندی کرد. ره‌شاش کلاشینکو‌فه‌که‌ی ده‌ست دایه و رپو به‌جاده‌ی خوار دی
 دای مه‌زراند. چی بی‌نه‌چوو، هه‌ر دوو ترپومبیل دوا به‌دوا یه‌ک، له دوو پیچی
 جاده وهرسو‌ورانه‌وه و رپو به‌لی‌ژیایی جاده‌ی به‌گابه‌رد گیراو هاتن. هه‌رکه جاده‌یان
 گیراویان بینی، رپو‌زی رپو‌نیان لی‌بوو به‌شه‌وه‌زه‌نگ. ترپومبیلی به‌ره‌وه‌یان له پر

پایگرت و به هموو تواناوه بهره و پاش وه سووراپیه وه، به لام جاده ی تهسک و نیوه تهر، بواری به شوفیری ماشینه که نه دا که تهسهل وهری سوورپینیتته وه، هه ربویه له یه کهم هه ل دا تایه ری پاشه وه ی ترؤمبیلله که کهوته نیو ئاودرگه ی په نا جاده و له ویدا چه قی. به فه رمانی سه رکرده، ژانده رم له ژیر خیه وتان ده رپه رین و له جوگه و ئاودرگه ی پر له قور و لیته دا روو به گردی سه رووی جاده دامه زران. به فه رمانی سه رکرده تفه نگه کانیا ن هینایه سه ری و هاوکات بیتله ی ئار. پی. سی له جاننا هاته ده ر و بو بنکه ی بستام و چه ند بنکه ی دیکه له ته ل درا و هاواری: (کوره بگه نی) یان بو سه ر و ژیران نارد. فه رمانده ری ده سته ی ژانده رمان لی یه قین بوو که به رد به به ردی گرد و ته پکی ده ور و به ریا ن گیراوه و پیشمه رگه کانی دوو به ری سنووران ری ها تووچویان لی بریون. فه رمانده به هاواریکی کز و لاوازه وه قاوی کرد:

– فه خره! ده ست هه لگره لالو!... وه ره خو ت به ده ستانه وه بده با کی شه که مان هینده ی تر قوول نه بیتته وه. ئەم ئاگره ی که به ده سته ی خو ت ده ی گری نی، هه ر خو تی تی دا ده سووتیی... ده ست هه لگره و خو ت به ده سته وه بده باو کم!... شریخه یه ک به دو ل دا گه را و ئەسه د قه ره چه لی، کو نه داوا کاره که ی سو یبه، که سی نووچکه به رد هه وراز هه لکشابوو، له ژیر تاته به ردی داوینی گرده که تیک هالا و به چه که وه کهوته خوار. فه رمانه ی ده سته هاواری کرد:

– فه خره ده ست راگره لالو!... کوره گو ر له خو ت ته نگه به ر مه که ره وه باو کم. ئیمه لالی تو هیچ شه ر و کی شه یه کمان نییه... لی مان گه ری ن با ری خومان بگری ن و برؤین...

خالوی ئەسه د قه ره چه لی له ناو قه ناو ده رپه ری و گوران دی:

– هو ی فه خره ی دایک حیز ئیتر گیانی کزه لوکت بو کو ی ده به ی دووزام! ئەوا من خاوه نی خوینی خوارزاه و له بری خوینی خوارزام، سو یبه ی بالابه رزت لی ده ستینم و به کویری ای دوو چاوانت هه موو شه وان هه وت جاران ی ده گه وزینم و...»

فه رمانده هاوی لی هه ستا :

– یه ده!... یه ده ی مال کاول! بوچ فه خره مان لی تیژ ده که یته وه و شه رمان بو ده کری... ده خیرا قاوی بکه با ده ستمان لی هه لبگری ت... پی ی بیژه ئیمه ئیشمان پی نییه و ئەوانیش ئیشیا ن پی مان نه بیت. ئەگینا ئیمه ییش ناچارین سو یبه ی لی بکه ینه قه لغان و به سو یبه وه بچینه سه ریا ن... پی ی بیژه با خو ی و هاواری یانی گو رپان چو ل بکه ن و بکشینه وه...

یه ده قه ره چه لی لالبالی سو یبه ی گرت و به ریچکه ری لاشانی گرده که دا هه لکش. سربوه له دار و به رد بر. نه له ژیر تیژه به رده کانی سه ر داوینانه وه ته قه یه ک هات و نه له قه ناوه که ی ژیرگردیش جووله یه ک کرا. یه ده قه ره چه لی دوو گره به ردی تریش به داوین گه رده که دا هه لکش. سه رکرده ی ژانده رمانیش پو لیکی به شوین

یهده قهره چهلی دا سهرخست و خویشی هاورپی پۆلیکی ده کهسی به لاشانی چهپی
گرده که دا پی هه لاجوون.

دوو شریخه دی دا به دوا یه کدا له دۆلدا دهنگیان دایه وه و دوو تایه ری به ره وه
ریوی له کهند گیراویان پووچانده وه. ترۆمبیله که له چهقی جاده دا چۆکی دادا و به
تهوای ریگای هاتن و چوونی بهست. به دهسپریژیکش که به سهر فه رمانده دی دهسته
و هاورپیانی دا کرا، ژاندهرم خویمان نهگرت و داگه رانه وه خوار. به لام یه ده قهره
چهلی ههر وا ژیر بالی سۆبیه دی دهگوشی و، ره وه دی ژاندارمیش به دوا یه وه، به ره و
سهر پی هه لاده چوون. سۆبیهش ههر وهک ئه و کاته دی که بۆ فه خره به بووک ده چوو،
سووک و قیت و له بار، به ره وه فه خره ده چوو. فه خره له سووچی نووچکه به ردا نه وه
ئه قیندارانه سهیری به ژن و بالای شل و ملی سۆبیه دی کرد و ئه و ده م و کاته دی
هاته وه بیر که له یه که م خواز بیینی سۆبیه، باوکی سۆبیه و لامی «نا» دی بۆ نار دبووه.
ههر ئه و رۆژه، له ده می چیشته نگاواندا له ژوانگه دا پیی گوتبوو: هه یاته که م،
بمته نه دی هی تۆمه و ههر بۆ تۆ ده ژیم. نه شمت ده نی ههر هی تۆمه و ههر بۆ تۆ
ده مر م. گهر بزیم هی تۆمه هه یات، بی شمرم بۆ تۆ ده مر م و له و دنیا ش ههر بۆ تۆ
هه لده ستمه وه و ههر بۆ تۆ دی مه وه!...

له به ری دیی سووته وه دهنگی ترۆمبیلی ژاندهرمان به نیو دیدا گه را. له م
به ره شه وه، ژاندهر می له قور و لیته خوساوی نیو قه ناوان، به هاتنی هیزی تازه
پشوو زیندوو بوونه وه و به دوو لاشانی گرده که دا پی هه لاجوون. یه ده قهره چه لیش
باوی هه نگاوی دلیرانه تر کرد و روودا مالوانه تر گازی کرد:

– ده وه ره فه خره دی خه یانی تر سنۆک... ده وه ره ئه گهر پی اوی و شیر ی خاوینت به
گه روو دا چوو، وه ره دهستی کچی سه یفه تیله کویم له چنگ بستینه وه!...
سۆبیه خو یه کی راپسکاند و ههر له و حاله دا به رکۆژه دی کراسه که دی گرت و به ههر
دوو چنگ دی در ی. هاوکاتیش ههر ئه و دهنگ و ئاوازه دی به ده ر و دۆل دا گه راند،
که وا جارانی جار له ژوانگه دی ژیر سیبه دی په لک و سپیداره کانی خوار دی دا پیی
گوتبوو. دوا به دوا یه دهنگ و ئاوازی سۆبیه، شریخه یه که به دلی چۆلگه دا گه را و له
نیوان گریی به رکۆژه دی کراسی گۆل ههر میی سۆبیه تیله کویمه وه خوینی گه ش به گور
فیچقه دی کرد. به ته فه یه کی تر، لاشه ویلکه دی یه ده قهره چه لی له بهر یه که هه لوه شا
و له خاک و خۆل دا گه وزی. فه خره چه کی هه لگرت و به دۆل دا هه لکشا.

خرمژنی دهسپریژی ژاندهر می تازه دابه زیو دۆل و ده ریه یان پتر هه ژاند. ده وری
دی و چوار به ری گرد و هه موو نیو خر و دۆلی ده ور و به ریه یان گرت و له هه موو
لایه که وه گردی رووته نیان به گولله دابیژا. به ره به ره بازنه دی گه مارۆیان توندتر و
ته نگتر کرد و لای تاو په رانیکی درهنگ وه ختی ئالای سه رکه وتنیان له سه ر ترۆپکی
گرده که دا چه قاند، به لام سه ر گردیکی مهنگی چۆلی بی دهنگ؛ نه له فه خره نیشانیک
دیار بوو و نه له شیر ه کوره کانی چیای دوو به ری سنووران شوینه وار یک.

پوڙ هات و پوڙ چوو. ههفته و مانگ و وهرز به سهر شهرهكهي سووته دا تيپهري، بهلام نه ژاندهرم شوييني فهخره پي زاني و نه دهست و پيوهند و چاو و گوييهكاني سهر به ئهوانيش وزه لايكولينهوهيهكيان ههبوو كه له بري مووچهي مانگانهيان ههوالايك به دهولت رابگهيهنن. بهره بهره مانگانهي جيره خوڙه كان وشكاوي هات و ژاوهي ژاندهرميش له مهلبه ندي شهر دا ئه هوهنتر بووه. له فهخره تهني هه ناريكي ورديلانهي نه شميلانه جيما، كه ئه وپيش له مالي باوه گه وره ي و له ژير چاوه دييري پينج خالوياني دا مايه وه.

پاشي كار هسات، فهخره دهستيكي به حه شارگه كاني چي اي چلچمه دا هيئا و چي چهك و چولي كه هه بيووي، كوي كردنه وه و به يارمه تبي خاصه ناسياوان به قاچاخه ريگاكاني ريگاي سهر سنووران دا هه لكشا و گه يشته لاي شيره كوره كاني چي اي ئه و ديوي سنووران. له پيشه وه و بهر له هه ر شتيك، بو بينيني ئه و كه سه ي كه وا ده بوو بيبيني و پيوه ندي پيوه بگريت، سه ريكي له شاخه كاني ده ور و بهري تووژهل هه لينا يه وه و له شوينگه ي هاوري نازدي پرسى. گوتيان كه هاوري نازاد له جهوله دا يه و جهوله كه ي مانگيك ده خايه ني. فهخره له ماوه ي ئه و يهك مانگه دا چه ند جار ان به نيازي چووني سه ره وه و بينيني سه ر كرا يه تي هه ولي دا، به لام بوي نه كرا. ناچار له نيواني تووژهل و شيني دا به لاي كو نه برادر و هاوري ياني قه دي مه ي دا چاوه پروان مايه وه.

دوو مانگ به سهر شهرهكهي سووته دا تيپهري بوو. فهخره بو ديتني هاوري نازاد هه ر له نيواني تووژهل و شيني دا مايه وه و له جي نه جمى. تاسه ي بينيني هه نار و خه مي قورسى له دهست داني سو ييه، ئاراميان پي نه هيشتبوو. بو ده ميك گه رمي و وه فاي دلوقانانه ي سو ييه ي بو له بير نه ده كرا و به دايم له بهر ديده ي خه يالي دا بوو. دووري له هه نار يش ده رديكي قورسى سه رباري هه موو ده ر داني بوو. به لام بو بينيني هاوري نازاد و، ديتنه وه ي چاره نووسى دوايي، هه موو خه مه كاني به گيان وه رگرت و و چاوه پروان مايه وه. ده يهه ويست نازاد بيبيني و خو ي يه كچاو بكا، سا ئه وده م سه ريك له ولا هه لبيني ته وه و چاويك به ديتني هه نار پوون بكاته وه. سي مانگ به سه ر جهوله كه ي نازاد دا تيپهري و ئاخري هاوين گه رايه وه.

خه بهري كار هساتي سووته و به سه ره اته خه مباره كه ي فهخره وهك به مب له قه ره داخ دا ته قيبووه و هه ر له وي به گويي هاوري نازاد گه يشتبوو. هه ر بو يه هيشتا نازاد به ته واوي تو زي ريگاي له پيتاو نه ته كاند بوو كه هه والي فهخره ي پرسى و ناردى به شوييني دا. نازاد و فهخره له ده مي پيك گه يشتن دا هه ر وهك گياني شيرين يه كتر يان گرته باوهش و كورته ده ميك بيده نگ له هه مي زي يه كتر دا مانه وه. نازد چاوي تهري به دهست ئه سرينه وه و گوتي :

- فهخره گيان! چ زمان يكي ئه وتوم له ده ما ناگه ري كه تواناي ده رب ريني په ژاره ي ناو دل مي هه بيت. هه ر بهس ئه وه نده م له لا دهست ده كه وي ت كه بتوانم بيليم و

دهیلیم که منیش هه لگری باری خه مانتم و چهندی خه مبار، منیش هه ر وه تۆم بۆ
تۆ...

– ئازادگیان، لیٹ دلنیام و ده زانم که ئه وهی تۆ به ده م دیبیزیت، به ئیمانیش
باوه رت پیی هه یه؛ هه ربویه سۆز و په یمانت بۆ من وهک نه خشی سه ر به رده نووسن
و له دلّم دا جی ده گرن. من، تۆ به هاوبه شیکی دل و ده روون هه راوی په ژاره کانم
ده زانم و هه تا تۆم هه بی، خۆم به بی ده ست نابینم. به م به شهی که له لای تۆم
هه یه، سه ری شانازی بۆ داده نوینم و پیی دلخۆشم ئازادگیان...
– دهی فه خره پیم بیژه بزانه هه ناره که ت له چی دایه و لای کییه؟... له که یه وه
هاتوو یته لامان و له م ماوه یه دا کییت دیوه و چ ئیش و کاریکیان پی ئه سپاردوو؟
– هه ناره که م لای باوه گه وره یه تی و جگه له تاسه ی بینینی نه بی، له لای ئه وه وه
دلنیام. به لام ئه وا سی مانگه هاتوومه ته لاتان و له م ماوه یه شدا قورسای به ریچونم
هه ر به ئه ستوی دۆست و ناسیاوانم دا بووه و جگه له خواردن و خه وتن چی تریان
به به ژن نه بریوم... چاوه پروانی هاتنه وهی تۆم ده کرد که بیته وه و رییه کم بنیته
پیش... ئاخر پیم وایه ئه وه هه ر تۆی که من ده ناسی و ئه وانی تر هه ر له دووره وه
ده نگ و نیوبانگی منیان به گوئ گه یشتوو؛ ده ترسم ده نگی ئه م ده هۆله هه ر له
دووره وه به گوئی هه ندیک خۆش بیٹ و له نزیکه وه هیه که یفیک نه بزوینی...
– نا وانیه فه خره گیان! هی وه کی تۆمان که متر بۆ هه لکه وتوو و زوریش به
ده گمه ن هه لده که وئ... له چاومان دایه باپیره که م له چ رۆژگاریکدا شانت خسته
ژیر باری شوړشه وه... قه تمان له بیر ناچیت و هه رگیز له بیر ناکه یین. تۆ ئه مه گت
به ئه ستوی شوړشه وه یه... تۆ کوری شوړشی. تۆ هه ر ئه و زرییه ی که ماسیلکه کانی
شوړش به بی تۆ و هی وه کی تۆ بی ئاون و ناژین. گوړه پانی شوړش مالی هه لالی
تویه. ئه گه ر له ژن و مال و له مندا ل بوویت، ئه گه ر لیٹ قه و ماوه و ته رکه وه ته ن
بوویت، لیقه و ماویکی شان که چی روو زه ردی شه رمه زار نیی، سه رت به رزه وه ک
شوړش. گوړه پانی شوړش مالی هه لالی تویه. من سبه ی له سه ری قه راری دانیشتم
هه یه. تۆیش له گه ل خۆمدا ده به م و هه ر له وئ هه موو شتیکت بۆ دیاری ده کریت...
– ئازادگیان! ئه وا سی مانگه هاتوومه ته ئیره و له ماوه ی ئه م سی مانگه دا هه ر
شه ویک که سه رم ناوه ته سه ر سه رین و هه ر به یانیه ک چاوم له خه و کردۆته وه،
باوه رت بی، ژانی ژینی سه رباری وه ک تیژه دلوی ئاسن له گوشتی جه رگم
هه لچه قیوه و جه رگ و دلمی پیکه وه دادریوه... من قه ت به ده سنده خوری
لاورگه یی به خیو نه کراوم و نانم هه میشه له ته به کی کار و تیکۆشانم دا دیوه...
– نا فه خره گیان ئه مه مه بیژه باوان گیان! هیچ پیم خۆش نییه بیري نزم
خانه نشینی میشکی به توانای تۆ بیٹ. شوړش مالی هه لالی تویه... هه ر سبه ی
به یانی پیکه وه ده چین و هه موو شتیکت بۆ دیاری ده کریت... هه ر سبه ی به یانی...

سبەى بەيانی ئازاد جانناکەيى دەست دایە و دەگەل فەخرە بەرەو سەر
رۆیشتن. فەخرە لە بنکەيەکی خوارتر دا مایەو و ئازاد بو پيشکەش کردنی راپورتی
جەولەى سى مانگەى بەرەو سەرتر هەلکشا.

لە دانیشتنەکەياندا، فەخرە هەرچى بوو، لە راپورتى چالاکی ریکخراوہى نەينیى
گوندەکانەوہ بگرە هەتا داھات و دەسکەوتى ئابوورى و وردە شتى تریشى پيشکەش
کردن. تەنانەت دەربارەى بەسەرھاتە تالەکەى فەخرەش باسیکی خستە بەردەمیان
، بەلام دیار بوو ئەوانیش باسى کارەساتەکەى ئەو دیوى سنووریان بە گوئ
گەيشتبووہ. وا دیار بوو لە بەرەنگار بوونەوہى فەخرە و ژاندەرم گوزتەکەى قەلس
و توورە بوون و پيیان خوئش نەبوو خو لە قەرەى باسەکە بەدن. ئەوان بەتیکرا
ژاندەرم گوزتەنيان پى باش نەبوو. پيیان وابوو کردەوہى ئەوتو گونگەلى بە شوين دا
دیت و لەوانەيە ئەولا داواى گرتن و رادەست کردنەوہى بکەن. ئەودەم ئیتر ناتوانن
کەسیک بخەنە ژیر سایەبانى پاراستن کە دوژمنتاش و مافەتەھینەر بیت. پيیان
وابوو تاکە کەسیک ئەمە نەينیت کە دوژمن و دوژمنایەتییەکی مەزن و بەھیزی بو
وہ ئەستو بگرن. بەتایبەت کە ئەوان پيیان وابوو شوپش (گا) نییە لە پيشتیک دا پير
ببیت و هەر لە سەر یەک بار و دوخ دا بمينیتەوہ. هەر بویە بە تیکرا گوتيان کە
ئەوہ هات و شوپشەکەيان پان و بەرینتر بووہ و گەرووی گەياندنى بزىوى ژيانى
شوپش بەو دیوى سنوور دا کرایەوہ، ئەى ئەو دەم ناكریت لە بو خاترى تاکەکەس و
چەند کەسان گەرووی شوپشەکەيان ببەستن.

ئازاد بیدەنگ دانەنیشت و لییان هاتە دەنگ و گوتى :

– ... بەلام ئیمە خویمان پاش هەرەس، گەرووی گەياندنى بزىوى ئەوتومان بە

چەوت زانى و بە قسە و بە نووسراوہ ترۆمان کرد. ئیمە پیمان وابوو بیتوو هیزی
گەل باش ریکبخریت، هەر بەس ئەو دەتوانی پشت و پەناى شوپش بیت. ئیستایش
ئەوہ هیزی گەلە کە چاوساغانە، رى و جى دابینکەرمانە و دنەدەر و بزىودەرمانە.
هەر تەنانەت ئیمە بویە خەلکمان دوو لەت کرد و بویە خویمان بە هەلوئى لوتکەى
قەندیل قەبلاند، کە پیمان وابوو گیانى بزووتنەوہ کەمانمان خستۆتە دەمارى گیانى
کەسانى وەک فەخرەکان و ئیتر دوژمن کارى تەواوہ؛ ئەوہ تا جەماوریش هەر بەم
دەنگ و نیوبانگەوہ رەگەلمان کەوتنەوہ و بوونە لایەنگر و دنەدەرمان. وە ئیمەیش
هەر بەم لایەنگرى و بە دەنگەوہ هاتنى ئەو خەلکانە بوو کە باوەرمان هینا و
دەستمان لە مل دا و گوتمان کە هیزی رەسەن ئەو هیزەيە، باوهرى بە خەلکە... کە
ماسى ناو زریى خەلکە... ئەو دەرختەى کە رەگ و ریشەى لە ناو جەماوەر
دانەکوتابیت، رەگ و ریشالى لە خاک دەرکەوتووہ و چارەنووسى ناچار بە وشک
بوونە... کەوايە دەبى هی خەلک بین و بو خەلک بین... زور شتى تریشمان گوت.
ئیستاش فەخرە و دەیان فەخرەى ترن کە نە شەویان شەوہ و نە رۆژیان رۆژ...
فیداکار و گیانبەختکەرى شوپش و...

له ولامدا پښيان گوته وه :

- نهوانه ی گوته، گوته ن و گوتراون. نئستی تو کاکه نازاد پیمان بلئ نئمه چی
بیټ هه لوښتمان بو ره هاگردنی هم گرفته ؟!

نازاد گوتی :

- به پروای من نئمه هیچ گرفتیکمان له بهر پیدا نییه که ره هاگردنیکی پیویست
بیټ. فهخره هی خوښانه و گوږه پانی شوږش مالی هه لالی هم فهخره و دهیان و
سه دان فهخره کانی هم گه له یه.

گوتیان :

- کاکه نازاد نئستایش هه ر گه نجه و نه سپی خه یالی هیستایش هه ر به گوږ و تین
و تاوه. فسه و بوچوون و فاکته ره کانی هه ر وه ک شیعیر و هوښراوه ده کار ده کات و
هیچ چاویک به داهاتووی شوږش نیگه ران ناکات. هیچ سه رنجیک ناداته سه ر بال و
باسکه کانی شوږش که روژ ده گهل روژ له پهل و پو هاویشتن و ره گاژویی دایه. هیچ
بیریش له مه ناکاته وه که شوږشه که مان دريژخایه نه و چه کی سه رده ستمان بو
سبه ی داهاتوومان نیگه رانی هه ژاری جبه خانه که مانه... شوږشی دريژخایه ن
که ره سه و تفاق ی زیده له مه ی که نئستا کاکه نازاد له گونده کان بو مان کو
ده کاته وه، پیویست ده بیټ. له وانه شه سبه ی به یانی هم هه رزانی و فه رغانه یه ی
که کاکه نازد له ناواییه کانی کو ده کاته وه، وشکاویان بیټ ؛ ده ی نه وده م چ
که رده ن و ده ست به ریش و کلکی کیوه بگرین؟!...

نازد په نجه ی نایه سه ر قه ول و به لینه کانی پيشوویان و گوتی :

- ئی ئی ! برا!... نه وه هه ر خوټان نه بوون که دلټان به م که ژ و کیوانه وه گه رم
بوو؟ نه وه هه ر خوټان نه بوون که جارانی جار گوتتان و گوتتانه وه گه ر نئمه ییش
تیدا بچین و نه مینین، پاش نئمه ییش هه لده که وئ تاکه که سیکی تر بیټ و له م
که ژانه دا به چه پره که چه کیک ته قه یه ک بکات و خه لک بهه ژینیت؟!... نه وه هه ر
خو مان نه بووین که مه رچی سه رکه و تنمان به پروا و باوه ر به خه لک و ولاته که مان
به سته وه؟!... نه رئ نه وه هه ر خو مان نه بووین که هه ره س هی نانی بزووتنه که ی
پیشوومان به لادان له خه لک و، باور به دژمن نه به سته وه؟ نه ی چی لیټات؟!...
ته نانه ت له هه لسه نگانندی شوږشی خه لکی (فلستین) ییش دا هه ر به م قه ناعه ته
به جییه نه گه یشتین که ده زگای ربه رایه تیی شوږشی نه وانیش له بری وه رگرتنی
ده ستی دو ستایه تیی گه لانی عه ره ب، بوونه پیواونی ده سه لاتدارانی جیهانی عه ره ب
... مه گه ر نئمه پیمان وانه بوو و نه مانگوت نه وانیش هه ر به م ده رده ده چن که
بزووتنه وه که ی خو مان ی پی چوون؟!... نه رئ نئمه ی هه لو ی لوتکه کانی چیای قه ندیل،
چ تاییه تمه ندی و چ جیاوازییه کمان له گهل بزووتنه وه ی پیشوومان دا هه یه؟!...

نه رئ نئمه ییش لاپه ره تاله کانی میژوو به پروی خو مان دا هه لناده یینه وه و له یه که م
ته قه ماندا نالای خو به ده سته وادان هه لناده یین و خه لکان تووشی مالویرانی ناکه یین؟

... من پېموايه ئەگەر جاريكى تر و سەدان جاري تر ببينهوه كورپه رووته له برسپيه كانى داوینى قەندیل و، ئاسمان و هەرد پیکهوه تەماحى نەبوونمان لى بکەن، هەتا ئەوئ روژئى كە دەمارى لەشمان تیکه لاوى جوبارى خوینى فەخرەکانە، نەبەزیوین و نەدوڤراوین، تەنانەت ئەگەر سەدان جاریش بمرین، هەر نەبەزیوین. لادان لەم باور و لەم سوژ و پەیمانەش هەر ئەمە دەگەیه نیت كە ئیمە برۆمان بە جەماوهر نیه. هەق وایه گەل و هوژیش برۆا و بەقايان بە ئیمە نەبیت...

گوتهيان :

— كاكه ئازاد گیان! ئەم قسه گەوهەر بارانەت لە دەمى كوڤوونەوه دەگەل ھاوړپيانی ریکخراوهى گونده كان دا ببیژیت باشتره. ئیمە لیت ناگرین، خوینت گەرمە و كەلەت پر... ئیمەیش لە تەمەنى لاوى و هەرزەكاریمان دا هەر وهكى تۆ گرکانى ئاگر بووین و كەس خوى لەبەر رانەدەگرتین... بەلام كەسى كاكى پیت وانەبى كە ئیمەیش لە ئازایەتى و كەرامەتى لایهنگرانى خۆمان بیخەبەرىن، نەخیر!... كەس نەزانیت ئیمە باش دەزانین كە كورپه رووته له برسپيه كانى داوینى قەندیل ئەودەم كە نانیان بە خەو دەبینى، دەیانى وهكى فەخرە بە دەست و باوهرى پر لە بزىووه بو مان هاتن. ئەوان ئاردیان بو هینان، دەوا و دەرمان، خپوت و باتانى و پارە و دراویان بو هینان. بو چەكە بى فیشەكە كانمان فیشەك و گوللە و دەرمانیان هینا. بەلام كاكى برا ئەودەم ئەودەم بوو، ئیستا ئیستایه...

تیگەیشتى باوكەكەى باوكم!؟

— ئا!... بەلى تیدەگەم، بەلام ئیمە بە هەموو ناشكواییمانەوه چەندین بنكەمان بو جەماعەتى ئوپوزسیۆنى ئەم لا و ئەولا كردۆتەوه و نان و خوان و چەك و فیشەکیان پى دەدەین. تەنانەت پاریزگاریشیان لى دەكەین و تەر و وشكیشیان دەكەینهوه. ئەرى بلى سبەى روژئى هەر ئەمانە لیمان نەبنە داسى پمانە و ...

— كاكه ئازاد!... گوئ بگره باوكم!... گوئ بگره و بزانه كە ئوپوزسیۆنەكان تاكە كەس نین، نوینه رانى بیری سیاسین... بەلام ئەمەیان تاكە كەسە و گىچە لیشى بە پاشەوهیه. پى بلى بچتە شوینیک و سەرگەرمى كار و كسبیک ببى باشتره.

هەفتە بە سەر هەفتەدا تیپهړى و مانگی نوئ كوڤ بووه و وهرزى سالیان بە سەر دا هات. فەخرە هەر وا لەم دوول بو ئەو دوول، شهویك لەلای ئەو كوڤه ھاوړى و روژیک دەگەل ئەم برادەرەى رابوارد. ماوهیه كیش لە ناوچەى هەلشۆ بەلای خزم و كەسانیهوه مایهوه و سەرگەرمى كړین و فرۆشتنى چەك و چوول بوو. لەم سات و سەودایەش دا هەر وهك جاران دەستى راستى شوړش و پيشمه رگه بوو. زورجارانیش لە تەق و رەوى هەلمەتى شهوانەى شارى سلیمانیدا، پى بە پى پيشمه رگه ژەنگى دلئى خوى و چەكەكەى دەتواندەوه. لە شین و شایى و شەر و هەلات هەلاتەکانیان، لە راگواستن و هینان و بردنەکانیاندا قەت خوى نەبوارد و هەتا پای ملان تیدا بوو.

ههروا ئهفیدارانه و وهک جاران، بو شوپش و بو پرزگاری سهر له سهر پری و گیان له سهر دهستان بوو.

سال به لهز هاتن و به پهله پویشتن. ده سال به سهر شهپهکهی سووته دا تیپهپی و بههاتن و تیپهپینی ئهم مانگ و وهرز و سالانه، توژی فهرامووشی و بیرچوونهوهیهکی قورس به سهر دهفتهری کرداری فهخره دا باری و ناوی فهخره له دهفتهری دهولت دا کهوته بهشی ههره تاریکی کارهساتهکانی دژی پژی و نامهی کرداری بهسترا. چی پی نهچوو لهو دیوی سنووریش دهوور گوپردرا و کوتوپر بوو به ههرا. بهدهم ئهم ههرا و ئالوگوپهشهوه، پشتییدی دهسهلاتی ژاندهرم له دهوری گوند و شارهکان شل بوونهوه و چی بنکه و سهربازگهی سهر سنووران بوون، به ههرچی چهک و چولی که تییاندنا بوو، به دانسته و به مهبهستیکی پر تایبته خراکه بهر دهستی چهک خوشهویستانهوه و شارهزایانه قهلهمی ئهژنوی زانایی و پامیارییان پی شکاند.

ئازاد تازه له جهوله گهرا بووهوه، که له سهراکهوه ناردیان به شوینیدا و پییان گوت دهرخهمی هسانهوه نهبیته و گورجیک بجیته دیوی روژههلاتی کوردستان و ههرچی هاوری و دوست و لایهنگره بهسهریان بکاتهوه و دهستی که به سهر بهرههمی باهیناو دا بخشینیته و ئهم دیویان بکات. ئازاد ناردی به شوین فهخره و پیی گوت: ... دهلین لهو دیو ههرایه، کهر توپیوه و گفتهکهی بهلاشه... دهلین کهم کهس ههیه له بهشهگوشتهکهی ئهو دیو بیبهری و بیبهش ما بوویتهوه... دهلین لهو دیو کهر نهماوه باری چهکی به کوئهوه نهبی و، ههر باری کهرانه چهک به ههموو لایهک دا دهچی... دهلین ههرچی بارهبهری ئهم دیو ئهودیوانه له من و له تو ماندوووترن و ئهشی من و تویش به هیمدادیانهوه بجین و کهموسکهیهک له باری گرانیان سووک بکهینهوه ...

ئازاد تاویک له وتن راوهستا و سهیریکی فهخره کرد. فهخره پیکهنی و گوتی: - ئازاد گیان مهبهستت لهم دهلین، دهلینانه چییه؟ تو خوت دهلیی چی و چ دهخواری، من سهرم ده پری دایه.

ئازاد دهستیکی هاویشته سهرشانی فهخره و گوتی: - فهخره گیان ئهگهه قسهی راستت گهههک بی، دهبی بلیم دیسان ئیشمان پیتانه و چاومان له دهست و مستی ئیوهیه؛ سا نازانم رووی سهرههلیانمان ههبی رووتان تیکهینهوه یان سهر دابنهوینین و چی نهلین!

فهخره گوتی:

- ئازاد گیان تو گیانهکهی من بخوازه، ئهگهه پیشکهشت نهکهم، مهیلت دهگهلهما نهمیئی و پیی خوشهویستیم لی بگره!

- فهخره گیان، داوایان لیکردووم دوستانی شوپش لهو دیو کو بکهمهوه و به ههروهزیکی تیکرایی، ئهوهی چهکی بهردهستانه کویان بکهینهوه و رایان گوپزینه

ئەم ديوە. خۆت دەزانی كە منیش... منیش، ھەر بەس ئەتۆ دەناسم و ئەوا بۆ ئەم سەفەرەش ھەر رۆوم لە خۆت ھەلاویشتووھ... نازانم راي خۆت چيیە فەخرە گیان!
- لەگەلتم نازاد... ھەتا ملان... ھەتا پای مردن دەگەلتم گیانە!

ئەمجارەیش فەردە چەك لەو دیو بۆ ئەم دیو داگیران و لە چیاکاندا گالەیان ھات. بەلام چەکی ئەمجارەیان دەسکەوتی لایەنگرانی خەباتی داسی سوور بوون، كە بە دانستە بۆ شێرە كۆرەکانی چیاى ئەم دیو داگیران و بە نازاد و فەخرەکاندا ئاودیو کران. چەکی ئەمجارە سنوریان بری و، چەم و رۆبار لە رەوت و رۆی سروشتی دا چەندە نازاد و سەربەستن، خەلكیش لە ساي ئەم چەك و چۆلەو ھەر ھاتن و رۆیشتن و بەریان پی نەگیرا.

شۆرش لە ھەر دووك دیواندا گیانی ھاتەو ھەر. خەلكی چەكدار لە ساي چەكدا خرۆشین و بەم خرۆشین و ھەژانەشەو دەسەلاتدارانی ولاتانی ھەریم ترسیان لی نیشت. لە نیویاندا، تاران و بەغدا، كە ماوہیەك بوو لە ساي بەرھەمی گیلگە نەوتییەکانیانەو لە گۆرەپانی (ئۆپەك) دا ھەوھەویان دەھات و زۆر سەرەپۆیانە كەرویشکیان بە عەرابە دەگرت، كاتی ئەوھیان ھاتبوو تۆزیکیان تی بسرەویندری و لە ھارەبەدانی و سەرەپۆیی دابەزیندرین. چونكە سەرەپۆیی و كەللە سەختیی لەمە زیاتریان، نەزمی دارپێژراوی بەرھەم و مەسرفی دەشیواند و رۆژئاوای تووشی قەیرانی دوایی دەکرد. كە واتە پشیوی و ئالۆزی و خرۆشینیی كە چەكدارانە لە مەلەبەندی نیوان سی سنووران كاتی بەجیی ھاتبوو.

دەسەلاتدارانی ولاتانی ھەریم بە خۆیاندا ھاتنەو و دە قات زیاتر لە جاران خۆیان لە چەك و چۆلی نویدا خنكاند. پرۆژەى نيزامى نویتریان لە خوداوەندانی خاوەن ھیزەو ھەبێ گەبیشت. تیپژانی چەکی نوئ و پرۆژەى نوئ، میزان و تەرازووی جەخانەى رۆژھەلاتی ناوہراستی تووشی لاسەنگی کرد؛ تیكچوونی لەنگەر و پارالیلی پرۆژە و چەکی نوئ لە مەلەبەند دا، بە قازانجی خوداوەندانی سەرمايە بنەى تازەى دامەزراند و لە مالى ھەژارانى مالویرانی دوو دراوسى دا شەپریكى پەر لە توندی و تیژی ھەلابیساند. شەپری چەکی نوئ بەرە بەرە گۆرەپانی شۆرشى نەتەوہى دابەشکراوی تەسك و تەنگەبەر کردەو و خەلك لییان قەوما. لە بەرى رۆژھەلاتەو ھیزی سیاسى و خەلكی ئاسایی رۆویان کردە دیوی گەرمین؛ شۆرشى دیوی گەرمین راکردووانى بە پانەو ھەمیز، بەلام بۆ ھەندە كەسانیک كە دەگوترا تاكە كەسن، ھەمیزی گەرمتر و نەرمتر و پەر لە ھەسانەوہترى بە رۆو دا کردنەو. بەم ئالوگۆر و ھاتن و چوونە کوتوپرەى كە بەسەر گۆرەپانی شۆرش داھات ، سەر و میشكى یاران و ئەفیندارانی قەدیمەى شۆرشى كراوہتر و ئاوالەتر بۆوہو. سەر و میشك كراوہوہكان گەلی سەرى تیڤاچوویان بە چاو بینی كە كلاوگەلى زۆر فش و فولیان كرابوویە سەر. گەلیك قینگی بە گۆنگەلشیان بەچاوی سەر دیت كە خاوەنەکانیان نە قەت ریکخراوہ بوون و نە قەتیش ئۆپۆزیسیۆن، بەلام چونكە

ئەستىرەى بەختيان لە سەرانبهوه دهگه‌ل ئەستىرەى سەرداران هاوجووت بوو،
يهكجى له سەرانبهوه جىيان بو دابين كرا و كهوچكى هه‌ره مه‌زنى ده‌سه‌لاتيشيان
درايه ده‌ست.

ده‌گه‌ل ئەم ئالوگۆره، هه‌لس و كهوته‌كانيش به‌ره‌و گۆران چوون و پله و پايه و
ده‌سته‌ك و به‌سته‌كه‌كانيش ره‌نگ و نمووديان گۆردرا. له ده‌قى شوپشدا هه‌لكشان و
چوونه سەرى نوێ سەريان له هه‌لكه هه‌نابيه دەر و، داكشان و تىكشكانى تازه‌ش
تويلىكان هاويشت. گۆره‌پانى شوپش له ئاكامى وه‌رچه‌رخانىكى ناگه‌هانى و به‌هوى
نه‌بوونى به‌رنامه، توخمىكى له‌مىژ خه‌وتوى تىدا به ئاگا هاته‌وه و بىريكى پزى
تىدا گورا.

هاوشان ده‌گه‌ل ئەم ئالوگۆره بى پرۆسه‌يه، كه‌سانى وه‌ك فه‌خره و ئازاد،
به‌چاوى هه‌نده به‌دگومانىكه‌وه توژىك نائاسايى ده‌هاتنه به‌رچاو. هه‌ر چرپه و
سرت و خورتىكى شه‌وانه و دانىشتنىكى پۆزانه‌يان، له‌م گوى بو ئه‌و گوى ده‌چوو و
به‌سەران ده‌گه‌بىشته‌وه. هه‌ستى دردۆنگانه، له‌م بو ئه‌و ته‌شه‌ناى ده‌کرد و گه‌لىك
كوپى پۆزى لى له‌دايك زان.

هه‌رچه‌ند كه‌ ده‌نگى نه‌ين و شاره‌وه به‌گشتى ئاشكرا بوون و به‌تېكرا له‌ده‌ورى
ره‌نجى ژىروك و گه‌نجى سه‌رۆكان خولى ده‌خواره‌وه، به‌لام به‌باوه‌رى كورانى پۆز،
ئەم چه‌شنه‌سرت و خورتانه‌خسله‌ت و ئاكارى كه‌سانى ناشورسگىرن كه‌ بو هه‌لاتن
و دەر بازبوون، كه‌لكى لىوه‌رده‌گىريت. كورانى پۆز پىيان وابوو كه‌سانى سرت و
خورتكه‌ر، ماندووى كه‌مبوونه‌وى ئىمكانىياتى شوپش و ئىتر بويان نالوى له‌ته‌رى
بخون و له‌وشكى بوى وه‌ركه‌ون، كه‌واته‌ پرده‌بازى دەرچوونيان پىويسته و ده‌بى
دەرچن!

زورى نه‌خاياند له‌سەرانه‌وه به‌ئازاد راگه‌ياندرا كه‌ بو جه‌وله‌يه‌كى چه‌ند مانگه
ده‌بى خوى ته‌يار بكات و به‌ره‌و مه‌لبه‌نده‌كانى ژىروو برؤا. هه‌ر ئه‌و ده‌م كه‌ ئازاد و
فه‌خره ده‌سته‌ملانى كاتى مالاوايى كردن بوون، فه‌خره پىي گوت:
- كى بزائى به‌ختى به‌كتر دىتنه‌وه‌مان يار ده‌بىت يان نا، به‌لام بزانه‌ له‌هه‌ر جى
بى و له‌هه‌ر كوى بم، دوانه‌يه‌كەين و له‌يه‌ك ئاو و گل داپرژاوين. من هه‌رگىز له‌بىرت
ناكه‌م...

- فه‌خره!... به‌زمانم دانايه‌ ئه‌وه‌ى ده‌دلمدايه... به‌لام منيش هه‌ر ئه‌وه‌م كه‌ تو
خوت گوتت... منيش ده‌لىم جيهانى شوپش به‌هى وه‌كى تو ئاوه‌دانه و به‌بى ئىوه
وه‌جاخى كویره...

ئازاد پويشت. به‌لام هه‌يشتا چه‌ند پۆزىك له‌جه‌وله‌كه‌ى رانه‌بواردبوو كه‌ ناخوش
خه‌وه‌رى شه‌هيدبوونى ئازاد و هاوپىيانى، كوئنه‌برىنى جه‌رگى فه‌خره‌كانيان وه‌سو
هه‌نابيه‌وه. خه‌به‌ر هات كه‌ ئازاد و چه‌ند پيشمه‌رگه و پۆلىك هاوپىي پنبه‌رى
لادىيى كه‌وتوونه‌ته به‌ر رمى (مىگ) و سەريان له‌رىي ئاواتيان داناوه.

مانگ هات و چوو. گهړ و سوړی زهوی وهرز و سال و سالهای بهسهر دانیشتوانی زهویدا باراند. بهدهم هاتن و رویشتنی وهرز و سالهکانیشدا، خهلکی ئەم سهر و ئەو پهړی دنیا ههگبهیان له ئەزموون ئاخنی و ئەزموونهکانیان کرده زانست و پیی بهختهوهر بوون. چوارچیوهی بچکۆلانهی کۆنه شوړشی ناو شاخ و تهلانیس که بهپیی بهرژهوهندی و مهبهستیکی پرتایبته بهرفرهوانتر و زلتر کرابوویهوه، گهرووی گهیانندی بزیهوهکهی بهو دیوی سنوور دا کرایهوه. گهرووی ئەمجارهی شوړش وهکی گهرووگی جارن نهبوو. به گهرووی جارندا هه بهس چهک و چۆل دههات و له گهرمهی شهړ دا هیزی سهکهوتووی پیشمه رگه دهکیشرایهوه دواوه و لهو دیو نهرم دهکرانهوه و سارد و خاو دهکرانهوه. جارجاریش بههه لکهوت و زۆر به نهیئی، یهک دوو سیخوړی پیس دهگه ل چهک دههاتن و ژههریان دهچاند و دهگه پانهوه. بهلام به گهرووگی ئەمجاره کهدا چهکداری تیسکن، به ئاشکرا به رهوه لوور بوونه ژوور و له گهرووی شوړش دا گهرايان بو داهاتوویهکی دووریش دانا.

پان و بهرین بوونهوهی گوړه پانی کاره سات، مهیدانی هاتن و چوون و مانهوهی له فخرهکان دابری و دهستیانی له تهخته بهست. یارانی راسته قینهی جارن وهک ئامرازیکی بهکارنه هاتوویان لی بهسهر هات و نهمانیان له مانیان به سوودتر کرا. فخرهش ئەمانه هی ههست پییده کرد و دهگه ل بوچوونهکانی ئازاد ههلی دهسهنگاندن؛ هه مووی هه لوپیسته تازهکان ئەوتو دهگیران و برپارهکان چه شنیک ساغ ده بوونهوه، که ئازاد لیکی دابوویهوه. ئالوزه بازار بهره بهره سوژی مانهوهی له دلی فخره و یارانی ئەو دا کالتر کردهوه و سههه نجام به نابه دلی چهکیانی پی کرده شانیان و ناچار به رویشتنی کردن. ئەودهم که فخرهکان له سهر رویشتن بوون، کهس پیی نهزانی. گوړه پانی خهبات زۆر زل ببووهوه و هه قیش وابوو له مهیدانی فرت و فرهوان کراوهوه دا کهس به چوون و لاچوونی ئامرازه بچکۆلهکان نهزانی.

فخره چه که کهی کرده شانی و رویشتن. چهکی فخره، چهکی خووی بوو. ههردی بهرین مهکووی هاتوچووی و ئاسمانی بی جه مسهری بان سه ریشی سایه بانی بان سهری بوو. دهیتوانی بو هه موو لایهک برپا و به هه موو شوینیکی ولاتا بخولیتهوه. بهلام دهگه ل رهوتی روژ هه ره ئەمه یی که نه دههاتهوه، که ئەو ته نیا و سه به خو بوو؛ نه به فه رمانی کهس چاوهکانی ده کهوتنه سهر تیزکهی تفهنگ و نه به فه رمانی که سیش، که سیک له کهسانی خوویی له خاک و خو ل ده گه وزاند. پهزی گوئ داغکراوی هیچ مهزن و میر و بهگ و به گله ریگ نه بوو. سهگی سهوله خوړی بهر ده رگای هیچ کونه چه کمه ره قیکیش نه بوو که به فه رمانیان به پی؛ گورگ بوو، گورگیکی هاری دژ به هه لپه رستی.

چهک به شان و ته نیا مانهوهی هه تاسه ری بو نه ده گونجا. به بی چهک بوونیشی بو نه ده کرا، چونکه برا و مام و ئاموزاکانی ئەسه د قهره چه لی، که جارن چه کداری بنکهی ژاندارم بوون، هیستایش هه ره چه کدار بوون، بهلام ئەمجاره چهکی شوړشیان

به‌شانانه‌وه بوو. هیچ مه‌کوویه‌کی ئارامی ئه‌وتۆشی شک نه‌ده‌برد که بکری به‌پیی و ته‌کانی ئازاد، چه‌ک له‌شان دابمالیت و قه‌له‌م بداته ده‌ست هه‌ناری کچی و هه‌موو هه‌ول و تواناکه‌ی له‌و ریگا پیروژه‌دا بو بتوینیتته‌وه که ئازاد به‌رهمزی سه‌رکه‌وتنی ده‌زانی. ماوه‌یه‌ک له‌م شار بو ئه‌و شار چوو. مال به‌کوئی و ژینی نزمی کوچه‌ری و هه‌رده‌م له‌شوینیکیشی به‌دل نه‌بوو. ناچار و به‌ناچاری، ده‌ستی هه‌ناری سی‌زده سالانه‌ی گرت و ده‌گه‌ل چه‌ک و چیا و نیشتمان‌که‌ی مالاوایی کرد و تیکه‌ل به‌جه‌ماعه‌تیک که‌وت که هه‌موو یه‌ک توخمه‌ی هاوولاتی، به‌لام هه‌زار ره‌نگه‌ بوون. هه‌موویان پیکه‌وه ریپی ده‌ره‌وه‌ی ولاتیان گرت به‌ر و رویشتن. فه‌خره و کچه‌که‌ی دوا‌ی چه‌ندی که گه‌یشته ئه‌لمانیا، له‌یه‌که‌م یه‌ساو‌لخانه‌ی پۆلیسدا گرتیانن. چه‌ند جارانیان سه‌رخوینده‌وه. فه‌خره‌یان گرت و هه‌لیان پیچا و لییان پرسی و لییان پرسیه‌وه که کییه و له‌کوپه‌هاتوو، بوچی له‌روژه‌ه‌لاته‌وه په‌نای بو روژئاوا هیئاوه؟ له‌ولاته‌که‌ی خویدا چکاره‌بووه؟ له‌ئالمانیا کی ده‌ناسی؟ له‌ولاته‌که‌ی خویدا چکاره‌بووه و چ ئیش و کاریک ده‌زانی؟ جگه‌له‌هه‌نار چه‌ند مندالی تری هه‌یه و دایکی هه‌نار له‌کوپیه و بوچ ده‌گه‌لیان نییه و... فه‌خره‌ش چی به‌سه‌ر هاتوو، لیی نه‌شاردنه‌وه و پیی گوتن. هه‌ر ئه‌وده‌م هه‌ره‌شه‌یان لیکرد و پییان گوت که ئه‌وان ولاته‌که‌ی خویان به‌وه‌رگرتن و راگرتنی پیاوگوزان پیس ناکه‌ن و ده‌ری ده‌که‌ن. فه‌خره‌گوره و هه‌ره‌شه و بافیشه‌کانیانی به‌هیند نه‌گرت و به‌ده‌میان داهاته‌وه.

ماوه‌یه‌ک له‌م قه‌رو‌لخانه‌ی پۆلیس و ده‌میک له‌و ژووره‌ته‌نگ و تاریکانه‌دا ده‌سه‌سه‌ریان هیشته‌وه. دیسان گوپی لی خه‌واندن و ملی دانه‌نواند. سه‌ره‌نجام و ئاخرسه‌ر، ره‌وانه‌ی شوینیکی دووریان کرد و خستیانه (هایم) یکه‌وه. له‌وینده‌ریش، ئه‌گه‌رچی ژیانیکی تال و گرانیان هه‌بوو، سال و نیویک دانیشتن و له‌جی نه‌جمین. له‌لای پۆلیس و دام و ده‌زگاکه‌یان هه‌توندی و تیزی و له‌فه‌خره‌شه‌وه بی قیدی و خوین ساردی و هیمنایه‌تییه‌کی به‌زیبک و زاوون؛ ئاخرسه‌ر رییان پیدان و په‌نایان دان و بوون به‌په‌نابه‌ر. هه‌ر ئه‌ورپۆژه‌ی که هه‌نار پیی ده‌نایه‌ته‌مه‌نی شازده‌سالی، له‌هایم رایانگواستن و له‌شاری (مونیخ) دا مالیکی دوو ژووره‌یان پیدان. مال‌که‌یان کۆنه‌ساز بوو. گه‌ره‌ک و کۆلان و شه‌قام و مه‌لبه‌نده‌که‌شیان کۆن و قه‌دیمه‌بوو. دار و دیوار، سواله‌تی سه‌ربان و ته‌نانه‌ت دار و دره‌ختی شه‌قام و پارکه‌کانیشی به‌دووکه‌لی کارگه و فابریک و به‌گازی ترۆمبیل و شه‌مه‌ندۆفیره بارکیشه‌کان ره‌ش هه‌لگه‌رابوون. ده‌نگی گرمه‌ی که‌لله‌تاسینی کارگه و فابریکه‌کان، فیکه و جیکه‌ی لۆکۆمۆتیف و هازهی بارکیشه‌قورسه‌کان، ته‌نیا ده‌نگیک بوون که هاوونشینی و هاوده‌می هه‌میشه‌یی خه‌لکی گه‌ره‌ک و کۆلان بوون. فرخره و هه‌ناریش زۆری نه‌خایاند به‌وه‌هوایه‌راهاتن.

هەر له و پوژوهه که له ئالمانيا دا نيشته جي ببوون، هه نار له هايم و له هه ر شوينيكي که لي مابووبنه وه، به گوڤگرتن و هه ست پراگرتن و قسه کردن، زمانه که ي وه گه ر خستبوو و ده گه ل ئالمانييه کان، بي گري ئالمانييي ده گوته وه. فه خره ش سه ر و گوڤيه که لي ده شکاند و کورد گوته ني (به رهي خو ي له ده م لافاو ده گرتنه وه). هه ربويه، هه رکه له شاري مونيخ ماليان پيدرا و نيشته جي بوون، هه نار له فيرگه دا وه رگيرا و له بواري خوڤندن دا که وته سه ر شاريگه و دلي پي شاد بوو؛ فه خره ش به م ده سکه وته ي هه نار قه ندي خو شحاليي له دلدا توايه وه و خه ميكي گراني له کو ل دابه زي. ده گه ل چووني هه نار بو فيرگه و دامه زراني له خوڤندن دا، فه خره ش هه ر به و که ته که زمانه ي که به بي مه کته ب و مه درسه فيري ببوو، له کارگايه که ميکانیکی ده ره وه ي شار دا ئيشيكي گرتنه ده ست و خو ي پيوه سه رگه رم کرد. له پوژ دا هه شت سه عات ئيشي ده کرد. به رنامه ي ئيشه که ي هه ر پانزده پوژي مانگ له شه شي ئيواره وه ده ستی پيده کرد و هه تا دووي نيوه شه و له سه ر ئيش بوو؛ پانزده پوژه که ي تر له هه شتي به يانانه وه ده ست به کار ده بوو و چواري پاش نيوه پوژ ده ستی له کار هه لده گرت و ده گه پرايه وه مال.

ئيشه که ي گران و له ش تاوين بوو؛ کاتي ده ست هه لگرتن و گه پانه وه ي مال، له شيكي شه که ت و کو تراوه وه ي ده کيشايه وه مال. کاري قورس و گران له لايه ک و له به ريكي تره وه غه ريبي و دووره وه ته ني، جه سه ته و گيانيان پيکه وه ده ئه نجني. له هه ر چوارکه نارانيشيه وه ره نجه رو يي له بازا ري سيا سه ت دا، وه ک خو رکه ده گيانی به ربوو و يه که ده ميش ده ست به رداری نه ده بوو. به لام ميهره بانويه کاني هه نار و به ده ور و به ر داها تن و دلدانه وه کاني ئه و، هه رچي ده رد و مه راق و شه که تبي که باوک له زياني دا چه شت بووي و ده ي چه شت، کچ له بي ري ده برده وه. فه خره ش هه تا گه شه و پيشوه چووني هه ناري له ده رس و فيرگه دا ده بيني، له ئاوينه ي خه ياليدا سيمای ئارام و ره زامه ندي هاوړي ئازاد - ي ده هاته وه به رچاو.

هه نار بو فه خره يادگاري شيرين و به نرخی سو يبه بوو، هاوده نگ و بناوان و گه رم و گوړبي ماله که ي و، سه رووتريش، تاکانه په ري زيكي نه رم و نيان بوو که ئازاد پي و ابوو ده بي ئه وتو زانايانه گو ش بکري و په روه رده بکري و دابچيندري، که ئيتر وه ک مه زراي داچيندراوي باب و باپيران، به درکه چار ده رنه چن و به بي به ره مه ي له کيس نه درين. پوله يه ک بن کويرانه پي نه نينه جي پي قافلله سالاراني ده لب و ميشک به تال و، چيتر به قه لبه و داوي داچيندراو دا نه که ون.

هه نار ئه قيندارانه دلي به ده رس و فيرگه دابوو. دلله ئاره زوومه نده که ي هه ر به س به کتيب و فيربوون ده کرايه وه. باوکيشي به م عه شقه وه ده که وته سه ر هه وا و له ده مي هه ر سه رکه وتنيكي هه نار دا، ئازاده جوانه مه رگه که ي له خه رمانه ي ئه م عه شقه پيروزه دا بو زيندوو ده بووه وه.

گەرمەى گەماى مانگى جۆ زەردان بوو. فيرگەكان ئاخىر پوژەكانى سالى خويندنيان دەبرده سەر. هەناريش چەند پوژيكي مابوو كە هەم سالى خويندن بە ئاخىر بگەيه نييت و هەميش شانزده سال له تەمەن پىر بگات و پىي بنيتە يەكەم پوژى تەمەنى حەقدە سالى.

پوژى شەممە بوو. فەخرە و هەنار بو پشوودان و پياسە و گەپان، پيکەوہ لە مال دەرکەوتبوون. ماوہ يەك لە پارک و شەقام و بازارە پوژەكاندا هاتن و چوون. نانى نيوہ پوژيشيان لە چيشتخانە يەكى پوخي زى خوارد. ئيوارە، دەرنگ وەختانيك بە گەشت و گەپان بەرەو مال داگەپانەوہ. بە دەم پيگاوه هەنار پووى كرده باوكى و گوتى :

– باوكە گيانەكەم ! پوژى چوارشەمەى داھاتوو دەبي بنيتە فيرگەكەم، چونكە مەدرەسەكان بەبوئەى بەسەرچوونى سالى خويندن و بە نيازى مالاوايى، كوړپيكي جەژن و ئاھەنگيكي مەزنيان بو تەرتيب داوين. ھەر لەم جەژن و پيورەسمە دا بپيارە من لە بارەى كوردستانەكەمان دا بو ماموستا و قوتاببيەكان بدويم ... ھەر وہا تويش وەك باشترين باوكى سەر ئەم جياھانە بە ھاوال و ماموستايان بناسينم... پەنگە ھەر لەو جەژنەدا چەند ھەوالى لە دلان خوشت بە گوى بگات ...

فەخرە گوتى :

– ھەنارى گيانەكەم ! ھەرچەند كە ھيشتا چوارشەمە دانەھاتووہ و منيش پيم نەئاوئەتە ئەو جەژن و پيورەسمەوہ، بەلام خوشت خەبەرى دەمى ماموستاكانتم لە پيى چاوہ جوانەكانتەوہ پي گەبيشتووہ و دەزانم ماموستاكانت خەريكن توى ئازيزەكەى دلى خوتم وەك باشترين كيژ، زاناترين قوتابى و پوخت و پاراوترين كەنيشكى مەدرەسە پي بناسين... من بەم بەشەى كە پيم بپاوه، شانازى پيدەكەم و سەرمى بو دادەنەوینم و سەرم بوى لە پيداىە... بەلى ديم ھەنارەكەى دلم... ديم و بەسەر ھەر دوو ديدەكانم ، ديم.

– باوكە گيان ! با ئەمەشت لى نەشارمەوہ و پيى بلیم كە بە يارمەتیی كەتەرينای دەستەخوشكم ، بو دوو مانگەى ھاوين ئيشيكم دەست كەوتووہ. ئيتروەك ھاوينى پيشوو دەست لە سەر دەست دانانيم. خوٹ گوتت كە دايكە پيرەكەى مامە ئازادم تەنيا كەوتوتەوہ و بارى گرانى بەپيچوونى پي ناچي بەپيدا؛ پارەى مانگيكمان بو ئەو ...

– ھەنار چيت پي بلیم گيانە!... چى بلیم ، كە توانايى ھيچم نيە بليم پيت! ھەر بەس دەليم ھەنار... دەليم تو ھەموو شتى... ھەموو كەسى... داھاتووى پوون و پووناكى ھوميدى. تو وينەيەك لەو ھەزارانەى كە مامە ئازادەكەت لە مەدرەسەى ميشكيدا وەك بەردى بناغە بو دامەزراندنى كوئەلگايەكى پىر لە كەسايەتى

پهروه ردهی ده کردن. من هه موو که سم له تو دا ده بینم هه نار!... سو یبه که م ،
 نازاده که م ، ولاته که م... تو گشت که سمی هه نار گیان!
 که چوار شه مه داهات و هه نار له پشت تریبونی مه دره سه وه دهنگی هه لبری،
 هه ر ده تگوت نازاده و له جهوله کانیدا پروو به خه لک قسه ده کا. فه خره به دیتنی
 نه و شیوه پوخساره و نه و شیرن وتاره، می شکی ناو که لله ی گهر م داهات. فه خره له و
 ده مه دا جگه له نازاد و هه نار، که سی تری به چاوی سه ر نه ده دیت. پیی وابوو
 ره شایی هه نار که وتوته سه ر تارمایی نازاد و هه ر دوو به یه کده م و له یه ک ده م دا
 یه ک شت ده لینه وه. فه خره، هه ر نه و ده مه به دل ئاواته خواز بوو له بری هه نار ییک،
 هه زاران و هه زاران هه نار یان بوویایه و باغی هومیدیان به م هه نارانه وه بهر
 هاتبایه.

هه ر نه و ده م، سه ره رشتی فی رگه که ملوانکه ی به گول چن دراوی ده ملی هه نار
 کرد و باوکی هه ناری به باشتین باوکی په نابهرانی نیشته جیی ئالمانیا ناو برد.
 نه و پوژه، دوا ی کو تایی جه زن و سرودی قوتابییان و ده سته ملان بوونی خویندکار و
 ماموستاکان، لی ک هه لبران و فی رگه کان به بو نه ی پشووی هاوین داخران.
 هاوین داهات. هه نار له سو په رمارکه تی کدا ده سته ی به کار کرد و مزه و مافی
 یه که م مانگی شی بو دایه پی ره که ی مامه نازاد نارده وه. دوو ه مین مانگی هاوین داهات
 و روخ و داوینی گهر م و نه رمی ده ریاکانی ده ور و به ری سو په رما که ته که، به لی شاو
 سه رکه ر و گه شتیارو کوچه ری تی رزان. گه شت و پیاسه و ژیان ی بهر هه تاوی داوینی
 ده ریا ش گهر مه بازاری سو په رمارکه ته که ی گهر متر کرد. هه ربو یه، به ری وه به رایه تی
 هه موو هو تیل و سو په رمارکه ته کان بو باشت به ری وه چوونی کار و باری پوژانه یان،
 چه ندین گه نج و لاوی توند و تولی تریان له شوینی تر وه رگرت و کاریان پی
 سپاردن.

تازه وه رگی راوه کان له یه که مین هه فته ی مانگی دووی هاویندا هاتن و دوا ی دانیشن
 و وه رگرتنی زانیاری گشتی و پی ک ناساندنیان، ئیش و کاریان بو دیاریکرا و ده کار
 کران.

هه نار و کوره گه نجی کی ئالمانیایی که وتنه هو ده یه ک و ئیشی چاودیری و
 ئاگاداریی مه لبه ندی سو په رما که ته که یان خرایه سه ر شان. هه ر له یه که مین تو قه و
 قسه دا، کوره ئالمانیایی که ده سته ی دریز کرد و گوتی :
 - پوژ باش!... من هه لموت - م ناوه... تو چی ؟
 - ژیان ت باش!... منیش هه نار - م ناوه.
 - له کو یوه هاتوویت ؟
 - له کوردستانه وه هاتووم.

– من له ره گه زپه رسته کان نیم، به لām هه ربهس ده مهوئ بزانه چونه و بوچی هاتوویته ولاتی من و که به نیازی بگه رپیته وه ماله که ی خوت؟... ده مهوری که پرسیاره که م توژیکیش ئامال پوئیسانه یه ...!

– ولاته که ی من داگرته یه و خه لکه که مان ژیرده سته نه. داگیرکه ره دلره که کانمان به هه رچی چهک و چوئی که تو دهیناسی، پیمان داده دن و به نیازی توناکردن و تواندنه وه مان، له هیچ چه شنه شهر و گوشتاریک چاومان لی ناپوشن ...

– که واته ، داگیرکه رانی ولاته که ی ئیوه له باری پیشه سازی و ته کنولوزیای نیزامی ده بی گه لیک پیشکه وتوو بن ... وایه ؟!

– نه خیر وانیه و به پیچه وانیه. به لām هه رچی چهکی که ئیوه دای ده ریژن و ده یخه نه بازار ی فروشه وه، داگیرکه رانی ولاته که مان به پاره و سامانی میلی، له ئیوه ی ده کړن و له جهرگی دابراوی ئیمه ی ده دن. ئیمه ییش گه لیک جار ناچار ده بین ره هه نده ی ولاتانی ده ره وه بین و په نا بو ...

– ناچارن په نا بو تاوانباره چه کفر و شه کان بهینن !... وایه ؟!

– ئه مه نه که یین، ئه ی چی بکه یین و په نا بو کوئ به رین ؟

– ئیوه ییش چهک هه لگر و چهک به ده ستن ؟

– ئا... پیمان... چه کمان پییه، به لām چ چه کیک؟ چه کی ئیمه هه ر بهس ناوی چه که، چونکه سه رچاوه ی فیشهک و که ره سه ی تری شهر له ژیر چوکی خومان دا نین و بو هه موو شتیک ده سه تالین جگه له خواست و ویستی ده روونیمان ...

– ئه مه نه باشه ... چه کی بی فیشهک و گولله و ده رمان، به لایه ... ده با واز بینین و سه ری خومان به م باسه توند و تیژانه نه خه یینه ژان... به لām هه نار!... تو... تو گه لیک جوان و شیرن و له بهر دلانی... زور شیرینی هه ر وهک خورمای عه ره ب، به لکه شیرین تریشی !...

– سپاس هه لموت! به لām ئه گه ر جوان بم و شیرین، ده بی بلئی جوانی هه روهک گولی کوردستان ... من هی عه ره ب نیم، هی خاکی پاکی کوردستانم ...

ده رۆژ به سه ر ئاشنایه تی هه نار و هه لموت دا تیپه ری. ئیواره ی رۆژی هه یینی بوو. ئه و رۆژه، پاش کوئی ئیشی رۆژانه، هه لموت داوای له هه نار کرد که ده میک له ده ر پیکه وه بن و له سه یرانگاکانی که نارهی زری دا پیاسه یه ک بکه ن و ئه گه ر به دلی بیت، لیویکیش ته ر که نه وه. به لām هه نار به بیانوی بوونی ئیشیکی تابهت داواکه ی وه رنه گرت و خوئی بو رۆیشتن ئاماده کرد. هه لموت لیی سارد نه بووه وه و ئه مجار لیی ویست هیچ نه بی ری پیدات به ماشینه که ی خوئی هه تا مال بیاته وه. دیسان هه نار سپاسیکی سه ر زمانی لیکرد و رۆیشت، به لām هه ر ئه وده م هه سته به نیازیکی خه وتووی ناو ده روونی کرد، ته زوو یه کی گه رم و تیندارانه ی پر له چه ز و خوژیایی به نیو ده ماره کانی داها ت. له ریگه ی چوونه وه ی مالیشدا، به پیچه وانیه رۆژانی دی، که دایم بیری له باوکی و خه م و خواسته کانی ئه و ده کرده وه، بیریکی

کیشهرتر دههات له میشکیدا مال بگریت و خوئی بهسهر خهونهکانی دا بکیشیت. ههتا له مال نزیکتر دهبووهوه، ئهوه وهسوسه تازهیه ههنگاوهکانی شلتر دهکردهوه. رۆژانه، ههتا ههنا دهگهراپهوه مال و ههتا فهخره لهمال دهبوو، له لای یهکتر دادهنیشتن و دوینی و ئهمرۆیان تیگ دهخستهوهو لهههموو بار و بابهتیکهوه ددوان. باوک وهک مؤمیک خوئی لهپیناو رۆلهدا دهتواندهوه و ئهوهی دهیزانی و ههرچی بهسهری هاتبوو، بوئی دهگپراپهوه. ئهوهندهی لهتوانای دابوو، دهیهویست له نیوانی ههناری ئاوارهی ههنهران و ولاته دووره دهستهکهیاندا پهیههنندییهک ساز بکات. بهدوای رپگایهکدا دهگهرا، بهلکو له شهپری نیوان دوو کولتور و دوو شیوه خهبات دا رهنگی ئهولا بالاتر و رهنگی ئهملایه کالتر بنوینییت.

وینهی کویتانی چلچمه و سهرزه مینی تیلهکو و ههموو مهلبهندی گهلواخی بو کردبوویه تابلو و له ژووری خهوتن دا بوئی ههلواسیوو. جلک و بهرگی بهری ئافرهتانی ولاتی کوردانی بو ساز کردبوو، خوڕاکی خوئالیی فیڕ کردبوو، زور جارانی که دادهنیشتن، سهنگینی و وهفا و کهرامهتی ئافرهتانی وهلاتهکایهنی وهک سهرمهشق بو دهگوتهوه. ههر ئهوه شهوهش که هاتنهوه مال و پیک گهیشتنهوه، فهخره دیسان یادی سوپیهی زیندوو کردهوه و بو ههناری گپراپهوه که سهرهتای بینین و یهکتر ناسینیان چلون بووه و چون ئهفیندارانه شیت و شهیدا و بیقه راری یهکتر بوون... که باوکی سوپیه چیهی دهد و زوخوا به دهی داگردوون و چلون دهستی (نا) به سنگی خوازبینیه کهیهوه ناوه... که سوپیه ههر ئهوه رۆژه له ژوانگه دا چلون ئهفیندارانی پیی گوتبوو: ... حهیاتهکه، بمت دهنی ههر هی تومه و نهشمته دهنی ههر هی تومه... گهر بزیم لاره ههر بو تو دهژیم، له مهرگ و نهمانیش دا ههر بهیادی تو دهمرم و لهو دنیاش ههر بو تو ههلهدهستمهوه و ههر بوت دیمهوه! ئهه وتیه چهند جارانی تریش به گوئی ههنار دا خویندرابوو. ههموو جاریکیش پله و پایهی وهفای ئافرهتانی کوردهواری به گوئی میشکی دا خویندرابوو. بهلام تامی ئهه جارهی ئهه وتیه له گیانی ههنار دا وهکی جارانی نهبوو. تام و کیش و ههز و خوژیای ئهه جارهی له گیانان خوشترو به تامتر بوو. نهویست و نهخواست، لهش و لاری بهرزی ههلموت و نیگای تیژی دوو چاوه شینهکانی ئهوی هاتهوه بهر چاوی. بهدهم بیری ههلموتهوه دهماری ئازای ئهندامی تامهزرۆیانده میان کردهوه و گهزۆی خهست و شیرینی ئهه وتهیان ههتا قولایی گیان برده سهر. سهری ههلبری و هات روو به ههلموت ههر ئهوه رستهیه دووپات بکاتهوه، بهلام لهپه هاتهوه هوش و دهمی پیکدا تهپی.

ههفتهیهکی تر تیپهپی و ئیوارهی رۆژی ههینی داهاتهوه. کاتی مالوایی کردن، دیسان ههلموت داوای له ههنار کرد که شهو له سهماگهیهک دا پیکهوه راییپرن. ههنار بهنیازی هیئانهوهی بیانوویهک ویستی خوئی لی دهرهاویژی، بهلام ههلموت رپی لی بری و دهستی خسته ناو دهستی و گوتی:

– هه نار خوښم دهوږی! ... عاشقتم! ...

هه نار له رزی. موچورکيکي چه شنی ته زووی کاره بای به ته قی سه ری داها ت و هه تا نووکی په نجهی پږی چوو. په نجهی شووشی هه نار له ناو دهستی هه لموت دا ئاره قه بیکی ساردی ده رکرد. زمانه ی گر و گهرمایه کی تیژ و باریک به نیو دهماره کانیدا گه را و له شی وهک له شی تیډاران گهرمای دهردا و ئاره قه ی ساردی رشت. ده تگوت له مابهینی خه و و شیاری دایه و خه ریکه دهرگای بینینی خه ونیکی خووشی بو ده کریته وه. نه یده ویست و نه یده خواست له م خه وه شیرینه به ئاگا بیته وه ... ئه مه یه که مجار بوو، یه که م که پرت بوو که رسته یه کی گیان بلاوینی وه های له ده می لاویکه وه پږی ده گه بیشت. قه ت زه مزه مه یه کی وه ها ئارزووبزوینی به گوږی گیانه که یدا نه خویندرابوو. پږی خوښ بوو ئه م رسته یه هه زاران و هه زاران جاری لی دووباره بکرا بایه وه. هیواخواز بوو ئه م نه وا و ئه م هه وایه به بی پسانه وه به جو باری ره گی خوینیدا هه لکشابایه و ده گه ل سه مفونیای ترپه ی نا ئارامی دل ی یه کترین بگرتایه وه.

گولنمی ئاره قه، گهرده ن و گوناکهی ته ر کردبوو. لووته قیته خوښ که شمه که ی رږی هاتووچو ی هه ناسه ی لی ته نگ ببوو وه و پشووی کورت و توند و په سا په سای به ناو ده مه بچکو لانه که یدا ده هات و ده چوو. چاوه گوشه داره کانی، مه ست و خه والوو له هه ر دم و کاتیک، له ژیر دوو ریزی مه خمه ری برژانگه ره ش هه لگه راوه وه کانی دا تامه زرؤیانه به سه ر یه کدا کشابوون؛ له م حاله دا و به م دیمه نه جوانه یه وه دل و دیده ی تاسه دار و ئاره زومه ندانی بو سه یر و روانین بانگیشت ده کرد. که وانه ی سه ر سنگی به ده م هه ناسه سواری، له نگر و پاژانیکی لاوکواژانه ی گرتبوویه به ر. هه لموت دیسان گوتی :

– هه نار! ... خوښم دهوږی! ... زورم خوښ دهوږی... ئاشقتم... پیم خوښه چه ند شه ویک پیکه وه را بیویرین هه نار! ...

هه نار له رزی. دل ی پراو پری هه ستیک بوو که نه یده زانی ئه وه چپیه و له کو ی هه ستاوه و چپی لی ده ویت. ته نانه ت توانای گوتن و دم کردنه وه و دهر برپینیشی لی پرابوو. هه ر ئه وه نده ی لی به ئاگا بوو که له قولایی نه ینخانه ی دهر وونیدا شتیک ده یه ه ویت پیشکویت؛ ئه و شته سه یره تامی ته م و خه م و خووشیه کی خنکاو ی لی ده هات. ده تگوت کو نه برینیکی تازه سا رپژ بووه وه ی له دل دایه و، ئه و زامه قوله داوای مالین و دامالینیکی نه رم و نیانی ده کات. له ش و لاری له ناوده می چه زیایه کی تیډارانه دا ده کولی و ئاره قه ی دهرشت. برژانگه کانی به سه ر دوو دیده مه سته کانی دا قورساییان ده کرد و خه ویکي ئاره زومه ندانی بانگی ده هیشت. به دل پږی خوښ بوو ئه م بار و دوخه ئه به د زه مان و به ر و بوو درپژ بمابایه وه و زه مزه مه دل نه وازه ی ده نگی هه لموت قه ت له بن گوچکه ی نه بریت.

په‌نجه‌کانی هه‌لموت به بهر شلکه‌ی نیوقه‌دی هه‌نار دا خزی و به‌ره‌و سه‌ر چوو. هه‌ر له‌م حاله‌شدا به‌گوئی دا چرپاند:

– هه‌نار ئاشقتم! خوشم ده‌ویئی!... تو بۆچ ده‌نگ ناکه‌یت هه‌نار؟... بۆچ وا سپ و بی هه‌ستی!

– به‌سکه هه‌لموت!... به‌سکه گیانه! تا به ئیستا کهس ئه‌مه‌ی پی نه‌گوتوم ... ئه‌مه یه‌که‌م جارمه هه‌لموت...

هه‌لموت توندتری گرت هه‌میژ و ده‌می بۆ ژیر گه‌رده‌ن و گۆناکه‌یی برد و به هه‌وا ده‌نگیکی چه‌شنی نه‌رمه شه‌پۆل، ورینگه‌ی هات:

– هه‌نار ده‌مه‌ویئی... خوشم ده‌ویئی... ئاشقتم!

هه‌نار چاوه‌کانی خسته سه‌ریه‌ک و ته‌رایی و نمی ئه‌سرینیان تیگه‌را. ده‌می کرده‌وه و به ده‌نگیکی کیشداری ناسک، وه‌رامی دایه‌وه:

– هه‌لموت! خوشم ده‌ویئی... ده‌ت په‌رستم وه‌ک خودا... وه‌ک سه‌نه‌م... پی‌م خوشه له ناو هه‌میژه گه‌رم و گرده‌که‌ت دا بتاویمه‌وه و نه‌می‌نم...

هه‌لموت باوشی پیداکرت و هه‌لی مژی. هه‌نار له باوش هه‌لموت دا توایه‌وه. له سه‌ر په‌نجه‌ی پی توژکالییک هه‌ستا و ده‌ستی هاویشته ده‌وری ملی و، ئه‌ویش توندتر و تاسه‌دارانه‌تر له هه‌لموت، هه‌لی مژی. هه‌لموت ده‌ستی هه‌ناری گرت و که‌وته ری. هه‌نار وه‌ک ده‌خه‌و‌کراویکی ژیر حوکی مغناتیسی، تینی له فه‌رمانی هه‌نگاونانی هه‌لموت وه‌رده‌گرت و به ری‌دا ده‌رپۆیی. شه‌قامیکیان بری، له جه‌مسهری شه‌قامی دووه‌م، هه‌لموت له په‌سیویک دا ده‌رگای ماشینه‌که‌یی بۆ کرده‌وه و هه‌ناری سوار کرد و که‌وته ری. هه‌نار وه‌ک په‌یکه‌ره‌یه‌کی داتا‌شراوی زیوین، به‌پواله‌ت مات و بی‌ده‌نگ پالی دابۆوه‌وه. له‌په‌ر فرمی‌سک به سه‌ر پروومه‌ت و ده‌میدا تکانه‌وه و دواییش به کول گریا. هه‌لموت له گۆشه‌یه‌کی شه‌قامدا رایگرت و سه‌رسورپاوانه سه‌یریکی هه‌ناری کرد و گوتی:

– ئه‌وه چته هه‌نار!... بۆچی ده‌گری؟ ژانت هه‌یه؟... ناسازی؟

– نا، هه‌لموت هیچ نییه و چ نه‌قه‌وماوه... من... خو‌م... هه‌ر بۆ خو‌م ده‌گریم.

– سه‌یره! زۆر سه‌یره... ده‌ته‌وئی چی بکه‌ین و بو کوئی بچین؟ دلێ تو چ ده‌خواریت

هه‌نار؟ هه‌رچی تو ده‌یخواری پی‌م بلێ... من ده‌گه‌لتم و ئاماده‌م بۆ کردنی...

– پی‌مخۆشه بچمه‌وه مال هه‌لموت...

– مالی من، یان مالی خو‌تان؟

– مالی خو‌مان.

هه‌لموت له شه‌قامه‌که وه‌رسوو‌رپایه‌وه و به دوو شه‌قام ئه‌ولاتردا ری مالی هه‌ناری گرت به‌ر. له گۆره‌پانه‌که‌ی به‌رمالی هه‌نار دا رایگرت و له ماشین دابه‌زین. هه‌لموت باوه‌شی پیداکرت و ده‌می بۆ ژیر گه‌رده‌ن و گۆنای هه‌نار برد، به‌لام هه‌نار

نهیهشت و به توندی له کهمندی ههمیزی ههموت دهرپه‌ری و به‌دهم ههنیسکانه‌وه رپی مالی گرتنه بهر.

ههنار به دلپری و په‌ریشانحالی گه‌یشته‌وه مال. ههرکه دهرگای ژووری مالی کرده‌وه، له بهر دهرگاوه له پرهمی گریانی دا و به‌هموو تواناوه گریا. چ ماوه‌یه‌ک گریاو چه‌نده گریا، نه‌یزانی. ههر به‌دهم ههنیسکدانه‌وه خه‌و بردییه‌وه. له خه‌ویشدا گیانه‌که‌ی ئالۆز و خه‌ونه‌کانی پر له هاشه و پاشه بوون. یه‌ک دوو جارانیس به و‌رپنه‌ی په‌ریشانه‌وه له خه‌و خه‌به‌ری بووه‌وه. ههنار له مالدا ته‌نیا بوو. باوکی به‌پیی به‌رنامه‌ی کاری مانگانه‌ی له شیفتی دوو دا کاری ده‌کرد و دره‌نگ وه‌ختانی‌ک ده‌گه‌رایه‌وه مال.

سبه‌ی به‌یانی، به‌پپچه‌وانه‌ی ر‌وژانی تر، زووتر له خه‌و هه‌ستا. ئاویکی به‌خویدا کرد و ده‌ستیکی به‌خویدا هیئا. زوریشی هه‌ول دا خه‌می دوئ شه‌و له بیر بکات، به‌لام نه‌یتوانی و نه‌کرا وه‌ک جاران لیو به‌بزه و دم به‌ قاقای پیکه‌نینه‌وه بو باوکی بجیت. باوکی هیستا له خه‌و هه‌لنه‌ستا بوو. دیار بو ده‌سته‌ملانی خه‌ویکی قورسی دوا‌ی ئیشه و ئه‌گه‌ر لیی گه‌رین، به‌و زوانه به‌ ئاگا نایه‌ته‌وه. به‌لام ده‌نگی هاتن و چوونی ههنار و ته‌ق و ترۆقی نیو چیشتخانه، خه‌وه‌که‌ی مقه‌ست بر کرد و له خه‌و خه‌به‌ری کرده‌وه.

هاتن و هه‌روه‌ک هه‌میشه بو خواردنی به‌رچایی روو به‌یه‌کتر دانیشنن. له دانیشنن و خواردنه‌که‌شی دا، ههنار وه‌ک جاران به‌گوفت و گو و دم پری پرسیا و وه‌لام نه‌بوو. شه‌که‌ت و په‌س و بی حال ده‌هاته به‌ر چاو. دل‌ی فرخه‌ش به‌ بینینی ئه‌م گرژی و دژییه‌ی ههنار، خه‌می لی نیشته. فه‌خره هیدیانه لیی پرسی :

– ههناره‌که‌م!... به‌هاره‌که‌م چیه‌، چیه‌ته؟ بوچ ئیمرو به‌هاره‌که‌ی من ماته و زهرده‌ی به‌ده‌مدا نایه؟ پی‌م بل‌ی بزانه ههناره‌که‌م، ئه‌گه‌ر ناسازی، ئه‌گه‌ر حالت باش نییه، له مال بمینه‌وه با من له ده‌وری سه‌رت بگه‌ریم و نه‌هیلم ناسازی په‌ل و پالی من بشه‌مزینی...

– نا، باوکه‌گیان نیستا باشم و ته‌واوم. دوئ شه‌و شان و ملم ژانیکی هه‌بوو که ئه‌ویشم به‌ خه‌وتنیک دهرمان کرد و نیستا که باشم.

فه‌خره ههناری گرتنه هامیز. یه‌کتریان ماچ کرد و ههنار به‌ره‌و کار له مال هاته دهر. له مال هاته دهر، به‌لام باوی هه‌نگاوی بو ئیش نه‌ده‌چوو. پیی خو‌ش بوو شوینیکی دوور له ئاوه‌دانی بو هه‌لکه‌وتبایه و کولی دل‌ی تیدا رشتبا. به‌ده‌م شه‌ری ده‌روونه‌وه خو‌ی هاویشته ناو پاسی ژماره 147ه‌وه و به‌ ته‌نیایی دانیشته. له دلدا که‌وته خو‌ دواندن: باوکم له هه‌موو که‌سیک ئازیزتره بو‌م. هیچ خو‌شی و حه‌سانه‌وه و تام و چیژیکی له‌م ژیانه پی نه‌ب‌راوه. له‌سه‌ر ئه‌م کاوله دنیا‌یه‌دا به‌شی ئه‌و ههر دهرد و داخ و حه‌سه‌ره‌ت بووه. ئاواتی وه‌دی نه‌هاتووی زورن؛ وه‌دی هیئانی هه‌موو ئاوات و ئاره‌زووه‌کانیشی خستوته سه‌ر شانی من و، گشتی به‌من ئه‌سپاردوون. من

چاکی ھەموو نەزر و نیازەکانی ئەوم و پریسکەیی ھومیڤدەکانی خۆی بە منەو ھەلۆاسیون. دەزانم نیازی دلێشی چەندە پیریۆزن و چەندە بەرپۆزن. ئەو ھەرچی دەیخوازێ و ھەرچی لە کانگای دلێ دا خەوتوون، ھەموو لە ئەوپەری پیریۆزی دان. سەرچەمیان خەونی بەختیاری و ئاواتی سەرکەوتنی گەلەکەییەتی. ئەو بۆیە بۆتە دنەدەری من و بۆیە خۆی دەبەر من دەمرینێ، کە خۆی دەرفەتی گەشە و دەرتانی خۆیندنی لێ بپراو. باوکم چەندە بەلای منەو ئازیزە، ئاوات و ئارەزووکانی سەد چەندان بۆ من بەرز و پیریۆزن... بەلام ھەلموت؟... ئەی ھاوار ھەلموت! ئەی کە شوخ و دلگری ھەلموت!... ئەی ھاوار کە شەشدانگی مەلبەندی دلێ منت پڕ کردوو و پێی ھەلاتنت لێ بریوم.. تووچ نەمامیک بووی کە لە بەر دەمم روای و بۆچی رەگ و پنجت لە ناخی خۆشەویستیم گیرکرد؟ خۆزگە قەتم نەدیتباییە و قەت دەنگت پیم رانەگەیشتباییە. دەنگەکت دلەم دەبا، شیت و ھارم دەکا. دەستەکانت ھەتوانیان پێوھییە و زامی ھەرە قولی دلەکەمی پێ ساریژ دەبی. وہی ژیان چەندە تال و تفتی! خۆزگە رپیی ئەم ولاتەمان قەت نەھاتباییە بەر... خەلکی ئەم ولاتە چەندە بی خەم و خەیاڵن، ھەردەلێی ژینەوھەری کیوین؛ نە باوک بۆ رۆلە دەگری و نە رۆلە بۆ باوک. ھەرکەس بۆ خۆییەتی و کەس بۆ کەسی تر ناژی... بەلام ئیمە وانین؛ من بۆ خۆم و بۆ باوک و دایکم دەگریم، بۆ خزم و کەسی دوور و نزیکم دەگریم، بۆ ولات و کۆلان و گوند و بیستانەکەشمان دەگریم. ئیمە لەمیژە دەگرین، بەلام سەیرە!... زۆر سەیرە!... لەمیژە دەگرین کەچی بە ھەموو گریانی لەمیژینەیی رۆژگاریمان ھیچ دەرد و مەرگیگمان پێ چارەسەر نەکراو. ھەردەلێی ئەسیرینەکانمان زنی درۆزنەن و لە کەندی ولاتی بی بەھار دینە دەری... چاوەکانمان وەک قاپۆری ھەلۆلن، ئاو بۆ دەر و دراوسی دەردەدەن و خۆیان بۆ خۆیان بی خیرن... نەخیر من ھەر بۆ باوکم بە پەرۆشم. من دەگەل خەمی باوکم و ولاتەکەم ناسیاوترم و باشتریان پێ دەچاریم... من دلێ خۆم دەگورم. من پێ دەخەمە سەر ویستی دەروونم و بیچوولەیی ھەوھەس لە ژیر پیمدا دەپلێشینمەو... ھەلموت!... ئەی ھاوار لەم ھەلموتە مالمویرانەش!!... ھەنار ھیشتا لە زۆرانبازی و شەری دەروونی بەلایەکدا نەکەوتبوو، کە پاسەکە لە گۆرەپانی بەر سوپەرمارکەتەکەدا راپوھستاو زۆربەیی دانیشتوان لێی دابەزین. ھەناریش لە خەستایی شەری دەروون جیا بۆو و لە پاس دابەزی. لە ھۆلی کاریش دا دواي توقەییەکی کورتی عادەتی دەگەل ھاوکارەکانی، بەرەو ھۆدەیی کارەکەیی چوو. لە چوونی ژوور دا، وەک قورسەکیکی گرانیان بە پەرەیی دلێوھە ھەلۆاسیبت، توانای ھەناسەکیشان و پێی رۆیشتنی نەبوو. لە ھەناسەکیشان دا، خەم وەک ناسۆریکی قورس، قورگی دەگوشی. لینگیشی بە ئاھەنگی دلێ دەلەرزی. بەم حالە بیحالیەییوھە دەرگای ژووری کاری کردوھە و بە ئاسپایی گوتی:

– رۆژباش ھەلموت!

ههلموت وهك قهتي نه ناسيبي، بهبي سهر ههلبرين و سهيركردني، سارد و
هاكهزايي وهرامي دايهوه :
- رۆزباش ههنار !

... ههي هاوار و ههي داد! ههلموت بۆچه وايه؟ دهليي لييم لالووته !... خو هيچ
نامدويئي و پروويهكيشم تي ناكات... دهليي لييم نهبانه !
له پشتي ميژهكهي دانيشت. دهفتهر و قهلهم و كهلوپهلي بهردهستي ريگ و پيگ
كردهوه و له زيير چاوانيشييهوه سهيريكي ههلموتي كرد. ههلموت سهرگه رمي
نووسيني بهرنامهي ناوهوهي سوپه رماركه ته كه بوو. ههر له ويوه، بهبي هيچ
سه رهلبرين و سهيركردنيك گوتي :
- دوي شهو خاس خهوتي ههنار ؟
- زور باش !

- بهلام پيته نهگوتم دوييني چيت بوو ههنار! بۆچي له پير گوراي و تووشي نهو پهزاره
و خهفته بوويت و...؟!
- بو گوتن نابي ههلموت !

- سهيره!... زور سهيره! ئيوه رۆزههلاتي سروشت و تهبياتيكي فره تايبهتيتان
ههيه. خوداكهشتان دهگهل خوداي رۆزئاوايييهكان يهك نايهتهوه...
- راسته ههلموت، راسته!... ئيوه و ئيمه نابينه يهك. ئاو و گلي ئيمه خاكي
خهمي تيكراره و ههوييري ئيوه بهختههر بهئاوي بهختياري گيراوهتهوه. ئيمه دوو
تهوني ليك جياين. رايهل و پو و تهنانهت دارهههه و كهلكيت و نهخش و رهنگ و
نيگه رهكانيشمان ليك جيايه... نهخير... نهخير! ئيوه تهونيكن له ميژه چوارچيوه
دارههههكه تان فري دراوه. ئيوه دانه دانه و يهكا يهكتان بهپيي توانا و بهگويره
پييزي كارامهبيتان گهشه دهكهن. هيچ له مپهر و ئاستهنگ و كهند و لهنديكتان له
بهر پي دا نيبه. لهش و لارتان به تهلبهندي هيچ سنوور و كهوشهه و له مپهريكهوه
چوله پيچه گري نه دراوه. ئيوه نازادن وهك شنه، وهك ههور، وهك دلوبي باران.
بهلام ئيمه چي ههلموت؟!... ئيمه بهستراوينهتهوه. من بهستراومهتهوه، باوكم
بهستراوهتهوه و نيشتمان و دار و بهرد و جر و جانهوه راتهكانيشمان بهستراونهتهوه
و هيچ كهس و هيچ شتيكمان نازاد و سهربهست نيبه و نين...

- من نازانم... من ئەمانه‌ی كه تو دهیان بيژي، تيبان ناگهه؛ نايش خوازم ميشكي
خوم بهم گرفتانهوه گرفتار بكهه. ئەوانه‌ی ههنار گوتي، گرفت و كيشه‌ی خويانه و
خويان دهبي چاره سهريان بكهه. باوكي من مه‌بخور و دايم سهرخوشيكي مالويرانه
و قهت نازاني كي كاربه دهسته و كي له سههه كاره. بهيانان كه ههله دهستيت، ههرچي
ديته بهردهستي و ههرچي ده‌ي دريئي، دهيدا به ئارهق و خوي پي سهرخوش دهكا.
نهو خوي بوخوي ئەه بهزمه‌ی به سههه خوي هيناوه و دهبي خوي پي بسووتيت. بهلام
من وا نيم و نهو ئاكارهه پي چهوته و نايكهه. ههريويه به دووسال و سي ساليش

باوکی خۆم نه بینم، هیچ خه میکی دلم ناگهزیت. ئیوهیش له کومه لگاکی خۆتاندا رهنگه گه لیک ژان و برک و ئیش و ئازاری وه هاتان هه بییت، که ئیمه لی بیخه بهر ماوین. به لام ئیستی تو له باوهش ولاتیکی ئازاد و ئاواله و دیموکرات دا ده زیت. گهر تویش خۆت بیخوازی، ده توانی به ندو به ست و کوۆت و به نده کان له ده ست و پهل و ئه ستوی خۆت دابمالیت و خۆت یهک لایه نه بکه یته وه. له ولاتی مندا هه رچی له یاسا و قانون دا نوسرابیت، به کرده وهش ده کری و موی لی لارنا بیته وه. هه ر به پپی ئه و یاسایه ش تو وهک تاکیک بوۆت هه یه شیوه ی ژیا نی خۆت دستنیشان بکه ییت و ئازادیه کانی خۆت وه رگریه وه.

هه نار خۆی خو ارده وه. سه ری به سه ر ئیش و کاره که ی دا گرت و بیده نگ دانیش ت. له باره گای می شک و ئه ندیشی دا هه موو رابوردوی له خه م خه وتووی باوکی هی نایه بهرچا و. له م یاده وه ریبه دا، شان به شانی ئه و، خه رمانه ی ئاواتی وه دی نه هاتووی مامه ئازادی جوانه مه رگیشی په پکه یه کی خه مناکانه ی دیار بوو. له دلدا گو تی: ... نه خیر! ... هه زاری وهک هه لموت و هه زاران مه یل و ئاره زووی گه رم و گر داری نا و دلم ده بهر ئاواته پیروۆزه کانی نا و می شکی که لله ی باو کم ده مرینم. ئیتر هیچ شتی ک ناتوانی له ری دا لارم بکاته وه و ئاواته کانم له دل بستیییت. من ئیوه ده که م به فیدای خوا ست و ویستی پیروۆزی مامه ئازاد م ... هه لموت تو چ ده توانی ری م لی بگو ری و بمکه یته کایه کلیی دامرکاندنه وه ی ئاره زووی نا و که لله ی پوکت! ... نه خیر من نیچی ری ئه م راوبه تاله ی ئیوه نیم و نابم ... نه خیر من له م بواره به دوورم و بو ئه م کاره ناشیم ...

هه لموت سه ری هه لبری و لیی پرس ی :

- بیر له چی ده که یته وه هه نار؟ بوچ ژیا نی خۆت له پینا و خه یالی به تال دا ده گوژی؟ ... هه نار هه ر ده لیی تو لی ره، له م ولاته دا ناژی و هی ستایش که هی ستایه هه ر به ند و یه خسیری به کولتوری نه ته وه یی خۆتانه وه. ئه مه ش بزانه که کولتوری ولاتانی لای ئیوه لی ره دا زه لیل و کو یله ی کولتوری زالی ولاته که ی ئیمه یه و ئیمرۆ نا سه ی ده تا ویته وه. کولتوری ولاتی من هی ز و فه رمانی راه و ستان له و یاسایه وه رده گری ت که ده سه لاتی له پشت سه ره، به لام کولتوری ئیوه لی ره کز و که ساسه و مه حکوم به لا چوون و تی دا چوونه. هه نار تو له ژیر ئاسمانی کولتوری ئه م ولاته دا هه ناسه ده کی شیت و یاسای ولاته که ی من ری ت پی ده دات هه موو مافی تا کی خۆتی تی دا ده سه ته بهر بکه ییت ... تو هه ر له و روۆزه وه که پی ت نا وه ته ئه م ولاته و به په نابه ری کی په نا گرتوو وه رگریا وی، ئه م مافه شت پی درا وه که به ئاره زووی خۆت ژیا ن به ری ته سه ر و به ویستی خۆت هه لس و که وت بکه ییت ... گو ی بگره با پی تی بلیم هه نار! ... تو ئیستی له ته مه نی ک دا ده ژیت که به هاری ژیا نی پی ده گو تری. ئه م به هاره گه لیک کورت و تی ژ تی په ره. ئه گه ر ئه م به هاره بی وه فایه به فیرو له کیس

بدهیت هەنار، پرسەدارى و دەست لە ئەژنۆدانى دواىى هىچ كەلك و سودىكى نىيه...

هەنار بە توندى قسەكەى لە دەم ئەستاندەوه و گوتى :
- نەخىر هەلموت تۆ هەلەى! تۆ بۆت نىيه هەموو جيهان لە چوارچىوهى پەنجەرۆكە ئەفسانەيهكەى خۆتان دا ببينيت. ئەم مافەى كە كولتورى ولاتەكەى تۆ بە ئىوهى رەوا بينيوه، داوینى گەلیك كورته و بەسەر ئیمە ناكشئ. تۆ كە قەتت خەم نەچەشتوو، كوا كەى لە دەرد و برک و ژان و خەم دەگەى؟!... ئىوه شەوانىكى خۆشتان هەيه و بە شوین شەوانى خۆشى پڕ لە سەرخۆشیتاندا رۆژانىكى خۆشترتان بۆ لە هەوران دادەبارئ. خوناوكەى حەسانەوهى چوار وەرزی سالتان بۆ دەستەبەر كراوه... تۆيش ئەمە بزانه هەلموت كە هەموو حەسانەوهكانى ولاتى ئىوه، بەلا و حەزىای خۆشى و حەسانەوهى كۆمەلگاكانى ئیمەن. گەر ئیمە نەبین، ئىوه وشكن؛ لە هەموو بىر و بۆچوون و قسەكانت دا هەر ئەمەت راستە هەلموت، كە ئىوه خاوهن زىر و زۆرن و، ئیمەيش هەژار و مافنگىيهكانى بەردەستى ئىوهین. بەلام تۆ و ولاتەكەت هەرچى هەن، با ببن، ئیتر دەمت لە ئاستى من ببەستە و دەست لە من هەلگره!...

- ئى باشە هەنار!... باشە، ئەمە شەرى پى ناوئ، بەلام هەتا لەم ژوورەدا پىكەوه هاوكار و هاوالین، بۆم هەيه بت دوینم و لە گەپ و گەمەكانتاندا بەشدار بم!... خو ناكړئ لە ژوورىكدا هاوكار بین و دەمم ببەستى و قړ و قىم بكەيت!... پىم وایه تۆيش ئەم مافەم لە چنگ ناستىنى هەنار!...

- نا، نەخىر هەلموت... من هەرگىز رى بە خۆم نادەم مافى سروشتىى هىچ مرۆفیک پىشیل بكەم... من و تۆ دەكرئ وەك دوو هاوكار، وەك دوو دۆستى باش، تەنانەت وەك خوشك و برايهك يەكترمان خوش بویت و لە دەرد و برک و ژانى يەكتر خەبەردار بین... هەر نەك ئیستا، بەلكە دواى كۆتایى هاتنى هاوینهكارەكەيشمان هەر دۆست و برادەرى يەكتر بین...

هەفته هات و هەفتهى تری بە دواذاهات و هاوین و ئىشى دوومانگەى هاوینیش كۆتایى پىهات. هەنار و هەلموت و سەرجهم برادەر و هاوكارى تازه و كۆن مالاواىيان كرد و لىك هەلبران.

بە تىپەرىنى هاوین، فیرگەكان يەكەمین زەنگولەى دەست پىكردنەوهى خویندنیان لىدا و دەروازى زانست و راهىنان و پەرودەكردن بە پرووى خویندكاران دا كرايهوه. هەنارىش وەك تاكىكى كۆمەلگای ئالمان بەرهو خویندنگە بزوت و ديسان دەستى بە كتیب و قەلەم گرتەوه و هاتوچۆى نىوان مال و خویندنگەى دەست پىكردەوه، بەلام لە نهینخانەى دەروونیدا بۆشایيهكى مەزنى مالویرانكەر ببوو به خانەنشینی شەشدانگى گیانى و هەناوهكەى داگیر كردبوو. ئەم بۆشایيه لە ناوهوه دەبخوارد و بۆشایى رەش و گەورەترى پىك دەهانی. ئیتر وەك جارى جارن دەم بە بزە و لىو بە

پیکه نین نه بوو. هات و هاوار و خرۆشینه که ی جارانی، نه له مال و نه له خویندنگه پئی نه مابوو. چه شنی ئاگره گرهبیکی ئاو پیداکراو، سارد و خامۆش و دامرکاوه وه، هیچ گهرمی و گهرمایه کی پئی نه مابوو. باری گرانی یادی هه لموت به دايم قورسایي ده خسته سهر دلی و ههزی ده کرد هه میشه ته نیا بیته و هه چکه س سهردانی نه کات. ته نانهت گه لیک جارانی دانیشتنی لای باوکیشی دهروونی دهرووشاند و به بیانوی دهورکردنه وهی ده رس، په نای بو ژوره که ی خوئی ده برد و به سه عاتان له یهک حال و بار و دوخ دا ده مایه وه. خواردن و خواردنه وه که ییشی له که میی دابوو. رهنگی رواله تیشی گووانیکی بچووکی به سهر داهاتبوو. فه خره هه مووی ئه م ئالوگووانه ی به چاوی سهر ده دیت و له په ریشانی و ماتی و بیدهنگی هه نار گه لیک دل به په ژاره و خه مگین بوو. به تایبته که ده یزانی ئه م دیارده دزیوه کوتوپر و ناگه هانی بوته میوانی ماله که ی و ئه گهر ده ست و بردیك نه کات و ریچاره یهک نه دوژیته وه، خوئی و هه ناره که ی تییدا ده چن. هه ر به هومییدی ده رچوون له م که له به ره و بو گه راندنه وهی ئاو و رهنگی جارانی نیو مال، رۆژیک دوو سوپسکه ی له دوو قه فه س دا بو کپی و له بهر بیلا بوئی هه لواسی. رۆژیکی تریش پیانوویه کی بو کپی و له ژووری خه وکه ی بوئی دانا. داوایشی لی کرد که له هه فته دا چه ند ئیواره یهک بچته فی رگه ی مؤسیقا و په نجه کانی له مؤسیقادا به تاقی بکاته وه. به لام خه می هه نار به بینینی دوو بالنده ی سهرکزی ناو قه فه س ته می لا نه چوو. دهنگی موسیقاش توژو غوباریکی له حالی به له نگازی ئه و نه ته کاند.

له لایهک خه می گران و شاراوهی خوئی و، میهره بانی و خو فیداکردنه کانی باوکیشی له به ریکی تره وه، شه رگه یه کی وه ها گه وره و گرانیان له مه زرای دهروونی هه نار دا ئاوه دان کرابوو، که له یه کده م و له یهک قاپیلک و له ش و لار دا، ده بوایه دهوری دوو سه ربازی شمشی ر به ده ست ببینیته و دژ به دوو ویستی خوئی و باوکی به رده وام له شه ر دابیته. هه ربویه له م مه یدانه شه ره دا نه پیانو و نه دوو سوپسکه ی یه خسیری ناو قه فه س، هه چیان نه یانتوانی له شه ری دهروونی ئه و دا ئه هوه ن که ره وه بن. دوای چه ندیک هه نار داوای له باوکی کرد و پئی گوت که دلی هه لئاگرئ هه چ ژینه وه ریکی زیندوو له به ند و زیندان دا ببینیته؛ باوکیشی سه لماندی و ئیواره ی رۆژیکی هه یینی سوپسکه کانیان برده لی ره واریکی دوو ره ده ست. باوک و کچ، هه ریهک به نیاز و هومییدی که وه، ده رگای قه فه سه کانیان کرده وه و سوپسکه کانیان رزگار کردن. پیانوکه ش ماوه یهک به بی په نجه به سهر داکیشانیک، له ژوور دا توژی خوارد و مایه وه، ئاخرسه ر به خواستی خودی هه نار، ئه ویش به قوتابخانه یه کی مندالانی وه پاشکه وتوو به خشرا.

فه خره به رده وام بیری لی ده کرده وه و به هه موو تواناوه تییده کوشا که سه رچاوه و هوکاری په ریشانییه کانی هه نار بدوژیته وه و ریچاره یهک بو تواندنه وهی ئه م کیشه یه ببینیته وه. له یه که م هه نگاو دا هاته سهر ئه م بی ره که ته نیایی و بیکه سی

هه ناری ئەنگاوتوو و ئەگەر دەست و بردیك نهكا و هاودهنگ و خه مخوړیكى بو
نه دۆزیته وه، له وانه یه كه ساسی و كزی لئی بییته خانه نشینی یه كجاری و پړی
ژیانیان لئ تهنگه بهرتر بكاته وه. هه ربویه له یه كه م هه ل و دهرهت دا هه ولئ دا
دهستیك له بهرنامه ی ئیش و كاره كه ی وهر بدرئ و ته واو كار بكریته شیفتی
به یانانه.

فهخره چه ندياران سهری له بهرپوه بهرایه تیی كارگاكه هه لئنايه وه و بو پي
سه لماندنی كیشه ی مالی خوئ، هه زار شیر و پړوی بو تيك خستنه وه، به لام
بهرپوه بهرایه تیی كارگه داواكار ییبه كه ی فهخره ی وهرنه گرت و وه لامی ره تی پی
دایه وه.

پاش نیوه پړوی پوژی چوارشه مه بوو. یه كه م به فری پاییزی كلو كلو، زور به هیوری
ده باری. دنیا مهنگ و ئارام بوو. كلوی به فر له بهرازیبه وه چه رخ و خولیان دها و
به سه ما كردن له باخه ل یه كتردا دهرژانه خواره وه. بهر به ره چل و پوپی بی گه لای
درهخته كان به بارینی به فر سپی ده بوون و له ژیر باری قورسی به فری ئاودار
داده هاتن.

ئه و پوژه، ئەگه رچی هه نار هیچ ئەندامیكى له شی ژان و ئازاریكى تیدا نه بوو،
به لام تاقه تی مانه وه له خویندنگه ی لئ برا و به بیانوی ناسازی زووتر له پوژانی
تر هاته وه مال. باوكی له سه ر ئیش بوو. تاویك دانیش و چاوی ده هیلی بی
پسانه وه ی بارشتی به فر بری. چاوه كانی له باوه شی سه مای كلوی به فر دا شه كه ت
بوون و گیانی هاته ورووژان. له پر هه روه ك بنیاده میكى ئەله كتریكى دهستی بو
ته له فوون برد و په نجه ی به سه ر ژماره كان دا گه راند. ئیستیك راوه ستا. له وه بری
ته له وه كه سیك به دهنگیكى نیوه خه والوو گوتی :

- به لئ! ... من هه لموتم !

به بیستنی دهنگ، دل له دهروونی هه نار دا شه ری هه لاتن و فرینی دهست پیکرد.
دهنگی گه رم و كیشداری هه لموت، كوړپه ی خه وتووی چه زو خوژیای هه ناوی به ئاگا
هیئنايه وه و له ناوه وه بزواندی. بووكی ئاره زووی دلئ هه نار مه یلی سه ره له گرتن و
هه لاتن و خو به دهسته وه دانی پیدگه را. تاویك له پی دهستی له رزوکی به سه ر
مایكرو فونی ته له فوونه كه وه نا و بیدهنگ راوه ستا.
هه لموت توژكالیك توپه و نه ختالیك توندتر گوتی :

- كییت ؟ ... بوچ دهنگت نایه ؟ ... فهرموو !

هه نار دهمی كرده وه و هاته دوان، به لام ئەو خوئ نه بوو دهمی كرده وه، به لكه
خوینی بوو، هه ست و هه ناسه و شه شدانگی گیان و په یكه ری بوو كه دهمی كرده وه و
گوتی :

- هه لموت! شیئ و شه داتم ... خهسته و كوشته و كهوته ی سه ر پړیگه و پړیباتم

گیانه ... من هه نارم !

هه‌وای توپه‌ی ئامال به گازه‌نده‌یی له ده‌نگی هه‌لموت داکه‌وت و له‌رزانه‌وه‌یه‌کی ئاره‌زووبزووبیانه‌ی تیگه‌پرا، گوتی:

- هه‌نار! بگه‌ گویت با پیته‌ی بلیم... هه‌ر دوو شه‌و خه‌ونم پیوه‌ دیتی... له‌ خه‌ونه‌ خۆشه‌که‌مدا توو هی من بووی و من هی توو... خه‌ونه‌که‌ی دوو شه‌وم خۆش بوو، به‌لام هه‌نوکه‌م خۆشته‌ره... من گیرووده‌ی خه‌ون و خه‌یالات نیم. من لایه‌نگری ماک و مادده‌م و هه‌رشتیک له‌م مایه‌ هه‌وین و هه‌رنه‌گرن، به‌ لای منه‌وه‌ به‌تال و بوئن... به‌لام با چه‌لی له‌م قسانه‌ واز بینین و تووژیک به‌ خۆمان رابگه‌ین. راستی هه‌نار له‌میژه‌ یه‌کترمان نه‌بینیوه‌، ئه‌مه‌ش بزانه‌ که‌ ته‌واو تاسه‌تم کردبوو. ده‌لیم... بلیی بوو بکری چه‌ند سه‌عاتیک بیی و له‌شوینیکدا چاویکمان پیک بکه‌ویت و دلک بگه‌شینینه‌وه‌؟ هه‌فته‌ی داها‌توو، که‌ی و که‌نگی ده‌ست ده‌دا بیم، یان بیی و... - هه‌ر ئیستی هه‌لموت... هه‌ر ئیستی هه‌سته‌ وه‌ره... وه‌ره‌ لام، که‌ گیانه‌که‌م لیاولپ پره‌ له‌ ویست و ئاره‌زوو. دل‌م ده‌ریایه‌که‌ و تووفانی خولیا‌ی دینی توو تی‌دا به‌ شه‌پۆله‌؛ شه‌پۆله‌کان هه‌ره‌موو په‌نگ و نیگاری توویان تی‌دا دیاره‌ هه‌لموت... هه‌سته‌ وه‌ره‌ گیانه‌... پری هه‌موو ئه‌م دنیا‌یه‌ت ئاره‌زوو ده‌که‌م. ده‌ هه‌سته‌ وه‌ره‌ ئازیز!

- ئیستی پیم ناکری هه‌نار، هه‌رنه‌ک ئیستی، به‌لکه‌ سه‌رتانسه‌ری ئه‌م هه‌فته‌یه‌ش پیم ناکری. به‌لام روژی هه‌ینی هه‌فته‌ی داها‌توو، کاترمیر سی ئیواره‌ له‌ گوپه‌پانی چوارپییانی به‌ر سوپه‌رمارکه‌ته‌که‌ دا چاوه‌روانت ده‌بم... پیته‌ چۆنه‌ هه‌نار؟ - زه‌مانیکی به‌س دوور و دریزه‌ هه‌لموت. گیانی توونیم توانای راوه‌ستانیکی وه‌ها دوور و دریزی نییه‌. تاقه‌تی هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌م نییه‌. پیم خۆشه‌ هه‌ر ئیستی هه‌ستی و بیی...

- هه‌نار! زور شت به‌ پیخۆش بوونی من و توو نایه‌ته‌ گه‌ر. ژین و ژیا‌نه‌که‌ی ئیمه‌ به‌ به‌رنامه‌ ده‌گه‌ری. هه‌فته‌ی تر، هه‌ر له‌و شوینیه‌ی که‌ پیم گوتی، چاوه‌روانت... ئیتر ئه‌م کاته‌ت خۆش!

- نا!.. نا!.. نا هه‌لموت ناتوانم زور راوه‌ستم. پیم خۆشه‌ هه‌ر ئیستی بیمه‌ لات... توو ناتوانی بیته‌ لام، من ده‌توانم بیم... باشه‌ هه‌لموت!

- من گوتم ئه‌م هه‌فته‌یه‌ ناتوانم هه‌نار. ئه‌م هه‌فته‌یه‌ سه‌رتانسه‌ر گیراومه‌ته‌وه‌ و به‌رنامه‌م پره‌... ناتوانم... لای توو خۆش!

ئیتتر ده‌نگ برا. هه‌نار که‌وته‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ و بیده‌نگ و مات دانیشت. خۆی له‌ تایی ته‌رازوی خه‌یالدا هه‌لسه‌نگاند. هه‌ستی کرد زور بچووک بوته‌وه‌، هه‌ر هینده‌ بچووک، که‌ له‌ به‌ر چاوی خه‌یالدا راده‌ و ریزه‌یه‌کی بچووکتر له‌ خۆی، که‌س نه‌بوو. باوکی و یادی مامه‌ ئازاد و هه‌موو ئاواتی ئه‌وانیشی هه‌لسه‌نگاند. ئه‌وان به‌ ئاوات و هیوا و هومیده‌کانیا‌نه‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌رز و به‌وه‌ج بوون، سه‌ریان له‌ گه‌ل قوبه‌ی شینی ئاسمان جووت و هاوبه‌ر بوو. له‌ شانی ئه‌واندا، بچووکتر له‌ خۆی که‌س نه‌بوو.

نووزه‌یه‌کی له‌رزۆکی به‌ده‌مدا هات و تاویک راما. له‌په‌یه‌ک به‌ژووره‌که هاواری کرد:.... نه‌خێر من مه‌ردی مه‌یدانی ئهم شه‌رگه‌یه‌ نیم و ناتوانم بيم. من له‌ نیوان ویستی دلی ئاره‌زوومه‌ندم و ئاواته‌ وه‌دی نه‌هاتووه‌کانی باوکه‌ گیانه‌که‌م و مامه‌ ئازادم دا وردیلانه‌یه‌کی له‌ راده‌ به‌ده‌ر کزۆل و بنییس و بچووکم. من هه‌لگری ئاواته‌کانی ئیوه‌ ناتوانم بيم... ئهم توانایه‌ ده‌شانی گیانی مندا نییه‌. منی کۆیله‌ی پێ له‌به‌ندی به‌ر ده‌رگای دلم و میشم پێ هه‌لنافریت... ئیتر من بو‌ ئهمه‌ ناشیم و هیچ حیسیبیکم له‌سه‌ر مه‌که‌ن... که‌س بو‌ی نییه‌ باری هیوا و هومیڤم له‌سه‌ر پشت بار بکات... من هه‌لگری باری خه‌مانی خۆم... ئه‌ی هاوار... وه‌ی له‌من!...

جوینی به‌خۆی دا. تووک و نه‌فرینی له‌خۆی کرد. به‌مه‌ش نه‌هه‌ندرا، چه‌ند جارانی به‌خۆی دادا و سه‌ر و سه‌کوته‌ی له‌ دار و دیوار کوتا. چاوه‌کانی نوقاند و به‌سه‌ر ته‌رمی دلخوازه‌کانیدا شینی گێرا. ماوه‌یه‌ک به‌م چه‌شنه‌ی لی رابوری. چاوی هه‌لینا ، به‌لام نیگای چاوه‌کانی له‌ ناو چوار چپوه‌ی ده‌گای ژوور دا به‌ مۆله‌ق وه‌ستا.

باوه‌کی له‌ به‌ر ده‌رگا دا بینی که‌ وه‌ک په‌یکه‌ره‌یه‌کی له‌ به‌رد داتاشارا، مه‌نگ و مات راپوه‌ستاوو. هه‌نار چاوی تیپری و بو‌ی هه‌ستا و بو‌ی چوو. له‌ به‌ر ده‌رگا، له‌ به‌رامبه‌ری دا راپوه‌ستا. چاوه‌کانی نوقاند و دوای تاویک دیسان سه‌یری به‌ر ده‌رگا‌که‌یی کرد. به‌لام به‌ر ده‌رگا‌که‌یان چۆل و مه‌نگ و بیده‌نگ بوو. هه‌ستیکی راکرت و گوئییه‌کی شل کرد. گوئی له‌ زایه‌له‌ی ده‌نگی باوکی بوو: ... هه‌ناره‌که‌م ، به‌هاره‌که‌م ، هه‌موو دنیا‌که‌م!... چیه‌؟ چیه‌؟ بو‌چ وا په‌ریشانی؟... بو‌چ مه‌گه‌ر باوکه‌که‌ت مردوو ه‌ ئازیز گیان که‌ هۆی کزی و په‌ریشانییه‌کانتم پێ نالیی؟...

هه‌نار پیکه‌نی. له‌ژێر لیوانه‌وه‌ گوته‌ی: ده‌ستم لی هه‌لگره‌ باوکه‌! به‌س بمکه‌ دره‌ختی چاکی پیرمردان و به‌س پریسه‌که‌ی نه‌زر و نیازه‌کانتانم پێوه‌ هه‌لواسن! من یه‌خسیر و که‌وتووێ شه‌شده‌ریکی ته‌نگ و تاریکم... من کۆیله‌یه‌کی به‌سته‌زوبان و وه‌یلانی بیابانی پر نه‌هامه‌تیم... کوا که‌ی من توانای هه‌لگرتنی ئهم باره‌ گرانه‌م هه‌یه‌؟ من خۆم پێ ناچی به‌ریدا، من که‌وتوووم و چاو له‌ ده‌سی که‌سیکم که‌ ده‌ستم بگریت... کوا که‌ی من مه‌ردی مه‌یدانی ئهم گۆره‌پانه‌م... نه‌خێر نیم... به‌سکه‌ باوکه‌... ده‌ستم لی هه‌لگره‌!...

ده‌ستی برد و ته‌له‌فوننه‌که‌ی پر پیداکرته‌وه‌ و هه‌ر هه‌مان ژماره‌ی پێشووی گرته‌وه‌. پاش ئستیک، ده‌نگی هه‌لموت به‌ گوئییدا گه‌بیه‌شت:

- به‌لی!... هه‌لموتم !

- من هه‌نارم... هه‌لموت ده‌بی بمبووری دیسان کاتم گرتی... به‌لام هه‌لموت رۆژی هه‌ینی ناتوانم بيم... نایه‌م!... هه‌ر نایه‌م و ئیتر قه‌تم نابینی... قه‌ت!

- بو‌چی؟ چیه‌؟... چ قه‌وماوه‌ هه‌نار؟... هه‌لو! هه‌لو!...

هه‌نار ته‌له‌فوننه‌که‌ی داناوه‌ و گورج هه‌ستا و له‌ مال وه‌ده‌رکه‌وت. له‌ مال هاته‌ده‌ر و به‌بی ئامانج و بی سه‌ر و شوین، له‌م شه‌قام بو‌ ئه‌و شه‌قام چوو. له‌م کۆلان بو‌

ئەوى تر داكشا. ماوهى دوو كاتژمير به هموو تواناي پي و پهلانى پيكتوتهى كرد و بهريدا رويي؛ هينده خولايهوه كه ئيتر له پي كهوت و كاتيگ چاوى كردهوه و سهيريكي دهوور و پشتى كرد، خوئ له شوينيكداديت كه قهتى پي تئ نه نابوو. له نزيكترين ويستگهئ پاس، به سهري پري خهيالوهوه خوئ هاويشته ناو پاس و بهرهو ناوهئدى مهلبهئندهكهئ خوئيان داگهرايهوه. كه گهيشتهوه مال، به پرتاو دهركاي مالى كردهوه و بو ژوور چوو. له ژوورى خهوكهئ دا روو به ديوار راوهستا و چاوى به هموو تابلوكانى كهژ و بهئندهئى شانشين و قهرهچ دامانى كوئستانى چلچمه و پيئدهشتهكانى ژيروي داخشان و ورد سهيري كردن. دوئل و دهره و گرد و ههوراز و ليژهكانيشى دانه بهرچاو. نيگاي چاوهكانى ماوهيهك له ناو تارما رونكهكانياندا هات و چوو. ئەوسا رووى لئ وهرگيپانهوه و روو به پهئنجهره، چاويكي له گوپهپانى بهرمالى خوئيان كرد. گوپهپان و شهقامهكان له حهشيمهت زاوهئيان دههات. بهلاى خوئيهوه گوتى: ... باوكم چولگه پهريسته! ئەم تهق تهق و ههئديرانهئى كه بوئ ههئواسيوم، تو خوداكهتان چيئان تيئدائه كه ژوورى خهوتنمئيان پي برازيتهوه؟ ژوورى خهوى من و ژوورى خهوى (كهتهريئا) دهستهخوشكم بروانن كه چيهايان جياوازي تيئدائه! پيم شوورهئيه ربي كهتهريئا به ژوورهئى خوئدا بكهمهوه؛ ژوورى خهوى ئەو، به ههمه چهشنه پوئستهري خوئ رهنگي گوئرانى بيژه نازهنينهكان رازاوهتهوه. تابلوى سهماگه و دانس و دهست لهملانى سهرخوئشى تيئدائه، رهسم و ويئنهئى ئەهكتهره خوئ بهژن و بالاكان و سالارانى سينمائي ئيمروكهئى تيئدا ههئواسراوه. بهلام ژوورى خهوى من چي؟ ... كهتهريئا به تهمن سئ مانگ له من ژيپراتره، بهلام ئەو هيچ ههفتهيهك بهبي چوونى سهماگه و سينهئا و مهكوى تايبهئى گهنج و لاوان نوئ ناكاتهوه. چهنده شهويكيش بهلاى ئەم و ئەويكهوه سهردهكاتهوه. منيش لهنيوانى مال و مهدرهسهئا، ههروهك جوئا خهريكي بهن رايهل كردن و هاتن و چوونم. ئەو روژه ههلموت پيئى گوتم كه باوكى تو كوئنهپهريسته ، بهلام من به توندى به دهئى دا هاتمهوه و ليئى دهههئبووم. هئيستائيش ههركهس ئەم وتهيه به دهئا بيئيئت، به توندى دهمكوتى دهكهم و به كيوانى دا دهبهم. باوكم لهم ئازاره دزيوه بهدوووره. بهلام ئەهويش ههروهك ههزارانى ترى وهكى خوئى، پهروهرده كراوى دنياى بچووكه و، دنياى بچووكيش مروئ دل و دهروون بچووك گوش دهكا. بهلام من چيم؟! ... من بيئينيكي له هموو دين و ئايينان بهدهرم، من پرديكي ههلبهستراوى نيوان روژههئلات و روژئاوام. شان و پيلم له بهرى روژههئلاتهوه باريكي قورس و گرانى لهسهره، لهلاى روژئاواشهوه ههئا بليئى سووكم و سووكبار. لهولا باوكم و ئاواته بهجيماوهكانى مامه ئازادم بانگم دهكهن. لهم لايهشهوه ... نهخير! ... من ئەهولام پي باشتر و بهخيرتره ... من هوميئدى دلشكاويكي تاك و تهنيام ، باوكم ههريه و ههريچونيكي كه ههيه، ئەگه پهروهرده كراوى دنيايهكى بچووكه و ئەگه ربارى قورسى نياز و ئاواتهكانيم لئ بار دهكات، من دهئى كيئشم و

خۆمى بە قوربان دەكەم. ھەرچى بى، ئەو پراستە، فىلەباز و درۆزن و باخەل پەرست نىيە. خۆفروۆش و دارەدەسى دەستى ئەم و ئەويكيش نەبوە و نابى... يەكپەنگ و يەك پروپىيەكى تەواو عەيارە و لە دەنگى تەرزە زولال و پروونتەر. بەبەت بېژ و قسەخۆش و ئىشكەرن و خۆشخوان و ماستاوساردكەرەوھى ھىچ دىوھخان و بارەگايەكيش نىيە... نەخىر! من ھەزاران مەيل و تاسەى لاوینی و سەدان ئارەزووى دلم لە رپى تۆ دا دەگوژم باوھ گيانەكەم!... ئىتر ناھىلم كرمى ئارەزوو بمبزوینی و گەراى ھەلخلىسكانم لە مېشك دا بكاتەوھ. لەمەو دوا ھىچ بەچكە شەيتانىك بوى نىيە دەستى دلم بگريت و بەرەو ھەلدیر و ھەلداشتنم بەریت... بەلام ئاخ و سەد خۆزگە و ھەزار بریا ئەم ئارەزووھ، ئەم مەیلە گلآوھ لە دەروونی ئادەمیزاد دا نەبوایە! دەترسم تۆبەم بشكىنی و دەستم لى ھەلنەگریت... ئەگەر ھەر ئەمسال دەستم لى ھەلگریت و ماوھ و مەوداى ئەمەم پى بدات كە سالى خویندەم بە ئاخىر بگەيەنم، بەسمە. ئەمسال ئاخىر سالى خویندەى ناوھندىمە و ھاوینی دواتر خۆم بۆ چۆونی زانكو ئامادە دەكەم. ئەگەر بە باوكم بى، لە ھەمان كات دا كە دەبى بىم بە دوكتۆرىكى لىھاتووى شارەزای دەرد و ئازارى ژنان، دەبى مامۆستايەكى كارامەش بىم بۆ فىرگەكەن، ئورتوپېد و شكستەبەندىكى باشىش بىم بۆ شەل و پاشكستەكانى مەيدانى شەرى شوړشى كوردستان، پىتۆلىكى زاناش بىم بۆ پەرورەدە كردنى مندالانى و ھەپاشكەوتووى زگماگ؛ بە كورتى ھەموو شتىك بىم بۆ وەدیھاتنى ئاواتە بەرز و بەرپزەكانى ئەو. بەلام لە پۆلەكەى ئىمەدا جگە لە (سوزان) ھەرچە (ماريا) دزیو و يەك دوو كورى لەخۆبايى، كەسى دى خۆ لە قەرەى زانكو نادەن. زۆركەس زانكويان پى ھەوايە و پاش كۆتايى خویندەن روو دەكەنە بازارى كار و خۆيان بە كاریكەوھ ھەلداوھسن و دەگەلى دەروون. بەلام من خۆم باش دەزانم كە ئىمە ھى ئەم ولاتە نین و ئەگەر سەت سالى تر لیرە بژین، ھەر لاوھكىن و ھەر پەنابەین. بازار و بازاروانىش دگەل وىستى من يەك ناگریتەوھ و بۆ من نابیت. لە بواری خویندەنىشدا ئەگەرچى دلم گەرمە، بەلام ماوھىكە ئەم ئازارە دزیوھ تووشم ھاتووھ و دلەكەمى لە دەرووندا سارد كردۆتەوھ... ئای ھەلموتى لەعنەتى!...

پۆزى ھەينى داھات. ھىشتا سى چارەگە سەعاتى مابوو كە سى پاش نىوھرۆ دابى، ھەنار ھەر لەو شوینەى كە ھەلموت بۆ دەسنیشان كردبوو، لە گۆرەپانەكەى بەر سوپەرماركەتەكەدا، چاوەروانى ھاتنى یار، بى سەبرانە دەھات و دەچوو. رپك سەرى سى پاش نىوھرۆ، ھەلموتىش ھات. ھەنار بە پيشوازیوھ چوو. دەستى يەكترىان گوشى و ھەر وەك گيانى شىرىن دە باوھشى يەكتر خزین. ھەلموت بە پىكەنىنەوھ گوتى:

– ... دەمزانی دى ھەنار.

- چۆنت زانی و بهچی زانیت دیم حیاتم ؟

- من ئیوهم باش ناسیوه و دهزانم چۆن و...

- چۆنین ههلموت؟!... ئیمه چیمانہ؟!!

- ئیوهی رۆژههلاتی بهدایم نائارامن و کهمتر لهسهه یهک نهزم و ههوا دهژین. ههر دهلیی زهریایهکی پان و بهرینن ئیوه، که بهریکتان به کویستانیکی بهرزی ساردی پر بهفرهوه لکابیت و، جیرانی ئەوبهرتان بیابان و دهشتستانیکی گهرمی ئاگراوی بیت... ئەو زهریایه له نیوانی دوو تهوژمی بههیزی سارد و گهرمدا ههمیشه نائارامه. رۆژ نییه به توندهبای ئەو دوو تهوژمه دژبه یهکه نهشلهقییت و نهکهویته بهر شهپۆلان... بهلی ههنار ئیوه ئەو زهریایهه و شهپۆلهکانتان توندی و توورهییهکانتانه. بهلام توندی و توورهییهکانیشتان کورت و کهم تهمههن، رهگدار و ریشهدار و قول نین. پیاو نابئ لییان بترسی، ههربویهش زانیم دیی ههناره جوانهکهم!

ههلموت پهنجهکانی ههناری گرته ناودهست و دیسان بۆ لای خوی کیشا. ههنار هاسان و لهبار، وهک پهههپووشیک بهرهو سنگی ههلموت خزی و کهوته ناو کهمندی باسک و ههمیزی ئەو، ئەویش بهخویهوه گۆشی و ئەمجاره به جوته یهکتریان ههلمژی. ههلموت دهستی خسته سهه شانی ههنار و دهگهل خویدا بردی. له مهیخانهکهدا ههرچی تییدا بوو، ههر ههمووی کیژان و کورانی هاوتهمهنی ههنار و ههلموت بوون. ههمووی دهس له مل و لیک هالاوی یهکتر و، گیز و ویزی تهزووی مهی بوون. کهس پیناسه و قهبالهی کهسی نهدهخویندهوه و ههر جووتهی سهقالی بهزم و گهمه و راز و نیازیک بوون. یهکهم پیالهی شهراپی (بۆردۆ) فهرهنسی، دهماری میشکی ههناریشی گهرم داهینا؛ ههموو دهمارهکانی میرولهیان کرد و چیریکلی له بران نههاتووین پی برآ. ههستی به تونیاپهتی کرد و تونیاپهتی هیرسی بۆ هیینا. به خواستی خوی پیالهیکی تری بۆ تیکرا، ئەویشی پیدا کرد. هیشتا سی چارهگه سهعات له دیدارهکهیان تی نهپهپی بوو، که شهراپی بۆردۆی فهرهنسی کاری خوی کرد. ئەو ههناره ژیرهی دهمی دی نهما؛ سهرخۆشیکی مهستی بیقهرار بوو که تای خوی له مهیخانئ دا دهست نهدهکهوت. یهکهدهم ئارامی نهبوو. دهست و باسکی رادهتلهکاند، سههه به راست و چهپ و ههر چوار کهنارانی دا دهگیپرا. تریقهی قاقای سهرخۆشانهی جار دهگهل جاری، ئەوهنده بهرز ههلهکشا که دهنگی زهنا زهنای نیو مهیخانهکهی وهژیر خوی دهدا. ئەوهنده مهست و بی ئارام بوو، تهنانهت سهرخۆشانی له خو بیخهبهریشی دههینایه سههه هوای پیکهنین. ههلموت ژیربالی گرت و له مهیخانهی برده دههه. له ترۆمبیلی ههلموتیش دا یهکهدهم سههوت و ئارامی نهبوو. خوی بادهدا و دهگهل ههر خۆبادان و خۆ راتلهکاندنیکیش دا، دهستی بهنیو خهرمانی قزی خوی و ههلموت دا دهکیشا و لیکي دهدان و دهی شیواندن. ملی ههلموتی دهگرت و بۆلای خوی رادهکیشا

، دهستی دهخسته سهر سوکانی ترومبیله‌که‌ی و فه‌رمانی راوه‌ستانی پئی ده‌دا. به‌لام هه‌لموت به‌وریایی و زۆر خوین سارد و له‌سه‌رخۆ، ماشینی به‌ره‌و مال ده‌ئاژواند و به‌ره‌و مال ده‌چوون.

که گه‌یشتنه‌وه مال، تینی شه‌راب ده‌هه‌موو ده‌ماره‌کانی هه‌نار گه‌را‌بوو. مه‌یل و ئاره‌زوو به‌چه‌شنی شیله‌یه‌کی خه‌ستی ماجوومی تی‌که‌لی خوینی ببوو و خوینی ده‌کولی. به‌ند به‌ندی ئەندامی له‌شی هاواری شل کردنه‌وه و دامرکاندن هه‌رای خوینیان ده‌کرد. هه‌ر له‌ته‌وقی سه‌ره‌وه هه‌تا ژیر پئی، هه‌وه‌سی دامالین و رامالینیکی بی به‌زه‌بیانه‌ی پیدا ده‌گه‌را. هه‌ز و خو‌زیای لی‌ک هالانیکی له‌دل‌دا بوو، به‌چه‌شنی لی‌که‌هالانی تولى گولی لا‌ولاو. ئاره‌زووی گه‌وزین و خزینیکی ده‌کرد، وه‌ک ئاشقه‌مار و ماشقه‌ماری چۆل و به‌نده‌نان.

بۆ شکاندن تاسه‌ی ده‌رون، هه‌نار شه‌و له‌مالی هه‌لموت دا‌پۆژی کرده‌وه و بۆ یه‌کم‌جار گویی گرت‌ه‌ ده‌نگی ویستی دل و جوابی ئاره‌زووی خوینی دایه‌وه. ئەو شه‌وه بۆ هه‌نار، سه‌ره‌تا و ده‌سپیکیکی هه‌ر هه‌ینه‌ شیرین و به‌تام بوو، که گه‌لی شه‌مه شه‌وه‌کانی دواییش، هه‌ر جار به‌بیانووی سه‌ردان و مانه‌وه له‌مالی که‌ته‌رینا، نینا، فه‌رۆنیکا، سو‌فیا، بیانکا، و... له‌ده‌ره‌وه ده‌مایه‌وه و شه‌و له‌مالی هه‌لموت دا‌پای ده‌بوارد.

له‌ماله‌که‌ی خویندا هه‌یچ شتی‌ک نه‌گۆرا بوو. باوک هه‌ر ئەو باوکه‌نهرم و میه‌ره‌بان‌ه‌ی جاری جارن بوو. هه‌ناریش به‌چاوی باوک، هه‌ر ئەو هیواو هومی‌ده‌که‌ی پێشین بوو. هه‌روه‌ک جارن پئی ده‌نازی و پئی له‌ئاوی شه‌و خاوی‌نتر بوو. هه‌روه‌ک یه‌که‌م پۆژی هاتن و نیشته‌جی بوونیان له‌ده‌ه‌وه‌ی ولات، به‌چاوی هیوا و هومی‌د و ئاواته‌وه سه‌یری دا‌هاتووی پوون و پوناکی ده‌کرا. بگه‌ر به‌خۆ دا‌هاتن و خۆ پازاندنه‌وه‌که‌ی و له‌به‌رامبه‌ر ئاوینه‌ راوه‌ستانه‌که‌ی ئەم دوایانه‌یشی، که به‌سه‌عات و دوو سه‌عات کاتی ده‌گرت، هه‌یچ غه‌وریکی نه‌خسته‌ ناو دلی باوکه‌وه. ج‌ل‌ک ک‌رین و خارا و دارا پۆشینه‌که‌یشی که له‌را‌ده‌به‌ده‌ر تی‌په‌ری‌بوو، به‌حیسابی تۆفانی ته‌مه‌ن و هه‌ره‌ت و جه‌نگه‌ی به‌هاری لاوی دان‌دا و له‌گول کالتر هه‌یچی پئی نه‌گوترا. تروسکه‌ی ورده‌خه‌زیمی زیوین و به‌فرینی ده‌روانده‌وری شلکه‌ی گوی‌چکه‌کانیشی به‌چاوی سهر‌بینرا و چی پئی نه‌گوترا. به‌لام هه‌رکه‌ خه‌زیمی تروسکه‌داری لاپه‌ره‌ی ناسکی لوته‌قیته‌ سه‌ربه‌ژووره‌که‌ی که‌وته به‌ر نیگای باوک، ته‌میک به‌ری دلی فه‌خره‌ی گرت و هاواری هه‌رایه‌کی شاراوه‌ی به‌ده‌روندا گه‌را.

ئیت‌ره‌نار ئەو هه‌ناره‌ی جاری جارن نه‌ما‌بوو. هۆش و گو‌شی خویندن و وازی خویندن‌ه‌وه‌ی به‌با‌د‌بوو. دو‌جارانی‌ش له‌مه‌دره‌سه‌وه‌ رایان ئەسپارد که باوک سه‌ریک له‌فیرگه‌هه‌لبینیته‌وه و سه‌باره‌ت به‌ک‌زبوون و نشوستی به‌ره‌می خویندن‌ی که‌نیشکه‌که‌ی وه‌لام‌ده‌ری پرسیاره‌کانیان بی‌ت. به‌لام هه‌ر دوو جاره‌کان، هه‌نار له‌زمانی باوکییه‌وه و به‌شیوه‌ی ده‌سه‌خه‌تی ئەو، گیر و گرتی ژیان و

زۆربوونی ئیش و کاری کردبوویە بیانووی نەچوون و، داوای لیبوردنیشی لی کردبوون.

دەمە دەمی ئیوارەییەکی پۆژی هەینی بوو. فەخرە لە پاسی سرویسی کریکارانی شیفیتی دوو دا بەرەو کارگە دەچۆو. ناو پاسەکە قەرەبائە و پڕ هەرا و پڕمە و پیکەنین بوو. هەر دوو کەسیک پیکەو و لە بابەتکەو دەدوان و هەرایان بوو. هەر تەنی فەخرە بوو لەپی دەستی نابوویە ژیر چەناگەیی و لە پەنجەرەیی پاسەکەو سەیری هاتوچۆی حەشامەتی ناوشەقامەکانی دەکرد. خۆی لەناو پاسەکە دابوو، بەلام بیری رابوردووی بە چەشنی قانگەلاشی دەم رەشەبا فراندبووی و لیڕە و لەوێی کوردستان دا هەلی دەسووراند. بیری سەردەمی لاوی، ناسینی شوپشی نەتەوہییەکی هەژاری بیہش، دیتن و ناسینی ئازاد، سەفەری شەوانە بو ئەو دیوی سنوور، هینانی پێشمەرگەیی بریندار و بردنی پارە و چەک و فیشەک و دەرمان بو ئەو دیو، ئەقینداری و دلدارییەکانی خۆی و سۆییە، کارەساتی دلتەزینی لە دەستدانی سۆییە، زینی ئەمڕۆکەیان و نادیاریی سبەیی داھاتوویان، هەموویان یەکجی دەگەلی دەدوان. ئەویش دەیگوت... چ زینیک و چ ژیانیک؟... بومەتە چەرخ و تایەری ترۆمبیلیکی چەپرەکی هەلۆشاو. لیڕە و لەوئەھەلم دەسورپینن، خویشم نازانم چۆن هەلدەسورپیم و بوچی هەلدەسورپیم و کئی هەلم دەسورپینیت. لەشم دەیشی و گیانیشم ناسازە. دار و دیواری ئەم ولاتە بۆم نامۆن. کۆمەلگاکەیشیان دەگەل دل و دەگەل هەست و دەگەل هەناسەم یەک ناگرنەوہ... ئەولا چ خوش بوو! ... هەژارییەکەیی، ماندووبوونەکەیی، شەر و کیشە و مردنەکەیشی هەر خوش بوو. هیچیشت نەبوایە و بە هەژاریش شەوت بە رۆژگەیاندا، بەس نەبوو ھاودەنگ و ھاودلیکی روو راست و بی وردە شووشەت شک دەبرد کە بەکاتی پەژارەو دلتەنگی پەنای بو بەری!.. لیڕە، لە دەرەوہو لە غوربەت دا خۆمالییەکانیشمان تیکچوون و لەبن و بناخەوہ گۆراون... خۆزگە و سەد بریا هەنار کور بوایە! چەند خوش بوو هەنار کور بوویایە و بە کەرەمەت و جوانمیرییەکەیی خۆییم بسپاردایە و خۆم لەم سەگ بە حەسارە رزگار کردایە... بەلام ئافرەت بو دەست لی بەردان و جی هیشتن نابی. دەستی لی بەردەیی و چاوی لی خافل بکەیت، کار تەواوہ. ئافرەت کەسایەتی و حەبای کۆمەلگایە؛ کۆمەلگاش هەر بەو حەیا و کەرەمەتەوہ خوشە. هەر کۆمەلگایەکی ئەوی تیدا نەبیت، شیرنایی نامینیت و نای هینی دلی پی بدەیت... خۆزگە کور بوویایەیی هەنار... کور بوویایەیی بو خوشت باشتر بوو... بەلام دەستی شکاوم کچۆلەیی و ناتوانم دەستت لی بەردەم. نابی چاوت لی خافل بکەم و...

لەپڕ، فەخرە خۆ دواندەکەیی لە دەم داکەوت و هەرچی زنجیرەیی بیری لە ناو کەللەیی بوو، چەشنی شووشە تیک شکان و تەلەزمە تیزەکەیان هەلگەرەنەوہ و دە میشکی هەلچەقین. پاسەکە بەتوندی چوار رپییانی بری و کەوتە سەر شەرپگە و خیراتر بەرەو کارگە تینی پيدا. فەخرە هەتا ئەو جییە شان و مل و کەمەر رپی پی

دهدا، بهره و دواوه وهرسووراپيهوه و سهيري شهقامي پاش سهري كرد. كهلهه هاته ته مئ. خوئين بهري چاوي گرت. كين و قهلسي و توورپه يي وهك ليشاوي ئاسني تواوه وه له گركاني دهرووني ههلقولين و ده ماري دهرووني له شيان سوتاند. خواي پي نه ما و ئيماني خزي. ويستي به هه موو تواناي دهنگه وه به سه ر شوڤيري پاسه كه دا بشريخييت و فه رماني راگرتن و راوه ستاني پي بدات، به لام هه رچي وشه ي زماني ئالمانى بوو، بو كورته ده ميگ له مي شكيدا وشكاويان هات و هيچي پي نه ما. به نه پهرى هه ناسه سواري و شله ژاوييه وه له دلدا هاواري كرد: ... نامينم ... دمرم ... به خواي ده مرم و نامينم! ... خوا نه كا ئه مه ي به چاوي سه ر ديتم، راست بي! خوا بكا هه له م ديتبيت ... نه خير ئه و نه بوو. ئه و لي ره و له م شه قامه دووره چ ئيش و كه ريكي هه يه كه تييدا بخوليته وه، ئه و يش ده ست له مل كورپيزگه يه ك دا !! ... نه خير ئه مه قه ت روو نادا. ئاكارى ئه وتو له هه ناره كه ي من به دووره. نه خير ئه و نه بوو، چونكه ئه و ئيمروكه قه راري داناوه و به لي نه له خويندنگه وه يه ك راست بچيته وه مال و شه و ده گه ل دوو ده سته خوشكه كاني له مالى خو مان دا بخه ون. خو م پيم گوت كه ئه وان به زمي خو يان نه شيويين و به خه يالى راحت له مالدا پي رابكيشن. به لي هه ر ئه وده م كه هه نار له مال به ره و فيرگه ده چوو، پيم گوت هه نار گيان من نايمه وه مال و هه ر له خه وگه ي كارگه دا ده خه وم ... پيم خو ش نه بوو هه ر ئه و ميواني مالى دو ست و براده راني بيت ... ئاخ ر ئه و يش مال و حالكي هه يه و بو ي هه يه ميوانگر و ميواندار بي ... ئيمه يش ده توانين وهك هه موو كه س خانه خو ي بين وميوان له مالمان دا سه ر بكه نه وه ... نه خير ئه و نه بوو ... سه بر بكه ... با بز انم! ... ئه ري ئيمرو هه نار چي كرده بهر؟! ... به لي! كراسي كه وه يي و ته نووره ي ره ش و ... هه ي هاوار به خوداي خو ي بوو ... هه ر خودي خو ي بوو كه ده سته ملاني هه تيوكه كه ده رو يي ... به لي هه نار بوو. نه خير چاوي من هه له نابينن. سو ماي چاوه كانم هه روه كي پيشوون. هي ستايش له دووره وه ده رزي به تفهنگ هه لده گرمه وه. چاوه كانم هه له نابينن. لي بگه ري با بگه مه وه كارگه، به ته له يفونيك موو له ماست ده رده كي شم ... هه ي هاوار و هه ي داد! ئه ري ئه گه ر هه نار ه كه م به م ده رده دا كه وتبي، من چي بي كرده وه م و چي له گه لدا بكه م؟ چي پي بل يم و چوني بينمه وه سه رري؟! ...

پاسه كه گه يشته وه گو رپه پاني بهر كارگه و كريكاره كاني هه ل رشت. فه خره ش ده گه ل پولي هاوكاره كاني له پاس دابه زي، به لام به نابه دلي دابه زي. دلي له ئيش و كار سارد ببوه و پيي خو ش بوو هه تا موويه ك له و ماسته ده رنه كي شييت، ده ست له ره ش و سپي نه دات. به لام به ناچاري و به تو بزي ره گه ل كريكاره كان كه وت و بو گو رپيني جلک، به ره و هو ده ي تا يبه تي جلک گو رپين چوو. هي ستا به ته واوي جلکي كاري نه كرده بوويه بهر، كه هاژه و فيكه ي سيگنالي ده سپي كرنى كاري شيفى دوو رايه لي خه يالى ئالوزيان پساند. به پله پروژه جلکه كاني كرده بهر و سو كاني مه كينه ي كاري له ده ست هاوكاره كه ي وه رگرت و ده زگا كه يي خسته كار. هه ر وهك

هه‌میشه کوتکی ئەله‌کتريکی جو له‌یه‌کی تیکه‌وت و باریکه‌ تیزه ئاسن به ژیر کوتکی مه‌کینه دا خزین و کهوتنه سهر ده‌زگا و پان بوونه‌وه و پاچانه‌وه و فۆرمیان وه‌رگرت و رۆیشتن .

ههر له یه‌که‌مین رۆژی ده‌ست به‌کاربوون له‌م کارگه‌یه‌دا، فه‌خره و پۆلیک کریکاری تازه وه‌رگیراو، له کورسیکی یه‌ک هه‌فته‌ییدا شیوه‌ی کاریکردن و چۆنیه‌تی چاوه‌دیاری له ئەجزای مه‌کینه‌کانیان پێ گوترا . هه‌روه‌ها له بابته‌ی ئەگه‌ری تیک ئالقای ده‌ست و په‌نجه‌ی کریکاری که‌مه‌ترخه‌م له ژیر کوتک و ده‌زگاش دا گه‌لیک ئامۆزگارییان پێدرا . به‌رپۆه‌به‌ری مه‌کینه قورسه‌کانیش له نۆره وکاتی خۆیاندا به کریکاریانی ژیر ده‌ستی خۆیان راگه‌یاندا که بو به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی کارگه دوو شت زۆر گرینگن ؛ له‌پله‌ی یه‌که‌مدا ساغ و سلامه‌ت راگرتنی مه‌کینه گرانابه‌کان و له پله‌ی دووهم دا ده‌ست و پهل و ئەندامه‌کانی خودی کریکاره . که واته له کاتی وه‌رگرتنی سوکانی مه‌کینه و ده‌ست به‌کاربوونی ههر کریکاریک، ئەرکی سه‌ره‌کیی کریکار ئەمه‌یه که می‌شک و ده‌ست و چاوی کریکار ده‌گه‌ل می‌کانیزمی مه‌کینه‌کان له یه‌ک خال دا یه‌کتر بگرنه‌وه و هه‌رگیز له کاتی کار دا بیر و خه‌یالیان به‌ره‌و دنیای ده‌ره‌وه‌ی مه‌کینه‌کان تووشی هه‌لاتن و هاشه‌و پاشه‌ نه‌بی‌ت ؛ چونکه چاوتروکانیک که‌مه‌ترخه‌می، ده‌توانی ئەگه‌ری خه‌ساریکی مه‌زن بو فابریک و بو کریکار پیک بی‌نی‌ت .

فه‌خره هه‌موو ئەو ئینفورماسیون و ئامۆزگاریانه‌ی که ده‌رباره‌ی ده‌زگاگان و هه‌روه‌رها سه‌رجه‌م ئەگه‌ری خه‌ته‌ری له‌تو په‌ت بوونی ده‌ست و په‌نجه‌ی کریکار له ژیر کوتک و ده‌زگا دا گوترا‌بوو، وه‌ک شیعر له‌به‌ری بوو . به‌لام ئەوه‌یکه له‌و ده‌مه دا فه‌خره ده‌ربه‌ستی نه‌بوو، سود و زیان و خه‌سار و سلامه‌تی بوو . له‌و ده‌مه دا هه‌رچی ده‌رد و خه‌م و په‌ژاره‌ی کۆن و نوێ بوون ، یه‌کجی و به‌ لێشاو به‌سه‌ری دا ر‌ژا بوون . خه‌میکی قورس به‌ری پوانین و لیکدانه‌وه‌ی گرتبوو . یه‌ک دوو جارن به دلی داها‌ت ده‌ست له‌کار هه‌لبگرئ و بو سه‌رو گوئ ئاودانیکیش بی‌ت، سه‌ریک له‌مال هه‌لبی‌نی‌ته‌وه و خۆی له‌م قه‌رقه‌شه‌ ر‌زگار بکات . به‌لام هه‌رکه بیری لی ده‌کرده‌وه و ر‌وخساری ساده و بی‌گونا‌هی هه‌ناری ده‌هاته‌وه به‌رچاو، له وسوه‌سه‌ی هه‌لاتن و جی هیشتنی کار سارد ده‌بووه‌وه . جووتی چاوانی ده‌گه‌ل هاتن و هی‌رش هی‌نانی باریکه ئاسن هه‌لس و کهوتی ده‌کرد . هه‌تا باریکه ئاسن، به پۆل به‌ره‌و کانالی ته‌نگ و باریکی پشتی کوتک و ده‌زگای ئەله‌کتريکی سه‌ف و سه‌ره‌یان ده‌شیواند، فه‌خره به مه‌قاشی ده‌سک دیژی ده‌ستی، سه‌ره‌ی شیواوی ر‌یک ده‌کرده‌وه و کاناله‌که‌ی له گیران و وه‌ستان ده‌پاراست . به‌لام ده‌گه‌ل ئەمه‌ش، به‌شیک له هۆش و زه‌ین و هه‌ست و هه‌ناسه‌ی ده‌رگیری بیر و خه‌یالاتیک بوو که ته‌نانه‌ت چاوتروکانیکیش ده‌ستی له به‌رۆکی هه‌ل نه‌ده‌گرت . له ده‌روون دا مه‌یدانه شه‌ریکی به‌رین و ئالۆزی بو خۆی کربۆوه . ته‌نانه‌ت به‌خۆی گوت : ... من خۆم داوه‌ته ده‌سی مۆته‌که و کابوسیکی

گه لیک گران و خه ریکم ئه هوه نی هه ناریشی پی ده تارینم... چون ده کری سهر زده و کوتوپر بچمه وه مال و به زمی هه نار و برادر و دهسته خوشکه کانی بشیوینم؟ ئه ی ئه ودم چون له رووم هه لبت چاوی له بهر هه لینم و به چ زمانیک وه لامدهری پرسیاره کانی بم؟!... هه نار پی ده شکیته وه و ئیتر بو هه تا هه تایه میوان له گه ل خویدا ناهینیته وه مال... نه خیر لیگه ری با ده گه ل دسته خوشکه کانی شه ویک به سه ربهستی بهریته سه ر. له گشت به زم و هه را و فه رته نه ی ئه م ولاته دا، که هه مووی هه رزان و به لاش ده ست ده کهن و، هه موو گهنج و لایکی تازه پیگه یشتووی ئه م ولاتانه سه ریان پیوه ناوه، هه نار هه ر ئه وه نده ی هه یه. ده سا لیگه ری با ئه م تو زکاله هه نگه شی له ده مدا تال نه بی!... واز بینه و میشکی خوتی پی کرمول مه که. تو له هیچی نه بوو، بوچ ریویت به خه یال لی بوته کوخا؟!... هه نار ده گه ل دهسته خوشکه کانی هه ر ئیستی له مال دانیشتون و دهنگی تریقه ی قاقای پیگه نینیان به ژوور و دیوه کان دا ده گه ری. ئاخه هه ناریش پهروه ری ئه م ولاته سه ربه ست و ئازاده یه و ناکری هه میسه له به ند و قه فه س دابیت!... نه خیر ئه ویش ئه مه نده ی پیویسته و ده بی ری پی ده ییت...

به ده م کاره وه هه ر خوی دواند و به رده وام له شه ر و ئاشتبوونه وه دابوو. ئاگای له ده ورو بهر و له هاتن و چوون و ته نانته له تیپه رپوونی کات و زه مانیش نه مابوو. ده گه ل زرمه ی کوتکی گرانی ئه له کتریکی و کوتانه وه ی باریکه ئاسن و تیپه ر بوونیان، مه لی خه یالی له م لک بو ئه و لک ده فپی و به رز تی هه لده چوو و نزم ده نیشته وه. دوو سه عات پیچوو، له پر سیگنالی پشوودانی گشتی، هوشی هیناوه جی. کریکاره کان بو قاوه خواردنه وه و جگه ره کیشان و پشوو تازه کردنه وه، دوگمه ی ستوپی مه کینه کانیان لی دا دهنگی وژه و هازه خه وته وه.

کریکاره کان خیرا جانتا کانیان کرده وه و خوارده مانی و ته رموسی قاوه یان ده رهینا و ده ستیان پیکرد. به لام فه خره ی گیروده ی جه نجالی جوراوجوری ده روون، وازی له م به زمانه هینا و راسته و راست ری ژوروچکه ی ته له فونی گرت بهر و ژماره ی مالی گرت. چه ند چرکه یه ک گوپی پیوه نا، که س نه بوو ولامی پی بداته وه. دایناوه و سه ر له نوئ ژماره که ی گرت وه و گوپی به زهنگی ته له فوونی بیده نگه وه نا و راوه ستا. ماوه ی چاره که سه عاتیک به م چه شنه ی لی رابوری و هه روا هیوادارانه و له سه ر پی چاوه پروان مایه وه و گوپی لی هه لنه گرت. له راوه ستانی په یشانهالی دا ههستی کرد ژانیکی سهیر به سیبه نده ی پشتی دا دیت و به ره وخوار ده چیت. ژان و ئازار له قولایی ئیسقانه که نی ران و قاچی دا به ره و ژیر ده چوو. به ناچاری و به نوره، قورسای له ش و لاری له م قاچ هه لگرت و خستیبه سه ر ئه مه ی تریان، به لام ته زوی ژان وه ک سه ره ده رزی به ناخی لولاکی نیو رانی دا گوزه ری ده کرد و سه ره وتی نه بوو. خوی ده یزانی که ئه م ژانه، ژانی کون نیبه و ده ردیکی ته واو تازه یه؛ ژانیکه له

قورسایى کار و له خه مى دوور ولاتى و له ستریس و نیگه رانیى له راده به دهر پیى
براو.

به ره به ره دیسان تو مى در دؤنگى و شک و گومانى ناحه ز له میشكى دا چه که ره بیان
دهر که وه ته وه و به نه و په پرى تور په ییه وه دیسان پرى به ده سكى ته له یفونه که دا گرت و
ژماره ی مالى گرت وه. زور راوه ستا، به لام هیچ دهنگیک له و به ره وه نه بوو که ئاویک
به ئاگرى تور په ییه که ی دا بکات. سه یریكى سه عاته که یی کرد و گوتى : پینج خوله کم
ماوه ده ست به کار بکه مه وه. هیچ قه یدى نیه، نه مه ش ده بهر راوه ستان و ته له یفونى
بى که لک ده مرینم... نه گهر دهنگ و جوابیک وهر نه گرمه وه، نه وا لیم سوور و یه قین
ده بیئت که هه رچی ئیواره به چاوه کانم بینومه، سه ره به سه رى راست و دروست بووه.
دیسان گوى به زهنگه وه راوه ستا. ماوه یه که هه ناسه ی له سنگدا راگرت و په ریشانتر
له هه میشه، به بى ده سکه وت مایه وه. له پر ده ستى هه لگرت و له ژور وچکه که هاته
دهر. تاویک له دهر راوه ستا و چه ند هه نگاویکیش هات و چوو. هه ستى کرد توانای
بیر کردنه وه ی ته واو جه مام بووه و هیچ ریچاره یه که له بهر دمی دا نه ماوه ته وه.
له پر که وه ته وه خو و له جیاتی چوونى ژوورى کار، یه کراست پوی کرده ژوورى
به یوه به رى کارگه و پیى گوت که ناسازه و توانایى له سه ر پی مانه وه ی نییه. له
کارگه هاته دهر و هه ر له نزیک گوړه پانه که ی بهر کارگه دا سواری تاکسى بوو و
به ره و مه لبه نده که ی خو یان که وه رى. ریک کاتر میرى ده ی شه و بوو که گه یشته وه
به ر گوړه پانه که ی بهر مالى خو یان. له تاکسى دابه زى و به ره و مال بووه. چاویكى
به دهر و بهر دا خشانند و له مال نزیک بووه. له ماله که یاندا هیچ پوونا کاییه که
بنویئیت ژووره کان ئاوه دانن، له په نجه ره کانه وه نه ده بیندرا. هیدى دهر گای کرده وه
و هه ستيكى راگرت. سربوه له هیچ لایه که وه نه ده هات. به ئارامى وه سه ر که وت و
به ژووره کاند ا گه را. ماله که ی چلون جى هیشتبوو، ده ست لى نه دراو، مووی لى لار
نه ببووه. دیار بوو هه نار و میوانه کانى دهر گایان له مال نه قه له شیبووه و
نه هاتبوونه وه مال. خیرا له مال دهر په رى و هه ر به چه شنى شیت و هاران به
شه قامه کاند ا رپی گرت بهر. هه تا شه که ت بوو، به پیان پویى؛ نه وده م که ده هات
له پی بکه ویت، سواری تاکسى بوو و به دوو جار و سى جارن به و شوینانه دا
گوزه رى کرد که قه ره بالغ بوون و جیى گه مه ی کوپ و کچه شه و گه ره کان، به لام چى
ده ست نه که وت و چى نه هاته بهر چاو. له تاکسى دابه زى و دیسان به هه هوو
توانای پی و په لانى به شه قامه بچکوله کاند ا غارى دا. سه رى به گه لیک کازینو و
مه یخانه و مه کوى شه و را بواردنى گه نج و لاواندا خشانند و به وردى پولی کو و کچه
سه رخوشه کانى پشکنى. به سه رتانسهرى راسته شه قامه که ی نزیک مالى خویشیاندا
گه را. به کورتى هیچ شوینیک نه ما هه والى بزربووی خو ی به چاو لى وهر نه گریت.
به لام گوم بووه که ی دلوپیک ئاوی رژاوی ناو به یاریكى بى ئاو بوو، که نوقمى زه وى
ببوو.

شهو له دوازده لای دابوو. شهکته تی و په ژاره به هه موو قوراساییه وه به سه ری دا پړابوو. ژانی پشت و شان و قاچه کانیشی چه ماندبوویانه وه و جومگه کانی له شی به یه کجی و به تیگرا دهیان چریکاند. سه ریشی ژانی ده کرد. له سه ر سکوی به ربیلای قاوه خانه یه ک دانیشته. به نه وپه ری بی هیوایه وه گوتی... هه نار له کوی؟ بوچ وام لیده که ی گیانه! من توانای هه لگرتنی نه م نه تکه قورسه م نییه و پی م هه لئاگیریت... نه که ی باوان گیان... نه که ی هه نار دهستم به دامانت...!

دیسان له جی هه ستا و به شه قامه چوله کانیشدا خولایه وه. به ره به ره هیواپراوانه ری مالی گرت هه به ر. گه یشته چوار ریانی ک، له جه مسه ری دوو شه قاماندا چرای کزی مه یخانه یه ک ده ناییسا. روی تیگرت و لیویکی ته ر کرده وه. ده وری سی و نیوی شه و بوو که شی ت و شه که ت و شیواوه حال گه یشته وه مال و به هه موو جلک و به رگی به رییه وه له سه ر قه نه فه راکشا.

نه و شه وه و سبهینه کشی به بی چاو له سه ر یه ک دانان و به بی خورد و خوراک له مالدا مایه وه و له جی نه جمی. گه شت و پیاسه ی روظانی پشوودانی وه لانا و چاوه پروان دانیشته. نه و شه وه، شه و به بارسنایی سال خوی له به ر یه ک کشانده وه؛ رپوژه که ش به قه درایه سه ده یه ک قورسای به سه ر گیانی به له نگاهی دا باراند. به ره به ری نیواره، دره نگ وه ختانی ک درگی ژووره که یان کرایه وه و هه ناری لی وه ژوور که وت. به لام هه نار، نه و هه ناره ی جاری جاران نه بوو که هاته وه مال. سه رخوشیکی نیوه مهستی خه والوی بیقه رار بوو، نه وه نده شه که ت که ته نانه ت توانای له سه ری پراوستانیکی کورته ده میشی پی نه مابوو. چاوه کانی خوماری خهسته خه وی سه رمهستی بوو، شان و زه ند و مه چه کی شل و داچوپراوی دوی سه مای شه وانه ی بوون.

فه خره به دیتنی نه م حاله، هه موو به ندی له شی به یه کجی له رزین و له تووره یی دا قال بوو. له جی راپه ری و که می ک لی کشایه وه و به وردی سهیری به ژن و بالای په س و داچوپراه که یی کرد. خوی له ناو خویدا شهرم گرتی. په شیوانی و درد و په ژاره و په ریشانی یه کجی و پیکه وه بو هاتن و نه وکیان ئاخن. تامی تفت و تالی شکست و تیداچوون له ده میدا تامی تالیان توایه وه. ههستی کرد نه ژنوکانی توانای له سه ری پی مانه وه یان لی براوه. ده ماره کانی بال و باسکیشی موچورکیان داویشته و به ئاشکرا په نجه کانی ده له رزین. له سه ر جیگا دانیشته، هه ستا، بو ی چوو، گه راپیه وه؛ له خویدا برژا، سووتا و توایه وه. له پرده یه ک به ژوور هاواری کرد: - ... به سه هه نار!... ئیدی چیتر نه م ئاکاره سووکه ت لی نه بینمه وه!... باری

گرانی شهرمه زاری و شان کزی به من هه لئاگیریت هه نار!... من تو م به ده مه وه نه گرت و له هه وت خانی خه ته ر ده رتم نه کی شای که سه ری به رزم نزم بکه یت و ده ماری پیواه تیم بمرینی... تو ده بی وه ک دایکت بری و هه ر وه ک نه و، له مان و نه ماندا ببیته مایه ی شانازی و سه ر به رزی...

هەنار پیکەنی، پیکەنینیکی نیو سەرخۆشانه. پیکەنینیک که له گریهکی کراوهوهی دەررونی مایه‌ی وەرده‌گرت. پال کەوتوو بە لاشانی دەروازەوه، پیلل‌اوەکانی له پێ دەرھێنان و ھەر لنگە‌ی بەرەو ئاقاریک دا ھەوای دا. ئەوسا وەک نە بای بە سەر داھاتبیت و نە باران، بە دەم لارە لاری پۆینی نیو مەستانە‌یەوه بە بەردەمی باوکی دا تێپەری. فەخرە بۆ دەمیک ھەپەسا. میشکی گەرم داھات و دین و ئیمانی پێ نەما. لەپشت سەرەوه بالی گرت و نیو چەرخیکی پێدا. شریخاندی بە سەریدا:

– ھەنار گوێ بگرە با پیتی بلیم... من... من دوینی لای ئیواری ھەرکە تۆم دەست

له ھەمیزی ئەو کورە گەوا دە دا بینو، دەستم له ژیانم بەرداوه. مەیلی مان و ژیانم بە یەكجاری وە لا ناو و ھەتا ئیمشەو که سەرخۆش بۆم گەراویتەوه، دەستم بۆ ھیچ خورد و خۆراکیک نەبردوو و ھەو بەچاوانم دا نەھاتوو... ھەنار بیتوو ئەم ئاکارە سووک و ناشیرنە دووپات بکەیتەوه و بارەکەت ھەر بەم بوارە ناحەزە دا بەری، ئیتر چاوەگە و سەرچاوەی ژیانم کوێر دەبیتەوه و پردی ژیانی داھاتووم لێ دەچرپیت.. ھەنار تۆ گشت کەسمی!... له تۆ بەولاو مە کەسم نییە و ھیچ دەرراو ھەر پوونە‌یەك شک نابەم. مەھیڵە و ڕەوا مەبینە کە ئەم تاک پرده‌شم لێ بروخیت و ھیچ نەمینێ... ھەنار چاوەکانت بکەوه و بیریک له ولات و له خەلکی ولاتەکەمان بکەوه کچم... ئەری ھەر خۆت بریارت نەدا کە ببیتە ھەتوان پیژی ژان و ژواری ئافرەتانی کوردەواری و لەھەمان کاتیش خۆت نەتگوت دەبی بە فریشتە‌ی بان سەری مندالانی کورد و دەستی ڕاھینانیان و لاواندەوہیان بەسەر دا دەکیشت؟ ئەری ھەنار مەیلەکە‌ی مامە ئازاد و خۆشەوێستیەکە‌ی ئەوت بە کێ داوہ کچم! ئەوہ کێ بوو ئەم ڕیگە چەوتە‌ی وەبەر نای و له ڕیگای پیروزی ئینسانی بەدەری کردی؟... کێ له خستە‌ی بردی و کێ بۆ ئەم لارییە کیشای؟... وەرە وەگەرێ ھەنار! نەلێی باوکم سەردەمیک کوری چیا بوو و لیڕە، لەم ولاتەدا لارەملیکی گەردەن کەچە و چی له دەس نایە!... پیت وانەبی نەزم و قانونی ئەم ولاتە، پەل و پۆی شکاندووم و برشتی پێ نەھیشتووم... ھەنار دلنیا بە کە من ھەر ئەو فەخرە‌ی جاری جارام و تالەموویەکیش له دەماری پیاوتیم لار نەبۆتەوه... ئەگەر ڕێ نەگۆری و دەست لەم ئاکارە چەوتە ھەلنەگری، ئاسمان و ھەردت پیکەوه لێ دەسووتینم...

ھەنار پیکەنی. بە قاقا پیکەنی و مەستانە گوتی :

– باوہ! تۆزکالییک وریا و له سەرەخۆ قسە بکە... گوندی سووتە و بستام دەگەل ئالمانیا گەلێکیان نیوانە... ئیمە له جیھانی ئاوالە دا دەژین... جیھانی ئازاد و ئاوالە!... تیگە‌یشتی باوہ؟!... جیھانی ئازاد و ئاوالە، دلێ گەورە و مروقی گەورە‌ی گەرەکە؛ ئینسانی بچووکی دل و دەررون تاریک شیاوی مانەوہ‌ی ئەم ولاتە نییە و دەبی بگەریتەوه سەر شوینی باو و باپیرانی؛ ولاتانی تەنگ و تاریکی وەپاشکەوتوو بۆ مروقی مالویرانی زمان بەستە باشە...

هه نار له ده می قسه کردندا، ره عناتر له هه ده میک، چه شنی چه پکه گولیکی ئاونگ له سه ر نیشتوو، ده وری لیو و سه ری گوئی و نووکی لوو ته خو ش که شمه که ی ورده مرواری ئاره قه یان لی نیشتبوو. له شی گهرم و تیندار بوو. چاوه گو شه داره کانی چیژی شه رابیکی گهرمی پیاو ته زینیان لی ده تکایه وه. بهر گهرده ن و نیوان که وانه ی سه رسنگیشی خه رمانه ی نمیکی فیئکی سه رخو شییان لی نیشتبوو. به ژن و بالاکه ی ده گهل هه ر خو رانان و خو بادانیک، هه زاران له ره و شه پو لی مه ستانه ی تی ده که وت و ته زووی حه که دارانه ی پی دا ده گه را. به ده م پی که نینیکی مه ستانه یه وه، گه رده نی بیگه ردی به رز کرده وه و سه ریکی هه لبری و سه ریکی سه ر و سیمای گرژ و تو وره ی باوکی کرد. چه ند جار ان ویستی به هیمنی بالی له چنگ باوکی بستینیتته وه، به لام نه ی توانی. ناچار به نیوه هاواری که وه هه رای کرد و گوتی :

– واز بی نه باوه! ... ده ستم لی گه لگره ... ده ر و در او سی پاک ی خه وتوون ... منیش شه که تم و نه مه وی بچم بخه وم ... لی م گه ری ... ده لی م واز بی نه! ...
 ده نگی ده له رزی. هه وای پی که نین و کو لی گریانیکی خه سته لی ده باری. چاوه گو شه داره کانی هه رو هک نه سته ره ی ئاسمانی بیگه ردی هاوینانی ده شتی هو وه توو، گر شه و ترووسکه یان ده هات. بزانه ره شه کانی وه ک بللی له سه ر دوو دیده کانی قورسای بکه ن، جار جار زور به مه ندی چاوه گه له که ژال و نمداره که یان جی ده هیشت. ورده خه زیمی زیوینی لاپه ره ی ناسکی لو ته قینته سه ره به ژووره که ی، وه ک تکه ی ئاونگی ده م به یانانی به هار، به سه ر ده م و لوو ته خو ش که شمه که یه وه به تروسکه وه ستابوو. هه موو نه ندای له شی سپی و سو ل و نه رم و نو ل بوو. کراسه حه ریره ته نک و خز و لووسه که ی له سه ر شانی، لاره و لار داکشابوو و به شیک له سنگ و پشت و ژیرباله ته و او پروو ته که یان جی هیشتبوو. پا و پوز و به له ک و شله کی رانه خو ش داتاشراوه که یشی پروو بوون و هه ر وه ک به فری سه ر که ل، له ژیر ره شانگی ته نوره ی ره شه وه چاوی پیاویان توند ده هه نگاوت.

باسکی نه رم و نو لی له ناو ده ست و مستی به توانای فه خره دا خوینی تی ته زیبوو. چه ند جار ان ویستی بال له چنگ باوک بستینیتته وه، نه ی توانی. له وده مه دا، هه نار به نه ندایم و له ش و لاره وه، به روخسار و ده م و لووت و سه رو پرچه وه، هه ر هه نار نه بوو؛ هه ناریک بوو که خه رمانه ی رو حسووکی سو ییه ی نه و بوو کیشی له بهر دوو دیده ی فه خره دا زیندوو کرد بووه. له پر، فه خره هاواری کرد :

– به لام نه و چو ن بوو و نه تو چلو نی! نه و چی کرد و تو چی ده که ییت ... هه ر به ره نگ و دیمه ن شیوه ت له و ده چیت، به لام خودا که شتان یه ک نییه ... نه و سو ییه تیله کو یی بوو، نه و ته واری توند و تو لی کورده واری بوو ... تو چیت؟! تو هه ناری نه رم و شل و ده سته مو ئالمانیای ...

هه نار باسکی له مستی باوکی نه ستانده وه و گوتی :

- به لای من هه ناری ئەلمانیا ییم و سەربەست و ئازادم... من چیدی ناتوانم دەسکرد
بژیم... نەخێر من ناتوانم درۆت پێ بلێم باو! من هاو دەم و هاوسەری خۆم
دۆزیووە تەو... چیتەر ناتوانم لەگەڵ باوک بژیم و باوک جادهی داها تووم بۆ قیرە تاو
بکات و پێی و شوینم بۆ دیاری بکا... من سەربەست و ئازادم وەک هەموو کور و کیزە
رەسیووەکانی ئەم ولاتە. منیش ئەوا تەمەنم بەرەو هەژدە دەچیت و قانون پێم پێ
دەدات کە خۆم جلەوی ئەسپی ئارەزووی خۆم بگرم و پوو لەمیرگی نەخشینی ژیان
بکەم... ئیتەر لەمەو دوا، چارەنووسی خۆم بە دەستی خۆم دەنووسم و پێ بە کەس
نادەم پێم لێ کوێر بکاتەو. من لە سەری مانگی حەوتیشەو لە لای توو بار دەکەم و
دەرپۆم و دەگەڵ بەختی خۆم دەژیم...

- بەسکە هەنار! شوورەییە... عەبیەییە... شەرم بنگری، بۆچ وات لێ بەسەر هاتوو؟
چلۆن لە پروت دیت سنگ بە سنگی باوکت رابووستیت و ئەم هاتەران پاترانه
نەپوختانە بە دەمت دابینی؟ مەگەر بیری چوو هەنار ئیمە کیین؟ ئەری نازانی کە
من هی خۆم نیم... تۆیش هی خۆت نیت. ئیمە هی ولاتیکی کە لە هەموو لایە کەو
حاشای بوونمان لێدەکەن... دوزمن دەمان تاویننیتەو کە هیچ، زۆلی خۆم الیشمان
بە پەساوی ناجوانمیرانەیانەو مێشکی سارکارانمان لێ دەشۆنەو و داسی
رمانەمان بۆ ساز دەکەن و...

- باوکه! ئەوانە ی گوتت، گرفتی من نین، کێ پێی تەنگاوه، ئەو ئەشی گرفتی خۆی
چارەسە بکات. من لای خۆم و پێگای خۆم لەم پرۆبلیماتانە بریووە تەو و هەر بپرا
بپرا گویشیان نادەمی...

- هەنار بەسکە!... ئەم قسە پێ و پوچە لانه بۆ دەمی توو نەهاتوون. ئەمانە وتە ی
نارەسەن و کال و نەپوختە ی دەم و زاری مروۆفی مێشک شۆراوین... ئەم وتە چەوتانە
هەمووی ژەنگ و ژوار و دەرد و سندانن و پێی رزگایمان لێدەپوکیینەو. ئیمە دەبی
هەر یەک لە لایە کەو بە دەردە کەمان بچاریین و پێیەو ماندوو بین. خویندن و
زانین دەوای دەردە کەمانە رۆلە ی شیرینم... لێگەر پێ با زانکۆکەت بە ئاخر بگات و
بە ئاوات بگهین، سا ئەو دەم سەدان شۆرە لاوی کور دەواری هەن کە قەزای چاوت بە
دل بکرن گیانە!... چەلێ زوو هەنار... زۆر زوو!...

- من بریاری خۆم داوه و لێی پاشگەز نابمەو. سالی خویندنم بە ئاخر بگات،
خویندنی منیش کوتایی پێ دیت و ئیتەر پەر لە کتیب هەلنادەمەو و ناخوینم.
لیرەش دەرپۆم و دەگەڵ خۆشەویستە کەم دەژیم...

- بێدەنگ بە هەنار!... بەسکە، بەس! ئیدی من چیدیت پێ نادەم بە بر بەندی
قسە ی تیز و تالت جەرگم دابر دابر بکەیت. من ئەو دەمە دەشکینم کە بەم چەشنە
بیتە گوتن... دەسا تۆیش گویت هەلخە با پیت بیژم و لیت نەشارمەو هەنار... گوێ
بگره!... تۆیش دوو پیت لەبەرە، یان ژیان و ئەو پێیە ی کە من بۆم دەستنیشان
کردووی، یان مردن... تەواو!

هه نار به قاقا پيکه نی. پيکه نينیک که تامی سووکایه تی لیده هات و حیکایه تیک بوو له گه پجاری و قه شمهر پیکردن.

فه خره بهم قاقایه شیت و هارتر بوو. دانیشته، هه ستا، لهم ژوور بوو ئه و ژوور چوو، ده رگا و په نجه ره ی کردنه وه، پیکي دادانه وه. به لام هیچ شتیک نهیتوانی تامی ئه م سووکایه تیبه له ده می گیانی دا کال و کهم رهنگ بکاته وه. وه رسووپرایه وه و به هه موو هیزی بال و باسکی زلله یه کی له لاپومه تی هه نار دا. هه نار به ده ما کهوت. خه زیمی لاپه ره ی ناسکی لوته قیته خو ش که شمه که ی دا کهوت. خوین له ده م و لووتی هاته خوار و به لاپومه تی چه پی دا رژا. فه خره هار و دپتر، به نیازی لیدان دهستی لی هه لئینایه وه، به لام هه نار هاواری کرد :

- باوکه به سه لیم مه ده! ... بیکه به خاتری مامه ئازاد، ئیتر به سه! ... بیکه به خاتری سوویه جوانه مه رگه کهت ... به سه باوکه گیان! ...

فه خره دهستی سارد بووه. وهک ته رمی بی گیان کهوته ناو کاناپه که یان و ملی به لا داهات. چاوه کانی وهک گومی خوین هه لمسان و، فرمیسکی به بی قولپه ی گریان به هه ر دوو لاپومه تی دا رژان. زور له میژ بوو به چاو نه گریا بوو. هه ر نه ده هاته بیری قهت گریا بی، ته نانهت ئه و ده می که وا به فیشه کیک دلای کالی سوویه تیله کویی له لیدان خست نه گریا. هه والی مه رگی ئازاد. یش نه پی گریاند. ئه وه یه کمجار بوو که دهستی له پرووی ئافره تیک هه لده هیینایه وه. لیدانی ئافره تی قهت به تاقی نه کرد بووه و نه ی ده زانی چه نده به ژانه و چیها دوور له که رامه ته.

هه نار نه رم ده گریا. سه رخو ش و ئازار و دلشکاوایی تیکه لا و کرد بوو و دهنگی گریانیکي گه رمی به ژوور دا ده گه راند. فه خره به دهنگی گریانی هه نار له نیوانی مردن و ژیان دا دهست و پیی لیده دا. له ناوه وه ده برژا و ده سووتا. له جی هه ستا . هات به ره و هه نار بچیت و دهستی بکاته ملی و داوای لیبوردنی لی بکات، به لام سه رسه ختی و ده مار گرژی پیوانه ری پی نه دا ده م بکاته وه و ههستی ده روون ده رببریت. ده رگای کرده وه و له مال و ده ده ر کهوت. به چه ند شه قاماندا هات و به بی مه نزلگه و بی سه ر و شوین پویی. له هیچ شوین و جیگایه ک ئاهییک و ئیستیک رانه وه ستا و ئارامی نه گرت. له ته وقی سه ره وه هه تا ژیر قاچه کانی ورته ی ژانیا ن پی داده گه را. شه کهت و برسیش بوو. دلای ده بووره وه ده چوو. به ده م ریگاوه خوی سه رکونه ده کرد و له دلدا ده یگوت: ... چه نده پهل و کهم چیکلدانه م و چیها بی سه بر و بی رامانم! چلون به دهست هه لئینانه وه یه ک شووشه ی دلکه بییم شکاند و خوم پی بچووک کرده وه؟! ئیتر کوا، که ی من باوکم و چلون به باوک ده شیم؟ ئیتر له مه پاش چلون چاو له چاوی برم و چون وه کی جاران قسه و پیکه نینه کانمان به به ستینیکي دلگوشا دا تیپه ر بکه یین؟ به م لیدانه سه رچاوی کانیاوه پروونه ی پروا و باوه ر به یه کتر بوونم تیک ته پاند و بو هه تا هه تایه لیل و شلویم کرد ... ئیتر من هه ر ئه و میره درو دیکتاتورهم که له کومه لگا وه پاشکه وتوو هه کی خوماندا خودای سه ر هه ست

و هه ناسه یهک یهکی بنه ماله یه و، کهس یارای را و بریار دهر برینی نییه... ئه ری چی لی به سهرهات به رامه ی ئه و دیمو کراسیه ته ی که له م کومه لگا پيشکه وتوو ه دا به ميشکم گه يشتبوو... بوچ له بیرم چوو!... بوچ له جیاتی ده کارهینانی ده مار گرژی، به نه رمایی ميشک، گرفت و کيشه که م ره ها نه کرد؟... ده مار ره قیم کرد و خوم پی بچووک کرده و و دلّه ناسکه که ی ئه وم شکاند!... به لام ئاخر هه ناریش که م شهرتی ده گه لدا کردم... دلی شکاندم. هه موو هیوا و ئاواته پیرۆزه کانی خسته ژیر پی و به هو میده کانم پیکه نی... سو کایه تی پیکردم... له جیاتی خویندن و پیگه یشتن، به نیازه ده رگای شان کزی و سه رشوړیم به مالدا بکاته وه. خه ریکه حه یای کورده واریمان نه هیلیت و بمانکاته گه پچارې کوّان و شه قامان... خو ئه گهر به پیگوتن بی، به قه درایه حه وت باوکان ریم پی نیشان داوه و له سه د دایک و باوکان زیاتر خوم به قوربانی کردوو ه. نه خیر ئه ویش بو ی نییه سه رچاوه ی خاوینی پروا و باوه ری من لیخن بکات. ری پی ناده م له سنووری خاوینی و داوین پاکی پی راگو یزیت و بیته ئافره تیکی هه رزه گه ردی کوّان گه ر. من ئه و له شه ده خمه ژیر گل که ده ماری پیاوه تیم بگوژیت و سه ری به رزم نه وی کات... هه نار نه بی، هه ر دوو چاوه کانیشم بی، به ده ستی خوم سو ماییه که ی رو ده رژینم. من گیانی خاوینی سو یبه تیه کو ییم بو یه به ده ستی خوم ئه ستاند و بو یه خوم به م ده رده برد، که نه مده ویست شه ره ف و حه یام بو ده میکیش بکه ویته ده ستی ئه م و ئه ویک و شانمی پی کز بیته... نه خیر! من باری گرانی شان کزیم پی ناچی به ریدا. شانم هه لی ناگریت... هه نار گو ی بگره کچم!... ده ست هه لگره!... ده ست هه لنه گری ده تگوژم... نه که ی بمکه یته قانگه لاش و به بای ئاره زووی دلی ناخاوین هه لم سوورپی!... ده ست هه لنه گریته، له سه ر ئه م دنیا یه ت نا هیلم. من سووکه په له پوشیک نیم... من قورس و گرانم هه روه ک چیای چلچمه و بو گه پچارې نابم هه نار!... چاوه کانت بکه وه چاوه کانم! گو یچکه کانت بکه ره وه گیانی شیرین! یان بز ی و به و ریگه یه دا برو که من بوم داناوی، یان بمره!...

ناته واو

دریژه ی هه یه

